

DE PROFEET EZECHIËL

1

Verschijsing des HEEREN aan de rivier Kebar:

- 1 In het dertigste jaar in de vierde *maand*,
op den vijfden dier maand,
als ik in het midden der weggevoerden was bij de rivier Kebar,
zoo geschiedde het,
dat de hemelen werden geopend
en ik gezichten Gods zag.
- 2 Op den vijfden dier maand,
(dat was het vijfde jaar van de wegvoering van den koning Jojachin),
geschiedde het Woord des HEEREN uitdrukkelijk tot Ezechiël,
den zoon van Buzi,
den Priester,
in het land der Chaldeën,
bij de rivier Kebar;
en de hand des HEEREN was daar op hem.
- 4 Toen zag ik,
en zie,
een stormwind kwam uit het Noorden af,
eene groote wolk,
en een vuur *daarin* vervangen,
en een glans was rondom die *wolk*;
en uit het midden daarvan was als de kleur van Hasmal,
uit het midden des vuurs.
- 5 En uit het midden daarvan *kwam* de gelijkenis van vier dieren;
en dit was hunne gedaante;
zij hadden de gelijkenis van een mensch,
- 6 en elk een had vier aangezichten,
insgelijks had elk een van hen vier vleugelen;
- 7 en hunne voeten waren rechte voeten,
en hunne voetplanten waren gelijk de voetplanten eens kalfs,
en glinsterden gelijk de kleur van glad koper;
- 8 en menschenhanden waren onder hunne vleugelen,
aan hunne vier zijden;
en die vier hadden hunne aangezichten en hunne vleugelen.
- 9 Hunne vleugelen waren samengevoegd,
de ééne aan den anderen;
zij keerden zich niet om als zij gingen,
zij gingen elk rechthout voor zijn aangezicht heen.
- 10 De gelijkenis nu van hun aangezicht was het aangezicht eens menschen,
en het aangezicht eens leeuws hadden die vier aan de rechterzijde,
en ter linkerzijde hadden die vier eens ossen aangezicht;
ook hadden die vier eens arends aangezicht.
- 11 Ook waren hunne aangezichten en hunne vleugelen opwaarts verdeeld;
elk een had er twee samengevoegd aan de andere,
en twee bedekten hunne lichamen.
- 12 En zij gingen elkeen rechthout voor zijn aangezicht heen;
waarheen de geest was om te gaan, gingen zij;
zij keerden zich niet om als zij gingen.
- 13 Aangaande de gelijkenis der dieren,
hunne gedaante was als brandende kolen des vuurs,
als de gedaante der fakkelen;
dat *vuur* ging steeds tusschen die dieren,

- en het vuur had eenen glans,
en uit het vuur kwam een bliksem voort.
- 14 De dieren nu liepen
en keerden weder als de gedaante van een weerlicht.
- 15 Als ik die dieren zag,
zie,
zoo was daar een rad op de aarde bij die dieren,
naar vier aangezichten van hetzelfde.
- 16 De gedaante der raderen en derzelver maaksel
was als de kleur van een turkoois,
en die vier hadden éénerlei gelijkenis;
daartoe was hunne gedaante en hun maaksel,
alsof het ware een rad in 't midden van een rad.
- 17 Als zij gingen,
zij gingen op hunne vier zijden;
zij keerden zich niet om als zij gingen.
- 18 En hunne velgen,
die waren zoo hoog,
dat zij vreeselijk waren;
en hunne velgen waren vol oogen rondom aan die vier *raderen*.
- 19 Als nu de dieren gingen,
gingen de raderen bij hen;
en als de dieren van de aarde opgeheven werden,
werden de raderen opgeheven;
- 20 waarheen de geest was om te gaan,
gingen zij,
waarhenen de geest was om te gaan;
en de raderen werden tegenover hen opgeheven;
want de geest der dieren was in de raderen;
- 21 als die gingen, gingen *deze*;
en als die stonden, stonden zij;
en als die van de aarde opgeheven werden, werden de raderen tegenover hen opgeheven,
want de geest der dieren was in de raderen.
- 22 En over de hoofden der dieren was de gelijkenis eens uitspansels,
gelijk de kleur van het vreeselijk kristal,
van boven af over hunne hoofden uitgespreid.
- 23 En onder dat uitspansel waren hunne vleugelen rechtop,
de éénen aan den andere;
ieder had er twee, die herwaarts hunne lichamen bedekten,
en ieder had er twee, die ze derwaarts bedekten.
- 24 En als zij gingen, hoorde ik een geruisch hunner vleugelen,
als het geruisch van vele wateren,
als de Stem des Almachtigen,
als de stem eens geroeps,
als het gedreun eens heirlegers:
als zij stonden, zoo lieten zij hunne vleugelen neder.
- 25 En daar geschiedde eene stem van boven het uitspansel,
hetwelk boven hunne hoofden was,
als zij stonden *en* hunne vleugelen nedergelaten hadden.
- 26 En boven het uitspansel,
hetwelk was boven hunne hoofden,
was de gelijkenis eens troons als de gedaante eens saffiersteens;
en op de gelijkenis des troons was de gelijkenis als de gedaante eens menschen,
daar bovenop zijnde;
- 27 en ik zag als de kleur van Hasmal,
als de gedaante van vuur rondom daarbinnen,
van de gedaante zijner lendenen en opwaarts;
en van de gedaante zijner lendenen en nederwaarts zag ik

als de gedaante van vuur,
en glans aan hem rondom:
28 gelijk de gedaante van den boog,
die in de wolken is ten dage des plasregens,
alzóó was de gedaante van den glans rondom;
dit was de gedaante van de gelijkenis der heerlijkheid des HEEREN.
En als ik 't zag,
viel ik op mijn aangezicht,
en ik hoorde eene stem van een die sprak.

2

Ezechiëls roeping:

1 En Hij zeide tot mij:
"Mensenkind,
sta op uwe voeten
en Ik zal met u spreken."
2 Zoo kwam in mij, als Hij tot mij sprak, de Geest,
Die mij stelde op mijne voeten;
en ik hoorde Dien,
Die tot mij sprak,
3 en Hij zeide tot mij:
"Mensenkind,
ik zend u tot de kinderen Israëls,
tot de rebelleerende volken,
die tegen Mij gerebelleerd hebben,
zij en hunne vaderen hebben overtreden tegen Mij tot op dezen huidigen dag.
4 En deze kinderen zijn hard van aangezicht
en stijf van hart:
Ik zend u tot hen,
en gij zult tot hen zeggen:
'Zóó zegt de Heere HEERE.'
5 En zij,
hetzij dat zij het hooren zullen,
of hetzij dat zij het laten zullen,
(want zij zijn een wederspannig huis),
zoo zullen zij weten,
dat een Profeet in het midden van hen geweest is.
6 En gij, menschenkind,
vrees niet voor hen
en vrees niet voor hunne woorden,
hoewel weerbarstigen en doornen bij u zijn
en gij bij schorpioenen woont;
vrees voor hunne woorden niet,
en ontzet u niet voor hun aangezicht,
want zij zijn een wederspannig huis.
7 Maar gij zult Mijne woorden tot hen spreken,
hetzij dat zij hooren zullen,
of hetzij dat zij het laten zullen;
want zij zijn wederspannig.
8 Doch gij, menschenkind,
hoor hetgeen dat Ik tot u spreek;
wees gij niet wederspannig gelijk dat wederspannige huis,
open uwen mond
en eet wat Ik u geve."

Het visioen van de boekrol:

9 Toen zag ik,

en zie,
daar was eene hand tot mij uitgestoken
en zie,
daarin was de rol eens boeks;
10 en Hij spreidde die voor mijn aangezicht uit,
en zij was beschreven vóór en achter,
en daarin waren geschreven
    klaagliederen
    en verzuchting
    en wee.

3

1 Daarna zeide Hij tot mij:
"Menschenkind,
eet wat gij vinden zult:
eet deze rol
en ga,
spreek tot het huis Israëls."
2 Toen opende ik mijnen mond
en Hij gaf mij die rol te eten,
3 en Hij zeide tot mij:
"Menschenkind,
geef uwen buik te eten,
en vul uw ingewand met deze rol,
die Ik u geef."
Toen at ik,
en het was in mijnen mond als honig,
vanwege de zoetheid.
4 En Hij zeide tot mij:
"Menschenkind,
ga henen,
kom tot het huis Israëls,
en spreek tot hen met Mijne woorden.
5 Want gij zijt niet gezonden tot een volk,
diep van spraak en zwaar van tong,
maar tot het huis Israëls;
6 niet tot vele volkeren,
diep van spraak en zwaar van tong,
welker woorden gij niet kunt verstaan:
zouden zij niet, zoo Ik u tot hen gezonden had, naar u gehoord hebben?
7 Maar het huis Israëls wil naar u niet hooren,
omdat zij naar Mij niet willen hooren;
want het gansche huis Israëls is stijf van voorhoofd,
en hard van hart zijn zij.
8 Zie,
Ik heb uw aangezicht stijf gemaakt tegen hunne aangezichten,
en uw voorhoofd stijf tegen hun voorhoofd;
9 uw voorhoofd heb Ik gemaakt als een diamant,
harder dan eene rots;
vrees hen niet,
en ontzet u niet voor hun aangezichten,
omdat zij een wederspanning huis zijn."
10 Voorts zeide Hij tot mij:
"Menschenkind,
vat alle Mijne woorden, die Ik tot u spreken zal in uw hart,
en hoor ze met uwe ooren;
11 en ga henen,

kom tot de weggevoerden,
tot de kinderen uws volks,
en spreek tot hen
en zeg tot hen:
'Zóó zegt de Heere HEERE';
hetzij dat zij hooren zullen,
of hetzij dat zij het laten zullen."

Ezechiël tot wachter over het huis Israëls gesteld:

- 12 Toen nam de Geest mij op,
en ik hoorde achter mij eene stem van groote ruisching, *zeggende:*
"Geloofd zij de heerlijkheid des HEEREN uit Zijne plaats."
- 13 En *ik hoorde* het geluid van der dieren vleugelen,
die de ééne den anderen raakten,
en het geluid der raderen tegenover hen,
en het geluid eener groote ruisching.
- 14 toen hief de Geest mij op
en nam mij weg,
en ik ging heen,
bitter bedroefd door de hitte mijns geestes;
maar de hand des HEEREN was sterk op mij.
- 15 En ik kwam tot de weggevoerden te Tel-Abib,
die aan de rivier Kebar woonden,
en ik bleef waar zij woonden,
ja, ik bleef daar verbaasd in het midden van hen zeven dagen.
- 16 Het gebeurde nu ten einde van zeven dagen,
dat het woord des HEEREN tot mij geschiedde,
zeggende:
- 17 "Menschenkind,
Ik heb u tot eenen wachter gesteld over het huis Israëls;
zoo zult gij het woord uit Mijnen mond hooren
en hen van Mijnentwege waarschuwen.
- 18 Als Ik tot den goddelooze zeg:
'Gij zult den dood sterven',
en gij waarschuwt hem niet,
en spreekt niet om den goddelooze van zijn goddeloozen weg te waarschuwen,
opdat gij hem in het leven behoudt,
— die goddelooze zal in zijne ongerechtigheid sterven,
maar zijn bloed zal Ik van uwe hand eischen.
- 19 Doch als gij den goddelooze waarschuwt,
en hij zich van zijne goddeloosheid en van zijnen goddeloozen weg niet bekeert,
— hij zal in zijne ongerechtigheid sterven,
maar gij hebt uwe ziel bevrijd.
- 20 Als ook een rechtvaardige zich van zijne gerechtigheid afkeert
en onrecht doet,
en Ik eenen aanstoot voor zijn aangezicht leg,
— hij zal sterven;
omdat gij hem niet gewaarschuwd hebt,
zal hij in zijne zonde sterven,
en zijne gerechtigheden, die hij gedaan heeft,
zullen niet gedacht worden;
maar zijn bloed zal ik van uwe hand eischen.
- 21 Doch als gij den rechtvaardige waarschuwt,
opdat de rechtvaardige niet zondige,
en hij niet zondigt,
— hij zal zekerlijk leven,
omdat hij gewaarschuwd is
en gij hebt uwe ziel bevrijd."

Vernieuwde verschijning des HEEREN aan den profeet:

- 22 En de hand des HEEREN was daar op mij,
en Hij zeide tot mij:
"Maak u op,
ga uit in de vallei,
en ik zal daar met u spreken."
- 23 En ik maakte mij op
en ging uit in de vallei,
en zie,
de heerlijkheid des HEEREN stond aldaar,
gelijk de heerlijkheid,
die ik gezien had bij de rivier Kebar,
en ik viel op mijn aangezicht.
- 24 Toen kwam de Geest in mij
en stelde mij op mijne voeten,
en Hij sprak met mij
en Hij zeide tot mij:
"Ga,
sluit u op binnen in uw huis.
- 25 Want u aangaande,
mensenkind,
zie,
zij zouden dikke touwen aan u leggen,
en zij zouden u daarmede binden:
daarom zult gij niet uitgaan in het midden van hen.
- 26 En Ik zal uwe tong aan uw gehemelte doen kleven,
dat gij stom worden zult,
en zult hun niet zijn tot een bestraffenden man;
want zij zijn een wederspannig huis.
- 27 Maar als Ik met u spreken zal,
zal Ik uwen mond opendoen,
en gij zult tot hen zeggen:
'Zóó zegt de Heere HEERE':
Wie hoort, die hoore,
en wie het laat, die late het;
want zij zijn een wederspannig huis."

4

Jeruzalems belegering op een steen afgebeeld:

- 1 En gij mensenkind,
neem u eenen tichelsteen
en leg dien voor uw aangezicht,
en ontwerp daarop de stad Jeruzalem;
- 2 en maak eene belegering tegen haar,
en bouw tegen haar sterkten,
en werp tegen haar eenen wal op,
en stel legers tegen haar,
en zet tegen haar stormrammen rondom.
- 3 Voorts, neem gij u eene ijzeren pan,
en stel ze tot eenen ijzeren muur tusschen u
en tusschen die stad;
en richt uw aangezicht tegen haar,
dat zij in belegering kome,
en gij zult ze belegeren.
Dit zij het huis Israëls een teeken.
- 4 Lig gij ook neder op uwe linkerzijde,

en leg daarop de ongerechtigheid van het huis Israëls:
naar het getal der dagen, dat gij daarop zult liggen,
zult gij hunne ongerechtigheid dragen.

5 Want Ik heb u gegeven de jaren hunner ongerechtigheid,
naar het getal der dagen,
driehonderd en negentig dagen,
dat gij de ongerechtigheid van het huis Israëls dragen zult.

6 Als gij nu deze voleindigen zult,
ligt ten anderen male neder op uwe rechterzijde,
en gij zult de ongerechtigheid van het huis van Juda dragen veertig dagen:
Ik heb u gegeven elken dag voor elk jaar.

7 Daarop zult gij uw aangezicht richten tegen de belegering Jeruzalems,
en uw arm zal ontbloot zijn,
en gij zult tegen haar profeteeren.

8 En zie,
Ik zal dikke touwen aan u leggen,
dat gij u niet omkeert van uwe *éne* zijde op uwe *andere* zijde,
totdat gij de dagen uwer belegering voleindigd hebt.

9 En neem gij voor u
tarwe
en gerst
en boonen
en linzen
en gierst
en spelt,
en doe die in één vat,
en maak die u tot brood:
naar het getal der dagen, die gij op uwe zijde nederliggen zult,
driehonderd en negentig dagen zult gij dat eten.

10 Uwe spijze nu,
die gij eten zult,
zal in gewicht zijn twintig sikkelen daags;
van tijd tot tijd zult gij die eten.

11 Gij zult ook water naar *zekere* maat drinken,
het zesde deel van een hin;
van tijd tot tijd zult gij het drinken.

12 En gij zult een gerstekoek eten,
en dien zult gij met drek van 's menschen afgang bakken voor hunne oogen."

13 En de HEERE zeide:
"Alzóó zullen de kinderen Israëls hun brood onrein eten onder de heidenen,
waarheen Ik hen verdrijven zal."

14 Toen zeide ik:
"Ach, Heere HEERE,
zie,
mijne ziel is niet verontreinigd geweest;
want ik heb van mijne jeugd af tot nu toe
geen dood aas
noch dat verscheurd is gegeten,
en geen verfoeilijk vleesch is in mijnen mond gekomen."

15 En Hij zeide tot mij:
"Zie,
Ik heb u rundermest gegeven voor menschedrek,
zoo zult gij uw brood daarmee bereiden."

16 Daarna zeide Hij tot mij:
"Gij menschenkind,
zie,
Ik breek den staf des broods in Jeruzalem,
en zij zullen het brood met gewicht en met kommer eten,

17 en het water met *zekere* maat en met verbaasdheid drinken;
opdat zij des broods en des waters gebrek hebben,
en de één met den ander verbaasd worden
en in hunne ongerechtigheid uitteren."

5

Het gericht over Jeruzalem in een beeld voorgesteld:

1 "En gij menschenkind,
neem u een scherp mes,
een scheermes der barbieren zult gij u nemen,
hetwelk gij zult laten gaan over uw hoofd
en over uwen baard.
Daarna zult gij eene weegschaal nemen,
en die *haren* deelen;
2 een derde deel zult gij in het midden der stad met vuur verbranden,
naar dat de dagen der belegering vervuld worden;
dan zult gij een derde deel nemen, slaande met een zwaard rondom hetzelfde;
en een derde deel zult gij in den wind strooien;
want Ik zal het zwaard achter hen uittrekken.
3 Gij zult ook weinige in getal daarvan nemen
en in uwe slippers binden.
4 En nog zult gij van die nemen
en die werpen in het midden des vuurs,
en zult ze verbranden met vuur:
daaruit zal voortkomen een vuur tegen het geheele huis van Israël."
5 Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Dit is Jeruzalem,
hetwelk Ik in het midden der heidenen gezet heb,
en landen rondom haar henen;
6 doch het heeft Mijne rechten veranderd in goddeloosheid meer dan de heidenen,
en Mijne inzettingen meer dan de landen, die rondom haar zijn;
want zij hebben Mijne rechten verworpen,
en in Mijne inzettingen hebben zij niet gewandeld."
7 Daarom zegt de Heere HEERE alzóó:
"Dewijl gijlieden dies meer gemaakt hebt dan de heidenen, die rondom u zijn,
in Mijne inzettingen niet gewandeld hebt
en Mijne rechten niet gedaan hebt,
zelfs naar de rechten der heidenen, die rondom u zijn, niet gedaan hebt:
8 daarom zegt de Heere HEERE alzóó:
"Zie,
Ik *wil* aan u,
ja, Ik,
want Ik zal gericht in het midden van u oefenen,
voor de oogen van die heidenen;
9 en Ik zal onder u doen hetgeen Ik niet gedaan heb,
en desgelijks Ik voortaan niet doen zal,
om aller uwer gruwelen wil.
10 Daarom zullen de vaders de kinderen eten in het midden van u,
en de kinderen zullen hunne vaders eten;
en Ik zal gericht onder u oefenen,
en Ik zal al uw overblijfsel in alle winden verstrooien.
11 Daarom *zoo waarachtig als* Ik leve,"
spreekt de Heere HEERE,
(omdat gij Mijn heiligdom verontreinigd hebt
met alle uwe verfoeiselen
en met alle uwe gruwelen):
zoo Ik ook niet daarom *u* verminderen

- en Mijn oog *u* niet verschoonen zal,
en Ik ook niet zal sparen!
- 12 Een derde deel van u zal aan de pestilentie sterven,
en zal door honger in het midden van u te niet worden;
en een derde deel zal in het zwaard vallen rondom u;
en een derde deel zal Ik in alle winden verstrooien,
en Ik zal het zwaard achter hen uittrekken:
- 13 alzoo zal Mijn toorn volbracht worden,
en Ik zal Mijne grimmigheid op hen doen rusten,
en Mij troosten;
en zij zullen weten, dat Ik, de HEERE, in Mijnen ijver gesproken heb,
als Ik Mijne grimmigheid tegen hen volbracht zal hebben.
- 14 Daartoe zal Ik u ter woestheid en ter smaadheid zetten onder de heidenen,
die rondom u zijn,
voor de oogen van al dengene,
die voorbijgaat.
- 15 Zoo zal de smaadheid en hoon een onderwijs en ontzetting den heidenen zijn,
die rondom u zijn,
wanneer Ik over u gericht
in toorn
en in grimmigheid
en in grimmige straffen oefenen zal:
Ik de HEERE heb het gesproken.
- 16 Wanneer Ik de booze pijlen des hongers tegen hen uitzenden zal,
die ten verderve zijn zullen,
die Ik uitzenden zal om u te verderven,
zoo zal Ik den honger over u vermeerderen
en u den staf des broods breken.
- 17 Ja,
honger en boos gedierte,
die u van kinderen berooven zullen,
zal Ik over u zenden;
ook zal pestilentie en bloed onder u omgaan,
en het zwaard zal Ik over u brengen:
Ik de HEERE heb *het* gesproken."

6

De verwoesting van het land voorspeld:

- 1 En het Woord des HEEREN geschiedde tot mij,
zeggende:
- 2 "Menschenkind,
zet uw aangezicht tegen de bergen Israëls
en profeteer tegen dezelve,
- 3 en zeg:
'Gij bergen Israëls,
hoort het Woord des Heeren HEEREN;
zoo zegt de Heere HEERE tot de bergen en tot de heuvelen,
tot de beken en tot de dalen:
"Zie,
Ik, Ik breng over u het zwaard,
en Ik zal uwe hoogten verderven;
- 4 daartoe zullen uwe altaren verwoest
en uwe zonnebeelden verbroken worden,
en Ik zal uwe verslagenen nedervellen
voor het aangezicht uwer drekgoden;
- 5 en Ik zal de doode lichamen der kinderen Israëls
voor het aangezicht hunner drekgoden leggen,

- en Ik zal uwe beenderen rondom uwe altaren strooien.
- 6 In alle uwe woningen zullen de steden verwoest
en de hoogten tot wildernis worden,
opdat uwe altaren woest en eenzaam zijn,
en uwe drekgoden verbroken worden en ophouden,
en uwe zonnebeelden afgehouden,
en uwe werken uitgedelgd worden;
- 7 en uwe verslagenen zullen in het midden van u liggen,
opdat gij weet,
dat Ik de HEERE ben.
- 8 Ik zal dan nog een overblijfsel laten,
als gij *eenigen* zult hebben,
die het zwaard ontkomen onder de heidenen,
wanneer gij in de landen zult verstrooid worden.
- 9 Dan zullen uwe ontkomenen Mijner gedenken onder de heidenen,
waar zij gevangen zullen geworden zijn,
omdat Ik verbroken ben door hun hoerachtig hart,
dat van Mij afgeweken is,
en door hunne oogen,
die hunne drekgoden nahoereeren;
en zij zullen eene walging aan zichzelf hebben over de boosheden,
die zij in alle hunne gruwelen gedaan hebben.
- 10 En zij zullen weten,
dat Ik de HEERE ben;
Ik heb niet tevergeefs gesproken van hun dit kwaad aan te doen."''''
- 11 Zóó zegt de Heere HEERE:
"Sla met uwe handen
en stamp met uwen voet,
en zeg:
'Ach',
over alle gruwelen der boosheden van het huis Israëls;
want zij zullen door het zwaard,
door den honger
en door de pestilentie vallen;
- 12 die ver af is, zal door de pest sterven,
en die nabij is, door het zwaard vallen:
maar die overgebleven en belegerd is, zal door honger sterven;
alzo zal Ik Mijne grimmigheid tegen hen volbrengen.
- 13 Dan zult gij weten, dat Ik de HEERE ben,
als hunne verslagenen
in het midden hunner drekgoden rondom hunne altaren wezen zullen,
op alle hoge heuvelen,
op alle toppen der bergen,
en onder allen groenen boom
en onder alle dichte eiken,
de plaats alwaar zij allen hunnen drekgoden liefelijken reuk maakten.
- 14 Daarom zal Ik Mijne hand over hen uitstrekken
en zal het land woest maken,
ja, woester dan de woestijn naar Diblath heen,
in alle hunne woningen;
en zij zullen bevinden, dat Ik de HEERE ben."

7

Profetie van het eindoordeel over het geheele land:

- 1 Daarna geschiedde het Woord des HEEREN tot mij,
zeggende:
- 2 "Voorts gij menschenkind,

zóó zegt de Heere HEERE van het land Israëls:
'Het einde is er,
het einde is gekomen over de vier hoeken des lands.
3 Nu is het einde over u;
want Ik zal Mijnen toorn tegen u zenden,
en Ik zal u richten naar uwe wegen,
en Ik zal op u brengen naar uwe gruwelen;
4 en Mijn oog zal u niet verschoonen
en Ik zal u niet sparen,
maar Ik zal uwe wegen op u brengen,
en uwe gruwelen zullen in het midden van u zijn,
en gijlieden zult weten,
dat Ik de HEERE ben."
5 Zóó zegt de Heere HEERE:
"Een kwaad,
een éénig kwaad,
zie,
is gekomen;
6 een einde is er gekomen,
dat einde is gekomen,
het is opgewaakt tegen u;
zie,
het *kwaad* is gekomen.
7 De morgenstond is tot u gekomen, o inwoners des lands;
de tijd is gekomen,
de dag der beroerte is nabij,
en daar is geen weerklank der bergen.
8 Nu zal Ik in kort Mijne grimmigheid over u uitgieten,
en Mijnen toorn tegen u volbrengen,
en u richten naar uwe wegen,
en zal op u brengen alle uwe gruwelen;
9 en Mijn oog zal niet verschoonen
en Ik zal niet sparen;
Ik zal u geven naar uwe wegen,
en uwe gruwelen zullen in het midden van u zijn;
en gijlieden zult weten,
dat Ik de HEERE ben, Die slaat.
10 Zie, de dag,
zie, *de morgenstond* is gekomen,
de morgenstond is voortgekomen,
de roede heeft gebloeid,
de hoovaardij heeft gegroend,
11 het geweld is opgerezen tot eene roede der goddeloosheid;
niets van hen zal *overblijven*,
noch van hunne menigte,
noch van hun gedruisch
en geene klage zal over hen zijn.
12 De tijd is gekomen,
de dag is genaakt:
de kooper zij niet blijde,
en de verkooper bedrijve geen rouw;
want een brandende toorn is over de geheele menigte van het *land*.
13 Want de verkooper zal tot het verkochte niet wederkeeren,
ofschoon hun leven nog onder de levenden ware,
overmits het gezicht aangaande de geheele menigte van het *land* niet zal terugkeeren;
en niemand zal door zijne ongerechtigheid zijn leven sterken.
14 Zij hebben met de trompet getrompet
en hebben alles bereid,

maar niemand trekt ten strijde;
want Mijn brandende toorn is over de geheele menigte van het *land*.

15 Het zwaard is buiten,
en de pest en de honger van binnen;
die op het veld is, zal door het zwaard sterven,
en die in de stad is, dien zal de honger en de pest verteren.

16 En hunne ontkomenden zullen *wel* ontkomen,
maar zij zullen op de bergen zijn,
zij allen zullen zijn gelijk duiven der dalen,
kermende een ieder om zijne ongerechtigheid.

17 Alle handen zullen slap worden,
en alle knieën zullen heenvlieten *als* water.

18 Ook zullen zij zakken aangorden,
gruwen zal hen bedekken,
en over alle aangezichten zal schaamte wezen,
en op alle hunne hoofden kaalheid.

19 Zij zullen hun zilver op de straten werpen,
en hun goud zal tot onreinheid zijn:
hun zilver en hun goud zal hen niet kunnen uithelpen
ten dage der verbolgenheid des HEEREN,
hunne ziel zullen zij niet verzadigen
en hunne ingewanden zullen zij niet vullen;
want het zal de aanstoot hunner ongerechtigheid zijn.

20 En Hij heeft de schoonheid Zijns sieraads ter overtreffelijkheid gezet,
maar zij hebben daarin beelden hunner gruwelen *en* hunner verfoeiselen gemaakt;
daarom heb Ik dat hun tot onreinheid gesteld,

21 en Ik zal het in de hand der vreemden overgeven ten roof,
en den goddeloozen der aarde tot buit,
en zij zullen het ontheiligen;

22 ook zal Ik Mijn aangezicht van hen omwenden,
en zij zullen Mijn verborgen plaats ontheiligen,
want inbrekers zullen daar inkomen
en die ontheiligen.

23 Maak eene keten,
want het land is vol van bloedgerichten,
en de stad is vol van geweld.

24 Daarom zal Ik de kwaadste der heidenen doen komen,
die hunne huizen erfelijk bezitten zullen,
en zal den hoogmoed der sterken doen ophouden,
en die hen heiligen, zullen ontheilgd worden.

25 De ondergang komt,
en zij zullen den vrede zoeken,
maar hij zal er niet zijn;

26 ellende zal op ellende komen,
en daar zal gerucht op gerucht wezen:
dan zullen zij het gezicht van een Profeet zoeken,
maar de wet zal vergaan van den Priester
en de raad van de oudsten;

27 de koning zal rouw bedrijven,
en de vorsten zullen met verwoesting bekleed zijn,
en de handen van het volk des lands zullen beroerd zijn:
Ik zal hun doen naar hunnen weg,
en met hunne rechten zal Ik hen richten;
en zij zullen weten,
dat Ik de HEERE ben."

8

Visioen van de afgoderij in den tempel:

- 1   Het geschiedde nu in het zesde jaar,
      in de zesde *maand* op den vijfden der maand,
      als ik in mijn huis zat
      en de oudsten van Juda voor mijn aangezicht zaten,
      dat de hand des Heeren HEEREN daar over mij viel.
- 2   Toen zag ik,
      en zie,
      eene gelijkenis als de gedaante van vuur;
      van de gedaante zijner lendenen en nederwaarts was vuur,
      en van zijne lendenen en opwaarts als de gedaante eener klaarheid
      als van de kleur van Hasmal.
- 3   En hij stak de gelijkenis eener hand uit
      en nam mij bij het haar mijns hoofds;
      en de Geest voerde mij op tusschen de aarde en tusschen den hemel,
      en bracht mij in de gezichten Gods te Jeruzalem,
      tot de deur der poort van het binnenste *voorhof*,
      dewelke ziet naar het Noorden,
      alwaar de zitplaats was van een beeld der ijvering,
      dat tot ijver verwekt.
- 4   En zie,
      de heerlijkheid van den God Israëls was aldaar,
      naar de gedaante,
      die ik in de vallei gezien had;
- 5   en Hij zeide tot mij:
      "Menschenkind,
      hef nu uwe oogen op naar den weg van het Noorden."
      En ik hief mijne oogen op naar den weg van het Noorden,
      en zie,
      tegen het Noorden, aan de poort van het altaar, was dit beeld der ijvering,
      in den ingang.
- 6   En Hij zeide tot mij:
      "Menschenkind,
      ziet gij wel wat zij doen,
      de groote gruwelen,
      die het huis Israëls hier doet,
      opdat Ik van Mijn heiligdom verre wegga?
      Doch gij zult nog wederom nog groote gruwelen zien."
- 7   Zoo bracht Hij mij tot de deur des voorhofs.
      Toen zag ik
      en zie,
      daar was eene holte in den wand.
- 8   En hij zeide tot mij:
      "Menschenkind,
      graaf nu in die wand."
      En ik groef in dien wand,
      en zie,
      daar was eene deur.
- 9   Toen zeide Hij tot mij:
      "Ga in,
      en zie de booze gruwelen,
      die zij hier doen."
- 10   Zoo ging ik in
      en ik zag,
      en zie,
      daar was alle beeltenis van kruipende dieren en verfoeilijke beesten,

- en van alle drekgoden van het huis Israëls,
geheel rondom aan den wand gemaald;
- 11 en zeventig mannen uit de oudsten van het huis Israëls,
met Jaāzanja, den zoon van Safan,
staande in het midden van hen,
stonden voor hunne aangezichten,
en een ieder *had* zijn rookvat in zijne hand,
en eene overvloedige wolk des reukwerks ging op.
- 12 Toen zeide Hij tot mij:
"Hebt gij gezien,
mensenkind,
wat de oudsten van het huis Israëls doen in de duisternis,
een ieder in zijne gebeelde binnenkameren?
Want zij zeggen:
'De HEERE ziet ons niet,
de HEERE heeft het land verlaten.'"
- 13 En Hij zeide tot mij:
"Gij zult nog wederom groote gruwelen zien,
die zij doen."
- 14 En Hij bracht mij tot de deur der poort van het huis des HEEREN,
die naar het Noorden is,
en zie,
daar zaten vrouwen,
beweene de Tammuz.
- 15 En Hij zeide tot mij:
"Hebt gij, mensenkind, *dat* gezien?
Gij zult nog wederom grooter gruwelen zien dan deze."
- 16 En Hij bracht mij tot het binnenste voorhof van het huis des HEEREN;
en zie, *aan* de deur van den tempel des HEEREN,
tusschen het voorhuis en tusschen het altaar,
waren omtrent vijfentwintig mannen:
hunne achterste leden waren naar den tempel des HEEREN,
en hunne aangezichten naar het Oosten;
en deze bogen zich neder naar het Oosten voor de zon.
- 17 Toen zeide Hij tot mij:
"Hebt gij, mensenkind, *dat* gezien?
Is er iets lichter geacht bij het huis van Juda,
dan deze gruwelen te doen,
die zij hier doen?
Als zij het land met geweld vervuld hebben,
zoo keeren zij zich om Mij te vertoonnen,
want zie,
zij steken de wijnranken aan hunnen neus.
- 18 Daarom zal Ik ook handelen in grimmigheid:
Mijn oog zal niet verschoonen
en Ik zal niet sparen;
hoewel zij voor Mijne ooren met luider stem roepen,
nochtans zal Ik hen niet hooren."

9

Het teeken der redding:

- 1 Daarna riep Hij voor mijne ooren *met* luider stem,
zeggende:
"Doet de opzieners der stad naderen,
en elk met zijn verdervend wapen in zijne hand."
- 2 En zie,
zes mannen kwamen van den weg der hooge poort,

die gekeerd is naar het Noorden,
en elk een met zijn verpletterend wapen in zijne hand;
en één man in het midden van hen was met linnen bekleed,
en een schrijver-inktkoker was aan zijne lendenen;
en zij kwamen in,
en stonden bij het koperen altaar.

3 En de Heerlijkheid des Gods Israëls hief zich op van den cherub,
waarop Hij was,
tot den dorpel van het huis;
en Hij riep tot den man,
die met linnen bekleed was,
die den schrijvers-inktkoker aan zijne lendenen had;

4 en de HEERE zeide tot hem:
"Ga dóór door het midden der stad,
door het midden van Jeruzalem,
en teeken een teeken op de voorhoofden der lieden,
die zuchten en uitroepen over alle de gruwelen,
die in het midden derzelve gedaan worden."

5 Maar tot die *anderen* zeide Hij voor mijne ooren:
"Gaat dóór door de stad achter hem,
en slaat:
ulieder oog verschoone niet,
en spaart niet;

6 doodt ouden,
jongelingen,
en maagden,
en kinderkens,
en vrouwen,
tot verdervens toe;
maar genaakt aan niemand op denwelken het teeken is,
en begint van Mijn heiligdom.
En zij begonnen van de oude mannen,
die vóór het huis waren.

7 En Hij zeide tot hen:
"Verontreinigt het huis,
en vervult de voorhoven met verslagenen:
gaat heen uit."
En zij gingen heen uit
en zij sloegen in de stad.

8 Het geschiedde nu als zij hen geslagen hadden,
en ik overgebleven was,
dat ik op mijn aangezicht viel
en riep
en zeide:
"Ach, Heere HEERE,
zult Gij al het overblijfsel Israëls verderven,
met Uwe grimmigheid uit te gieten over Jeruzalem?"

9 Toen zeide Hij tot mij:
"De ongerechtigheid van het huis Israëls en Juda is uitermate groot,
en het land is met bloed vervuld,
en de stad is vol van afwijking;
want zij zeggen:
'De HEERE heeft het land verlaten,
en de HEERE ziet niet.'

10 Daarom ook wat Mij aangaat,
Mijn oog zal niet verschoonen
en Ik zal niet sparen:
Ik zal hunnen weg op hun hoofd geven."

11 En zie,
de man, die met linnen bekleed was,
aan wiens lendenen de inktkoker was,
bracht bescheid weder,
zeggende:
"Ik heb gedaan gelijk als Gij mij geboden had."

10

Visioen van de heerlijkheid des HEEREN:

1 Daarna zag ik,
en zie,
boven het uitspansel,
hetwelk was over het hoofd der cherubs,
was als een saffiersteen,
als de gedaante van de gelijkenis eens troons;
en Hij verscheen op dezelve.

2 En Hij sprak tot den man,
bekleed met linnen,
en Hij zeide:
"Ga in tot tusschen de wielen,
tot onder den cherub,
en vul uwe vuisten met vurige kolen van tusschen de cherubs,
en strooi ze over de stad;
en Hij ging in voor mijne oogen.

3 De cherubs nu stonden ter rechterzijde van het huis,
als die man inging;
en eene wolk vervulde het binnenste voorhof.

4 Toen hief zich de heerlijkheid des HEEREN omhoog
van boven den cherub,
op den dorpel van het huis;
en het huis werd vervuld met eene wolk,
en het voorhof was vol van den glans der heerlijkheid des HEEREN;
en het geruisch van de vleugelen der cherubs werd gehoord tot het uiterste voorhof,
als de stem des almachtigen Gods,
wanneer Hij spreekt.

6 Het geschiedde nu,
als Hij den man, bekleed met linnen, geboden had,
zeggende:
"Neem vuur van tusschen de wielen,
van tusschen de cherubs":
dat hij inging en stond bij een rad.

7 Toen stak een cherub zijne hand uit van tusschen de cherubs tot het vuur,
hetwelk was tusschen de cherubs,
en nam *daarvan*
en gaf het in de vuisten desgenen, die met linnen bekleed was;
die nam het
en ging uit.

8 Want daar werd gezien aan de cherubs de gelijkenis van eens menschen hand
onder hunne vleugelen.

9 Toen zag ik,
en zie,
vier raderen waren bij de cherubs;
een rad was bij elken cherub;
en de gedaante der raderen was als de kleur van een turkooissteen.

10 En aangaande hunne gedaanten,
die vier hadden éénerlei gelijkenis,
gelijk of het ware geweest een rad in het midden van een rad.

11 Als die gingen,
zoo gingen *deze* op hunne vier zijden;
zij keerden zich niet om, als zij gingen;
maar de plaats,
waarheen het hoofd zag,
die volgden zij na;
zij keerden zich niet om, als zij gingen.

12 Hun gansche lijf nu,
en hunne ruggen,
en hunne handen,
en hunne vleugelen,
mitsgaders de raderen,
waren vol oogen rondom:
die vier hadden hunne raderen.

13 Aangaande de raderen,
elk een derzelve werd voor mijne ooren genaamd Galgal.

14 En elk een had vier aangezichten;
het eerste aangezicht was het aangezicht eens cherubs,
en het tweede aangezicht was het aangezicht eens menschen,
en het derde het aangezicht eens leeuws,
en het vierde het aangezichts eens arends.

15 En die cherubs hieven zich omhoog;
dit was hetzelfde dier,
dat ik bij de rivier Kebar gezien had.

16 En als de cherubs gingen,
zoo gingen die raderen nevens dezelve;
en als de cherubs hunne vleugelen ophieven
om zich van de aarde omhoog te heffen,
zoo keerden zich die raderen ook niet om van bij hen.

17 Als die stonden,
stonden *deze*;
en als die opgeheven werden,
hieven *deze* zich *óók* op;
want de geest der dieren was in hen.

18 Toen ging de heerlijkheid des HEEREN van boven den dorpel des huizes weg,
en stond boven de cherubs.

19 En de cherubs hieven hunne vleugelen op,
en verhieven zich van de aarde omhoog voor mijne oogen,
als zij uitgingen;
en de raderen waren tegenover hen;
en elk een stond aan de deur der Oostpoort van het huis des HEEREN,
en de heerlijkheid van den God Israëls was van boven over hen.

20 Dit is het dier,
dat ik zag onder den God Israëls bij de rivier Kebar;
en ik bemerkte,
dat het cherubs waren.

21 Elk een had vier aangezichten,
en elk een had vier vleugelen,
en de gelijkenis van menschenhanden was onder hunne vleugelen;

22 en aangaande de gelijkenis van hunne aangezichten,
het waren dezelfde aangezichten,
die ik gezien had bij de rivier Kebar,
hunne gedaanten
en zij zelve;
zij gingen ieder rechtuit voor zijn aangezicht henen.

11

De vorsten worden bestraft. Belofte voor de ballingen:

- 1 Toen hief de Geest mij op
en bracht mij tot de Oostpoort van het huis des HEEREN,
welke oostwaarts ziet;
en zie,
aan de deur der poort waren vijftwintig mannen,
en in het midden van hen zag ik
Jaāzanja, den zoon van Azzur,
en Pelatja, den zoon van Benaja,
vorsten des volks.
- 2 En Hij zeide tot mij:
"Menschenkind,
deze zijn de mannen,
die ongerechtigheid bedenken,
en die kwaden raad raden in deze stad;
die zeggen:
- 3 'Men moet geen huizen nabij bouwen;
deze *stad* zoude de pot
en wij het vleesch zijn.'
- 4 Daarom profeteer tegen hen,
profeteer, o menschenkind."
- 5 Zoo viel de Geest des HEEREN op mij,
en Hij zeide tot mij:
"Zeg:
"Zoo zegt de HEERE:
"Alzóó zegt gijlieden, o huis Israëls;
want Ik weet elkeen der dingen,
die in uwen geest opklimmen.
- 6 Gij hebt uwe verslagenen in deze stad vermenigvuldigd,
en gij hebt derzelver straten met de verslagenen vervuld;"
- 7 daarom zóó zegt de Heere HEERE;
"Uwe verslagenen, die gij in het midden derzelve nedergelegd hebt,
die zijn het vleesch,
en deze *stad* is de pot;
maar ulieden zal Ik uit het midden derzelve doen uitgaan.
- 8 Gijlieden hebt het zwaard gevreesd,
en het zwaard zal Ik over u brengen,"
spreekt de Heere HEERE.
- 9 "Ook zal Ik ulieden uit het midden derzelve doen uitgaan,
en Ik zal u overgeven in de hand der vreemden;
en Ik zal recht onder u doen.
- 10 Gij zult door het zwaard vallen;
in de landpale Israëls zal Ik u richten,
en gij zult weten,
dat Ik de HEERE ben.
- 11 Deze *stad* zal ulieden niet tot eenen pot zijn,
en gij zult in het midden derzelve *niet* tot vleesch zijn:
in de landpale Israëls zal Ik u richten,
en gij zult weten,
dat Ik de HEERE ben,
omdat gij in Mijne inzetten niet gewandeld
en Mijne rechten niet gedaan hebt,
maar naar de rechten der heidenen,
die rondom u zijn, gedaan hebt.""
- 13 Het geschiedde nu als ik profeteerde,
dat Pelatja, de zoon van Benaja, stierf.

- Toen viel ik neder op mijn aangezicht
en riep met luider stem,
en zeide:
"Ach, Heere HEERE, zult Gij gansch een einde maken met het overblijfsel Israëls?"
- 14 Toen geschiedde het Woord des HEEREN tot mij,
zeggende:
- 15 "Menschenkind, het zijn uwe broederen, uwe broederen,
de mannen uwer maagschap
en het gansche huis Israëls,
ja, dat gansche *huis*,
tot welke de inwoners van Jeruzalem gezegd hebben:
'Maak u verre af van den HEERE;
dit land is ons tot eene erfbezitting gegeven.'
- 16 Daarom zeg:
'Zóó zegt de Heere HEERE:
"Hoewel Ik hen ver onder de heidenen weggedaan heb,
en hoewel Ik hen in de landen verstrooid heb,
nochtans zal Ik hun een weinig *tijds* tot een heiligdom zijn
in de landen, waarin zij gekomen zijn."
- 17 Daarom zeg:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Ja, Ik zal ulieden vergaderen uit de volkeren
en Ik zal u verzamelen uit de landen,
waarin gij verstrooid zijt,
en Ik zal u het land Israëls geven;
- 18 en zij zullen daarheen komen,
en alle deszelfs verfoeiselen
en alle deszelfs gruwelen van daar wegdoen.
- 19 En Ik zal hun éénerlei hart geven,
en zal een nieuwen geest in het binnenste van u geven;
en Ik zal het steenen hart uit hun vleesch wegnemen,
en zal hun een vleeschen hart geven,
- 20 opdat zij wandelen in Mijne inzettingen,
en Mijne rechten bewaren
en dezelve doen;
en zij zullen Mij tot een volk zijn
en Ik zal hun tot een God zijn.
- 21 Maar welker hart het hart hunner verfoeiselen en hunner gruwelen nawandelt,
derzelve weg zal Ik op hun hoofd geven,'
spreekt de Heere HEERE. ""
- 22 Toen hieven de cherubs hunne vleugelen op,
en de raderen tegenover hen;
en de heerlijkheid des Gods Israëls was over hen van boven.
- 23 En de heerlijkheid des HEEREN rees op van het midden der stad,
en stond op den berg, die tegen het oosten der stad is.
- 24 Daarna nam mij de Geest op,
en bracht mij in gezicht door den Geest Gods in Chaldéa
tot de gevankelijk weggevoerden;
en het gezicht, dat ik gezien had,
voer van mij op;
- 25 en ik sprak tot de gevankelijk weggevoerden alle de Woorden des HEEREN,
die Hij mij had doen zien.

12

De profeet stelt de wegvoering van Zedekía voor:

- 1 Voorts geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:

2 "Menschenkind,
gij woont in het midden van een wederspanning huis,
welke oogen hebben om te zien,
en niet zien,
ooren hebben om te hooren,
en niet hooren;
want zij zijn een wederspanning huis.

3 Daarom gij, menschenkind,
maak u gereedschap als dergenen,
die vertrekken,
en vertrek bij dag voor hunne oogen,
en gij zult vertrekken van uwe plaats tot eene andere plaats voor hunne oogen;
misschien zullen zij het merken,
hoewel zij een wederspanning huis zijn.

4 Gij zult dan uw gereedschap bij dag voor hunne oogen uitbrengen,
als het gereedschap dergenen, die vertrekken;
daarna zult gij in den avond uitgaan voor hunne oogen,
gelijk zij uitgaan, die vertrekken.

5 Doorgraaf u den wand voor hunne oogen,
en breng daardoor uw gereedschap uit.

6 Voor hunne oogen zult gij het op de schouders dragen,
in 't donker zult gij het uitbrengen;
uw aangezicht zult gij bedekken,
dat gij het land niet ziet;
want Ik heb u het huis Israëls tot een wonderteeken gegeven."

7 En ik deed alzoo gelijk als mij bevolen was:
ik bracht mijn gereedschap uit bij dag,
als het gereedschap dergenen, die vertrekken;
daarna in den avond doorgroef ik mij den wand met de hand;
ik bracht het uit in 't donker,
en ik droeg het op den schouder voor hunne oogen.

8 En des morgens geschiedde het Woord des HEEREN tot mij,
zeggende:

9 "Menschenkind,
heeft niet het huis Israëls,
het wederspanning huis,
tot u gezegd:
'Wat doet gij?'

10 Zeg tot hen:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Deze last is tegen den vorst te Jeruzalem,
en het gansche huis Israëls,
dat in het midden van hen is."'

11 Zeg:
'Ik ben ulieder wonderteeken;
gelijk als Ik gedaan heb,
alzóó zal hun gedaan worden;
zij zullen door wegvoering in de gevangenis heengaan.

12 En de vorst, die in het midden van hen is,
zal *het gereedschap* op den schouder dragen in 't donker,
en hij zal uitgaan;
zij zullen door den wand graven om *hem* daardoor uit te brengen;
hij zal zijn aangezicht bedekken,
opdat hij met het oog de aarde niet zie.

13 Ik zal ook mijn net over hem uitspreiden,
dat hij in mijn jachtgaren gegrepen worde;
en Ik zal hem brengen in Babylonië,
het land der Chaldeën:

- ook zal hij dat niet zien,
hoewel hij daar sterven zal.
- 14 En allen, die rondom hem zijn *tot* zijne hulp,
en alle zijne benden zal Ik in alle winden verstrooien;
en Ik zal het zwaard achter hen uittrekken.
- 15 Alzoo zullen zij weten,
dat Ik de HEERE ben,
wanneer Ik hen onder de heidenen verspreiden,
en hen in de landen verstrooien zal.
- 16 Doch Ik zal van hen weinige lieden doen overblijven
van het zwaard,
van den honger
en van de pestilentie;
opdat zij hunne gruwelen vertellen onder de heidenen,
waarheen zij komen zullen,
en zij zullen weten,
dat Ik de HEERE ben."
- 17 Daarna geschiedde het Woord des HEEREN tot mij,
zeggende:
- 18 "Menschenkind, gij zult uw brood eten met beven,
en uw water zult gij met beroerte en met kommer drinken.
- 19 En gij zult tot het volk des lands zeggen:
'Alzóó zegt de Heere HEERE van de inwoners van Jeruzalem
in het land Israëls:
"Zij zullen hun brood met kommer eten
en hun water zullen zij met verbaasdheid drinken,
omdat hun land woest zal worden van zijne volheid,
vanwege het geweld aller dergenen, die daarin wonen;
20 en de bewoonde steden zullen woest worden,
en het land zal eene wildernis zijn;
en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben."'"
- 21 Wederom geschiedde het Woord des HEEREN tot mij,
zeggende:
- 22 "Menschenkind,
wat is dit voor een spreekwoord *dat* gijlieden hebt in het land Israëls,
zeggende:
'De dagen zullen verlengd worden
en al het gezicht zal vergaan?'
- 23 Daarom zeg tot hen:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Ik zal dit spreekwoord doen ophouden,
dat zij het niet meer ten spreekwoord gebruiken zullen in Israël.
Maar spreek tot hen:
'De dagen zijn nabij gekomen,
en het woord van ieder gezicht.'
- 24 Want geen ijdel gezicht zal er meer wezen,
noch vleiende waarzegging,
in het midden van het huis Israëls.
- 25 Want Ik ben de HEERE,
Ik zal spreken;
het woord, dat Ik al spreken, zal gedaan worden,
de tijd zal niet meer uitgesteld worden;
want in uwe dagen, o wederspanning huis,
zal Ik een Woord spreken,
en hetzelfde doen,"'"
spreekt de Heere HEERE.
- 26 Voorts geschiedde het Woord des HEEREN tot mij,
zeggende:

- 27 "Menschenkind,
zie,
die van het huis Israëls zeggen:
'Het gezicht, dat hij ziet, is voor vele dagen,
en hij profeteert van tijden, die verre zijn.'
- 28 Daarom zeg tot hen:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Geene Mijner woorden zullen meer uitgesteld worden;
het woord, hetwelk Ik gesproken heb, dat zal gedaan worden,"
spreekt de Heere HEERE."

13

Profetie tegen de valsche profeten:

- 1 En des HEEREN Woord geschiedde tot mij,
zeggende:
- 2 "Menschenkind,
profeteer tegen de profeten Israëls,
die profeteeren,
en zeg tot degenen,
die uit hun hart profeteeren:
'Hoor des HEEREN Woord:
3 "Zóó zegt de Heere HEERE:
'Wee over die dwaze profeten,
die hunnen geest nawandelen
en hetgeen zij niet gezien hebben.
- 4 Uwe profeten, o Israël,
zijn als vossen in de woeste plaatsen.
- 5 Gij zijt in de bressen niet opgetreden,
noch hebt den muur toegemuurd voor het huis Israëls,
om in den strijd te staan ten dage des HEEREN.
- 6 Zij zien ijdelheid en leugenachtige voorzegging,
die daar zeggen:
De HEERE heeft gesproken,
daar de HEERE hen niet gezonden heeft;
en zij geven hope van het woord te zullen bevestigen.
- 7 Ziet gij niet een ijdel gezicht
en spreekt eene leugenachtige voorzegging,
als gij zegt:
"De HEERE spreekt",
daar Ik niet gesproken heb?'
- 8 Daarom zóó zegt de Heere HEERE:
'Omdat gijlieden ijdelheden spreekt
en leugen ziet,
daarom zie,
Ik *wil* aan u,'
spreekt de Heere HEERE;
- 9 'en Mijne hand zal zijn tegen de profeten,
die ijdelheid zien
en leugen voorzeggen;
zij zullen in de vergadering Mijns volks niet zijn,
en in het schrift van het huis Israëls niet komen:
en gij zult weten, dat Ik de Heere HEERE ben.
- 10 Daarom, ja daarom dat zij Mijn volk verleiden,
zeggende:
"Vrede", daar geen vrede is,
en *dat* de één eenen leemen wand bouwt,
en zie,

- de anderen denzelven pleisteren met looze kalk –
- 11 zeg tot degenen,
die met looze kalk pleisteren,
dat hij omvallen zal;
daar zal een overstelpende plasregen zijn,
en gij, o groote hagelsteenen, zult vallen,
en een groote stormwind zal *hem* splijten.
- 12 Zie,
als de wand zal gevallen zijn,
zal dan niet tot u gezegd worden:
"Waar is de pleistering,
waarmede gij gepleisterd hebt?"
- 13 Daarom alzóó zegt de Heere HEERE:
'Ja, Ik zal *hem* door eenen groote stormwind
in Mijne grimmigheid splijten,
en daar zal een overstelpende plasregen zijn
in Mijnen toorn,
en groote hagelsteenen
in Mijne grimmigheid om *dien* te verdoen.
- 14 Zoo zal Ik den wand afbreken,
dien gijlieden met looze kalk gepleisterd hebt,
en zal hem ter aarde nederwerpen,
dat zijn grond zal ontdekt worden;
alzo zal *de stad* vallen,
en gij zult in het midden van haar omkomen;
en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben.
- 15 Zoo zal Ik Mijne grimmigheid tegen den wand voortbrengen,
en tegen dengenen, die hem pleisteren met looze kalk;
en Ik zal tot ulieden zeggen:
"Die wand is er niet *meer*,
en die hem pleisterden, zijn er niet";
- 16 *te weten* de profeten Israëls,
die van Jeruzalem profeteeren,
en voor haar een gezicht des vredes zien,
daar geen vrede is,"""
spreekt de Heere HEERE.
- 17 "En gij menschenkind,
zet uw aangezicht tegen de dochters uws volks,
dewelke profeteeren uit haar hart,
en profeteer tegen haar,
- 18 en zeg:
'Zóó zegt de Heere HEERE:
"Wee *die vrouwen*, die kussens naaien voor alle okselen der armen,
en maken hoofddeksels voor het hoofd van alle statuur,
om de zielen te jagen.
Zult gij de zielen Mijns volks jagen,
en zult gij u de zielen in het leven behouden?"
- 19 En zult gij Mij ontheiligen bij Mijn volk
voor handvullen van gerst
en voor stukken brood,
om zielen te doden,
die niet zouden sterven,
en om zielen in het leven te behouden,
die niet zouden leven,
door uw liegen tot Mijn volk,
dat de leugen hoort?"
- 20 Daarom zóó zegt de Heere HEERE:
"Zie,

- Ik *wil* aan uwe kussens,
waarmede gij aldaar de zielen jaagt naar de bloemhoven,
en Ik zal ze uit uwe armen wegscheuren;
en Ik zal die zielen losmaken,
de zielen,
die gij jaagt naar de bloemhoven.
- 21 Daartoe zal Ik uwe hoofddeksele scheuren,
en Mijn volk uit uwe hand redden,
zoodat zij niet meer in uwe hand zullen zijn tot eene jacht;
en gij zult weten,
dat Ik de HEERE ben.
- 22 Omdat gijlieden het hart des rechtvaardigen *door* valscheid hebt bedroefd gemaakt,
daar Ik hem geene smart aangedaan heb;
en omdat gij de handen des goddeloozen gesterkt hebt,
opdat hij zich van zijnen boozen weg niet afkeeren zoude,
dat Ik hem in het leven behield;
- 23 daarom zult gij niet meer ijdelheid zien
noch waarzegging gebruiken,
maar Ik zal Mijn volk uit uwe hand redden,
en gij zult weten,
dat Ik de HEERE ben. ""

14

Het oordeel is niet af te wenden:

- 1 Daarna kwamen tot mij mannen uit de oudsten Israëls
en zaten neder voor mijn aangezicht.
- 2 Toen geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende:
- 3 "Menschenkind, deze mannen hebben hunne drekgoden in hun hart opgezet,
en hebben den aanstoot hunner ongerechtigheid recht voor hun aangezichten gesteld:
word Ik dan ernstiglijk van hen gevraagd?
- 4 Daarom spreekt met hen
en zegt tot hen:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Een ieder man uit het huis Israëls,
die de drekgoden in zijn hart opzet
en den aanstoot zijner ongerechtigheid recht voor zijn aangezicht stelt,
en komt tot den Profet,
— Ik de HEERE zal hem,
als hij komt,
antwoorden naar de menigte zijner drekgoden;
opdat Ik het huis Israëls in hun hart grijpe,
dewijl zij allen door hunne drekgoden van Mij vervreemd zijn."
- 5 Daarom zegt tot het huis Israëls:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Bekeert u
en keert u af van uwe drekgoden,
en keert uw aangezicht af van alle uwe gruwelen.
- 7 Want ieder man uit het huis Israëls,
en uit den vreemdeling,
die in Israël verkeert,
die zich van achter Mij afscheidt,
en zet zijne drekgoden op in zijn hart,
en stelt den aanstoot zijner ongerechtigheid recht voor zijn aangezicht,
en komt tot den Profet om Mij door hem te vragen,
— Ik ben de HEERE,
hem zal geantwoord worden door Mij;

8 en Ik zal Mijn aangezicht tegen dien man zetten,
en zal hem stellen tot een teeken en tot spreekwoorden,
en zal hem uitroeien uit het midden Mijns volks;
en gijlieden zult weten,
dat Ik de HEERE ben.

9 Als nu een profeet overreed zal zijn
en iets gesproken zal hebben,
Ik de HEERE heb dien profeet overreed,
en Ik zal Mijne hand tegen hem uitstrekken,
en zal hem verdelgen uit het midden van Mijn volk Israël;

10 en zij zullen hunne ongerechtigheid dragen;
gelijk de ongerechtigheid des vragers zal zijn,
alzóó zal zijn de ongerechtigheid des profeten;

11 opdat het huis Israëls niet meer van achter mij afdwale,
en zij zich niet meer verontreinigen met alle hunne overtredingen;
alsdan zullen zij Mij tot een volk zijn
en Ik zal hun tot eenen God zijn,"
spreekt de Heere HEERE."

12 Voorts geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:

13 "Menschenkind,
als een land tegen Mij gezondigd zal hebben,
zwaarlijk overtredende,
zoo zal Ik Mijne hand daartegen uitstrekken,
en zal hetzelve den staf des broods breken
en eenen honger daarin zenden,
dat Ik daaruit menschen en beesten uitroeie:

14 ofschoon deze drie mannen,
Noach, Daniël en Job, in deszelfs midden waren,
zij zouden door hunne gerechtigheid *alleen* hunne ziel bevrijden,"
spreekt de Heere HEERE.

15 "Zoo Ik het boos gedierte door het land laat doorgaan,
hetwelk dat van kinderen berooft,
zoodat het woest wordt,
dat er niemand doorgaat vanwege het gedierte:

16 die drie mannen in deszelfs midden zijnde,
zoo waarachtig als Ik leve,"
spreekt de Heere HEERE,
"zoo zij zonen en zoo zij dochteren bevrijden zouden!
zij zelve alleen zouden bevrijd worden,
maar het land zoude woest worden.

17 Of *als* Ik het zwaard breng over dat land,
en zeg:
'Zwaard, ga dóór door dat land',
zoodat Ik daarvan uitroeie menschen en beesten:

18 ofschoon die drie mannen in deszelfs midden waren,
zoo waarachtig als Ik leve,"
spreekt de Heere HEERE,
"zij zouden zonen noch dochteren bevrijden,
maar zij zelve alleen zouden bevrijd worden.

19 Of *als* Ik de pestilentie in dat land zend,
en Mijne grimmigheid met bloed daarover uitgiet,
om daarvan menschen en beesten uit te roeien:

20 ofschoon Noach, Daniël en Job in deszelfs midden waren,
zoo waarachtig als Ik leve,"
spreekt de Heere HEERE,
"zoo zij eenen zoon *of* zoo zij eene dochter zouden bevrijden!
Zij zouden *alleen* hunne ziel door hunne gerechtigheid bevrijden."

- 21 Want alzóó zegt de Heere HEERE:
"Hoeveel te meer als Ik Mijne vier booze gerichtén,
het zwaard
en den honger,
en het booze gedierte
en de pestilentie gezonden zal hebben tegen Jeruzalem,
om daaruit menschen en beesten uit te roeien!
- 22 Doch zie,
daarin zullen ontkomenen overblijven,
die uitgevoerd zullen worden,
zonen en dochteren;
zie,
zij zullen tot ulieden uitkomen,
en gij zult hunnen weg zien
en hunne handelingen,
en gij zult vertroost worden over het kwaad,
dat Ik over Jeruzalem gebracht zal hebben,
ja, al wat Ik zal gebracht hebben over haar.
- 23 Zoo zullen zij u vertroosten,
als gij hunnen weg en hunne handelingen zien zult,
en gij zult weten,
dat Ik niet zonder oorzaak gedaan heb
al wat Ik in haar gedaan heb,"
spreekt de Heere HEERE.

15

Het nuttelooze hout van den wijnstok:

- 1 En des HEEREN Woord geschiedde tot mij,
zeggende:
- 2 "Menschenkind,
wat is het hout des wijnstoks meer dan alle hout,
of de wijnrank *meer dan* hetgeen onder het hout eens wouds is?
Wordt daarvan hout genomen om een stuk werks te maken?
Neemt men daarvan eene pin om eenig vat daaraan te hangen?
- 4 Zie,
het wordt het vuur overgegeven,
opdat het verteerd worde;
het vuur verteert beide zijne einden,
en zijn middelste wordt verbrand:
zoude het deugen tot een stuk werks?
- 5 Zie,
toen het gehéél was,
werd het tot geen stuk werks gemaakt:
hoeveel te min,
als het vuur het verteerd heeft,
zoodat het verbrand is,
zal het dan nog tot een stuk werks gemaakt worden?"
- 6 Daarom alzóó zegt de Heere HEERE:
"Gelijk als het hout des wijnstoks is onder het hout des wouds,
hetwelk ik het vuur overgeef,
opdat het verteerd worde,
alzóó zal Ik de inwoners van Jeruzalem overgeven;
want Ik zal Mijn aangezicht tegen hen stellen:
als zij van het *ééne* vuur uitgaan,
zal het *andere* vuur hen verteren:
en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben,
als Ik Mijn aangezicht tegen hen gesteld zal hebben;

8 en Ik zal het land woest maken,
omdat zij zwaarlijk overtreden hebben,"
spreekt de Heere HEERE.

16

Jeruzalems ontrouw, straf en herstel:

1 Voorts geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
2 "Menschenkind,
maakt Jeruzalem hare gruwelen bekend,
3 en zeg:
'Alzóó zegt de Heere HEERE tot Jeruzalem:
"Uwe handelingen en uwe geboorten zijn uit het land der Kanaänieten:
uwe vader was een Amoriet
en uwe moeder eene Hethietische.
4 En aangaande uwe geboorten,
ten dage als gij geboren waart,
werd uw navel niet afgesneden,
en gij waart niet met water gewasschen,
toen Ik *u* aanschouwde;
gij waart ook geenszins met zout gewreven,
noch in windselen gewonden;
5 geen oog had medelijden met u,
om u een van deze dingen te doen,
om zich over u te erbarmen;
maar gij zijt geworpen geweest op het vlakke des velds,
om de walgelijkheid van uwe ziel,
ten dage toen gij geboren waart.
6 Als Ik bij u voorbijging,
zoo zag Ik u vertreden zijnde in uw bloed,
en Ik zeide tot u in uw bloed:
'Leef';
ja, Ik zeide tot u in uw bloed:
'Leef'.
7 Ik heb u tot tienduizend, als het gewas des velds gemaakt;
en gij zijt gegroeid en groot geworden,
en zijt gekomen tot groote sierlijkheid:
uwe borsten zijn vast geworden
en uw haar is gewassen;
doch gij waart naakt en bloot.
8 Als Ik nu bij u voorbijging,
zag Ik u,
en zie,
uw tijd was de tijd der minne;
zoo breidde Ik Mijnen vleugel over u uit
en dekte uwe naaktheid,
ja, Ik zwoer u
en kwam met u in een verbond,"
spreekt de Heere HEERE,
"en gij werdt Mijne.
9 Daarna wiesch Ik u met water,
en Ik spoelde uw bloed van u af,
en zalfde u met olie.
10 Ik bekleedde u ook met gestikt werk,
en Ik schoeide u met dassenvellen,
en omgordde u met fijn linnen,
en bedekte u met zijde.

- 11 Ook versierde Ik u met sieraad,
en deed armingen aan uwe handen
en eene keten aan uwen hals.
- 12 Desgelijks deed Ik een voorhoofdsiersel aan uw aangezicht,
en ooringen aan uwe ooren,
en eene kroon der heerlijkheid op uw hoofd.
- 13 Zoo waart gij versierd met goud en zilver,
en uwe kleeding was fijn linnen
en zijde
en gestikt werk;
gij at meelbloem
en honig
en olie,
en gij waart gansch zeer schoon,
en waart voorspoedig,
dat gij een koninkrijk werdt.
- 14 Daartoe ging van u een naam uit onder de heidenen om uwe schoonheid;
want die was volmaakt door Mijne heerlijkheid,
die Ik op u gelegd had,"
spreekt de Heere HEERE.
- 15 "Maar gij hebt vertrouwd op uwe schoonheid,
en hebt gehoereerd vanwege uwen naam,
ja, hebt uwe hoererijen uitgestort aan een ieder,
die voorbijging;
voor hem was zij.
- 16 En gij hebt van uwe kleederen genomen,
en u gemaakt geplekte hoogten,
en hebt daarop gehoereerd:
zulks is niet gekomen,
en zal niet geschieden.
- 17 Daartoe hebt gij genomen de vaten uws sieraads
van Mijn goud
en van Mijn zilver,
dat Ik u gegeven had,
en gij hebt u mansbeelden gemaakt,
en gij hebt met dezelve gehoereerd;
- 18 en gij hebt uwe gestikte kleederen genomen
en hebt ze bedekt,
en gij hebt Mijne olie en Mijn reukwerk voor hunne aangezichten gesteld;
- 19 en Mijn brood,
hetwelk Ik u gaf,
meelbloem en olie en honig,
waarmede Ik u spijsde,
dat hebt gij ook voor hunne aangezichten gesteld tot eenen liefelijken reuk:
zóó is het geschied,"
spreekt de Heere HEERE.
- 20 "Voorts hebt gij uwe zonen en uwe dochteren,
die gij Mij gebaard hadt, genomen,
en hebt ze denzelven geofferd om te verteren:
is het wat kleins van uwe hoererijen,
- 21 dat gij Mijne kinderen geslacht hebt,
en hebt hen overgegeven,
als gij dezelve voor hen door *het vuur* hebt doen gaan?
- 22 Ook hebt gij bij alle uwe gruwelen en uwe hoererijen
niet gedacht aan de dagen uwer jonkheid,
als gij naakt en bloot waart,
als gij vertreden waart in uw bloed.
- 23 Het is ook geschied,

na al uwe boosheid,
(wee, wee u!"
spreekt de Heere HEERE),
24 "dat gij u een verwelfsel gebouwd hebt,
en u eene hooge plaats gemaakt hebt in elke straat;
25 aan elk hoofd van den weg hebt gij uwe hooge plaats gebouwd,
en hebt uwe schoonheid gruwelijk gemaakt,
en hebt met uwe beenen geschreden voor een ieder, die voorbijging,
en hebt uwe hoererijen vermenigvuldigd.
26 Gij hebt ook gehoereerd met de kinderen van Egypte,
uwe naburen,
die groot van vleesch zijn;
en gij hebt uwe hoererij vermenigvuldigd,
om Mij tot toorn te verwekken.
27 Zie,
daarom strekte Ik Mijne hand over u uit,
en verminderde uw bescheiden deel;
en Ik gaf u over in den lust dergenen,
die u haten,
der dochteren der Filistijnen,
die vanwege uwen schandelijkten weg beschaamd waren.
28 Voorts hebt gij gehoereerd met de kinderen van Assur,
omdat gij onverzadelijk waart;
ja, als gij met hen gehoereerd hebt,
zijt gij óók niet verzadigd geworden,
29 maar gij hebt uwe hoererij vermenigvuldigd in het land van Kanaän tot in Chaldéa;
en daarmede óók zijt gij niet verzadigd geworden.
30 Hoe zwak is uw harte,"
(spreekt de Heere HEERE),
"als gij alle deze dingen doet,
zijnde het werk van eene heerschende hoerachtige vrouw;
31 als gij uw verwelfsel bouwt aan het hoofd van iederen weg,
en uwe hooge plaats maakt in elke straat,
en niet zijt geweest ale eene hoer,
het hoerenloon beschimpende.
32 O die overspelige vrouw!
Zij neemt in plaats van haren man de vreemden aan.
33 Men geeft loon aan alle hoeren;
maar gij geeft uw loon aan alle uwe boeleerders,
en gij beschenkt hen,
opdat zij tot u van rondom zouden ingaan
om uwe hoererijen.
34 Zoo geschiedt met u in uwe hoererijen het tegendeel van de vrouwen,
dewijl men u niet naloopt om te hoereeren;
want als gij hoerenloon geeft,
en het hoerenloon u niet gegeven wordt,
zoo zijt gij tot een tegendeel geworden."
35 Daarom, o hoer, hoor des HEEREN Woord:
36 "Alzóó zegt de Heere HEERE:
'Omdat uw vergif uitgestort is,
en uwe schaamte door uwe hoererijen met uwe boeleerders ontdekt is,
en met alle de drekgoden uwer gruwelen,
en naar het bloed uwer kinderen, dat gij hun gegeven hebt:
37 daarom zie,
Ik zal alle uwe boeleerders vergaderen,
met dewelke gij vermengd zijt geweest,
en allen, die gij liefgehad hebt,
met allen, die gij gehaat hebt;

en Ik zal hen van rondom vergaderen tegen u,
en Ik zal voor hen uwe naaktheid ontdekken,
dat zij uwe gansche naaktheid zien zullen.

38 Daartoe zal Ik u *naar* de rechten der overspeelsters en der bloedvergietsters richten,
en Ik zal u overgeven aan het bloed der grimmigheid en des ijvers;

39 en Ik zal u in hunne hand overgeven,
en zij zullen uw verwerf sel afbreken
en uwe hooge plaatsen omwerpen,
en uwe kleederen u uittrekken,
en uwe sierlijke juweelen nemen,
en u naakt en bloot laten.

40 Daarna zullen zij tegen u eene vergadering doen opkomen,
en zullen u met steenen steenigen
en u met hunne zwaarden doorsteken;

41 zij zullen ook uwe huizen met vuur verbranden,
en oordeelen tegen u uitvoeren voor veler vrouwen oogen;
en Ik zal u doen ophouden van eene hoer te zijn,
en gij zult ook niet meer hoerenloon geven.

42 Zoo zal Ik Mijne grimmigheid op u doen rusten,
en Mijn ijver zal van u afwijken,
en Ik zal stille zijn
en niet meer toornig wezen.

43 Daarom dat gij niet gedacht hebt aan de dagen uwer jonkheid,
en Mij tot beroering geweest zijt met dit alles,
zie,
zoo zal Ik ook uwen weg op *uw* hoofd geven,'
spreekt de Heere HEERE,
'en gij zult die schandelijke daad niet doen boven alle uwe gruwelen.

44 Zie,
een ieder, die spreekwoorden gebruikt,
zal van u een spreekwoord gebruiken,
zeggende:
"Zoo de moeder is,
is hare dochter."

45 Gij zijt de dochter uwer moeder,
die een walg had van haren man
en van hare kinderen;
en gij zijt de zuster uwer zusters,
die een walg gehad hebben van hare mannen
en van hare kinderen:
uwe moeder was een Hethietische,
en uwe vader een Amoriet:

46 uwe groote zuster nu is Samarië,
zij en hare dochteren, dewelke woont aan uwe linkerhand;
maar uwe zuster, die kleiner is dan gij,
die aan uwe rechterhand woont, is Sodom en hare dochteren.

47 Doch gij hebt in hare wegen niet gewandeld
noch naar hare gruwelen gedaan:
het was wat gerings, een verdriet;
maar gij hebt het meer verdorven dan zij,
in alle uwe wegen.

48 Zoo *waarachtig als* Ik leve,
spreekt de Heere HEERE,
indien Sodom uwe zuster, zij met hare dochteren,
gedaan heeft gelijk gij gedaan hebt en uwe dochteren!

49 Zie,
dit was de ongerechtigheid uwer zuster Sodom:
hoogmoed,

zatheid van brood
 en stille gerustheid had zij en hare dochteren,
 maar zij sterkte de hand des armen en nooddruftigen niet;
 50 en zij verhieven zich
 en deden gruwelijkheid voor Mijn aangezicht;
 daarom deed Ik ze weg,
 nadat Ik het gezien had.

51 Samarië ook heeft naar de helft uwer zonde niet gezondigd,
 en gij hebt uwe gruwelen meer dan zij vermenigvuldigd,
 en hebt uwe zusters gerechtvaardigd door alle uwe gruwelen,
 die gij gedaan hebt:

52 draag gij *dan* ook uwe schande,
 gij, die voor uwe zusteren geoordeeld hebt door uwe zonden,
 die gij gruwelijker gemaakt hebt dan zij:
 zij zijn rechtvaardiger dan gij:
 wees gij dan ook beschaamd
 en draag uwe schande,
 omdat gij uwe zusters gerechtvaardigd hebt.

53 Als Ik hare gevangenen wederbrengen zal,
namelijk de gevangenen van Sodom en hare dochteren,
 en de gevangenen van Samarië en hare dochteren,
 dan *zal Ik wederbrengen* de gevangenen uwer gevangenis in het midden van haar;

54 opdat gij uwe schande draagt,
 en te schande gemaakt wordt om al hetgeen dat gij gedaan hebt,
 als gij haar troosten zult.

55 Als uwe zusters, Sodom en hare dochteren, zullen wederkeeren tot haren vorigen staat,
 mitsgaders Samarië en hare dochteren zullen wederkeeren tot haren vorigen staat,
 zult gij ook en uwe dochteren wederkeeren tot uwen vorigen staat.

56 Ja, uwe zuster Sodom is in uwen mond niet gehoord geweest
 ten dage uws grooten hoogmoeds,
 57 aler uwe boosheid ontdekt was.

Als de tijd was der versmading van de dochteren van Syrië,
 en van alle degenen die rondom hetzelfde waren,
 de dochteren der Filistijnen, die u verachtten van rondom,
 58 hebt gij uwe schandelijke daden en uwe gruwelen gedragen,'
 spreekt de Heere HEERE.

59 Want alzóó zegt de Heere HEERE:
 'Ik zal u ook doen gelijk als gij gedaan hebt,
 die den eed veracht hebt,
 brekende het verbond.

60 Evenwel zal Ik gedachtig wezen Mijns verbonds met u in de dagen uwer jonkheid,
 en Ik zal met u een eeuwig verbond oprichten.

61 Dan zult gij uwe wegen gedenken en beschaamd zijn,
 als gij uwe zusteren, die groter zijn dan gij,
 met degenen, die kleiner zijn dan gij,
 aannemen zult;
 want Ik zal u dezelve geven tot dochteren,
 maar niet uit uw verbond.

62 Want Ik zal Mijn verbond met u oprichten,
 en gij zult weten,
 dat Ik de HEERE ben;

63 opdat gij het gedachtig zijt
 en u schaamt,
 en niet meer uwen mond opent vanwege uwe schande,
 wanneer Ik voor u verzoening doen zal over al hetgene,
 dat gij gedaan hebt,'
 spreekt de Heere HEERE. ""

17

Het beeld van den arend met het cedertakje:

- 1 En des HEEREN Woord geschiedde tot mij,
zeggende:
- 2 "Menschenkind,
stel een raadsel voor
en gebruik eene gelijkenis tot het huis Israëls,
3 en zeg:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Een arend, die groot was,
groot van vleugelen,
lang van vlerken,
vol van vederen,
die verscheidene kleuren had,
kwam op den Libanon,
en nam den oppersten tak van eenen ceder;
4 hij plukte den top zijner jonge takjes af,
en bracht hem in een land van koophandel,
hij zette hem in eene stad van kooplieden.
5 Hij nam ook van het zaad des lands
en leidde het in eenen zaadakker,
hij nam het,
hij zette het bij vele wateren met groote voorzichtigheid:
6 en het sproot uit,
en werd tot eenen welig uitloopenden wijnstok,
doch nederig van stam,
ziende met zijne takken naar hem,
dewijl zijne wortels onder hem waren.
Zoo werd hij tot eenen wijnstok,
die ranken voortbracht
en scheuten uitwierp.
7 Nog was er een groote arend,
groot van vleugelen en overvloedig van vederen;
en zie,
deze wijnstok voegde zijne wortels naar denzelve toe
en wierp zijne takken tot hem uit,
opdat hij hem bevochtigen zoude
naar de bedden zijner planting toe.
8 Hij was in eene goede landouwen bij vele wateren geplant,
om takken te maken
en vrucht te dragen,
opdat hij tot eenen heerlijken wijnstok worden mocht."
9 Zeg:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Zal hij gedijen?
Zal hij niet zijne wortels uitrukken
en zijne vrucht afsnijden,
dat hij droog worde?
Hij zal aan alle de bladeren van zijn gewas verdrogen,
en dat niet door eenen grooten arm,
noch door veel volk,
om dien van zijne wortels weg te voeren.
10 Ja, zie,
zal hij geplant zijnde, gedijen?
Zal hij niet, als de oostenwind hem aanroert, gansch verdrogen?
Op de bedden van zijn gewas zal hij verdrogen.""
11 Daarna geschiedde des HEEREN Woord tot mij,

- zeggende:
"Zeg nu tot dat wederspanning huis:
'Weet gij niet wat deze dingen zijn?'
Zeg:
'Zie,
de koning van Babel is *te* Jeruzalem gekomen,
en heeft haren koning genomen
en hare vorsten,
en heeft hen tot zich gevoerd naar Babel;
13 daartoe heeft hij van het koninklijk zaad genomen
en daarmee een verbond gemaakt,
en heeft hem tot eenen eed gebracht,
en de machtigen des lands heeft hij weggenomen:
14 opdat het koninkrijk nederig zoude zijn,
niet zich verheffende,
en dat het zijn verbond houdende,
bestaan mocht.
15 Maar hij rebelleerde tegen hem,
zendende zijne boden in Egypte,
opdat men hem paarden en veel volk bestellen zoude:
zal hij gedijen,
zal hij ontkomen,
die zulke dingen doet?
Ja, zal hij het verbond breken
en ontkomen?
16 *Zoo waarachtig als Ik leve,*
spreekt de Heere HEERE,
'zoo hij niet in de plaats des konings,
die hem koning gemaakt heeft,
wiens eed hij veracht
en wiens verbond hij gebroken heeft,
bij hem in het midden van Babel zal sterven!
17 Ook zal Farao door een groot heir
en door menigte van *krijgs*vergadering met hem in oorlog niets uitrichten,
als men eenen wal zal opwerpen
en als men sterkten bouwen zal,
om vele zielen uit te roeien.
18 Want hij heeft den eed veracht,
brekende het verbond,
daar hij,
zie,
zijne hand gegeven had;
dewijl hij alle deze dingen gedaan heeft,
zal hij niet ontkomen.'
19 Daarom alzóó zegt de Heere HEERE:
'*Zoo waarachtig als Ik leve,*
zoo Ik mijnen eed, dien hij veracht heeft,
en mijn verbond, dat hij gebroken heeft,
niet op zijn hoofd geef!
20 En Ik zal Mijn net over hem uitspreiden,
dat hij gegrepen zal worden in Mijn jachtgaren;
en Ik zal hem doen brengen naar Babel,
en zal daar met hem richten *over* zijne overtreding,
waardoor hij tegen Mij overtreden heeft.
21 Daarbij zullen alle zijne vluchtelingen
met alle zijne benden door het zwaard vallen,
en de overgeblevenen zullen in alle winden verstrooid worden,
en gijlieden zult weten,

dat Ik de HEERE gesproken heb.'

22 Alzóó zegt de Heere HEERE:
'Ik zal ook van den oppersten tak des hoogen ceders nemen,
dat Ik zetten zal,
van het opperste zijner jonge takjes zal Ik eenen teederen afplukken,
denwelken Ik op eenen hoogen en verheven berg planten zal;

23 op den berg der hoogte Israëls zal Ik hem planten,
en hij zal takken voortbrengen
en vrucht dragen,
en hij zal tot eenen heerlijken ceder worden,
dat onder hem wonen zullen alle vogelen van allerlei vleugel;
in de schaduw zijner takken zullen zij wonen.

24 Zoo zullen alle boomen des velds weten,
dat Ik de HEERE, den hoogen boom vernederd heb,
den nederigen boom verheven heb,
den groenen boom verdroogd,
en den drogen boom bloeiende gemaakt heb:
Ik de HEERE heb het gesproken,
en zal het doen."

18

Loon naar werken:

1 Voorts geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:

2 "Wat is ulieden,
dat gij dit spreekwoord gebruikt van het land Israëls,
zeggende:
'De vaders hebben onrijpe druiven gegeten,
en de tanden der kinderen zijn stomp geworden?'

3 *Zoo waarachtig als Ik leve,*"
spreekt de Heere HEERE,
zoo het ulieden meer gebeuren zal dit spreekwoord in Israël te gebruiken!

4 Zie,
alle zielen zijn Mijne;
gelijk de ziel des vaders,
alzóó ook de ziel, des zoons,
zij zijn Mijne:
de ziel, die zondigt, die zal sterven.

5 Wanneer nu iemand rechtvaardig is,
en doet recht en gerechtigheid,
niet eet op de bergen,
en zijne oogen niet opheft tot de drekgoden van het huis Israëls,
noch de huisvrouw zijns naasten verontreinigt,
noch tot de afgezonderde vrouw nadert,

7 en niemand verdrukt,
geeft den schuldenaar zijn pand weder,
geenen roof rooft,
den hongerige zijn brood geeft
en den naakte met kleeding bedekt,

8 niet geeft op woeker
noch overwinst neemt,
zijne hand van onrecht afkeert,
waarachtig recht tusschen den één en den ander oefent,

9 in Mijne inzettingen wandelt
en Mijne rechten onderhoudt,
om trouwelijk te handelen:
– die rechtvaardige zal gewisselijk leven,"

spreekt de Heere HEERE.

10 "Heeft hij nu een zoon gewonnen,
die een inbreker is,
die bloed vergiet,
die zijnen broeder een van deze dingen doet,

11 en die alle die dingen niet doet,
maar ook op de bergen eet
en verontreinigt de huisvrouw zijns naasten,

12 verdrukt den ellendige en den nooddruftige,
rooft veel roof,
geeft het pand niet weder,
en heft zijne oogen op tot de drekgoden,
doet gruwel,

13 geeft op woeker
en neemt overwinst;
– zoude die leven?
Hij zal niet leven:
alle die gruwelen heeft hij gedaan;
hij zal voorzeker gedood worden,
zijn bloed zal op hem zijn.

14 Zie nu,
heeft hij eenen zoon gewonnen,
die alle de zonden zijns vaders,
die hij doet,
aan ziet,
en toeziet, dat hij dergelijke niet doet,

15 niet eet op de bergen,
noch zijne oogen opheft tot de drekgoden van het huis Israëls,
de huisvrouw zijns naasten niet verontreinigt,

16 en niemand verdrukt,
het pand niet behoudt
en geenen roof rooft,
zijn brood den hongerige geeft
en den naakte met kleeding bedekt,

17 zijne hand van den ellendige afhoudt,
geen woeker noch overwinst neemt,
Mijne rechten doet
en in Mijne inzettingen wandelt:
– die zal niet sterven om de ongerechtigheid zijns vaders,
hij zal gewisselijk leven.

18 Zijn vader,
dewijl hij met onderdrukking onderdrukt heeft,
des broeders goed geroofd heeft,
en gedaan heeft dat niet goed was in het midden zijner volkeren:
ziedaar,
hij zal sterven in zijne ongerechtigheid.

19 Maar gijlieden zegt:
'Waarom draagt de zoon niet de ongerechtigheid des vaders?'
Immers zal de zoon, *die* recht en gerechtigheid gedaan heeft
en alle Mijne inzettingen onderhouden
en die gedaan heeft, gewisselijk leven.

20 De ziel, die zondigt, die zal sterven:
de zoon zal niet dragen de ongerechtigheid des vaders,
en de vader zal niet dragen de ongerechtigheid des zoons;
de gerechtigheid des rechtvaardigen zal op hem zijn,
en de goddeloosheid des goddeloozen zal op hem zijn.

21 Maar wanneer de goddelooze zich bekeert van alle zijne zonden,
die hij gedaan heeft,

- en alle Mijne inzetten onderhoudt
en doet recht en gerechtigheid;
hij zal gewisselijk leven,
hij zal niet sterven;
- 22 alle zijne overtredingen, die hij gedaan heeft,
zullen hem niet gedacht worden,
in zijne gerechtigheid, die hij gedaan heeft, zal hij leven.
- 23 Zoude ik eenigszins lust hebben aan den dood des goddeloozen?"
spreekt de Heere HEERE:
"is het niet,
als hij zich bekeert van zijne wegen,
dat hij leve?
- 24 Maar als de rechtvaardige zich afkeert van zijne gerechtigheid
en onrecht doet,
doende naar alle de gruwelen, die de goddelooze doet,
zoude die leven?
Alle zijne gerechtigheden, die hij gedaan heeft,
zullen niet gedacht worden:
in zijne overtreding,
waardoor hij overtreden heeft,
en in zijne zonden,
die hij gezondigd heeft,
daarin zal hij sterven.
- 25 Toch zegt gijlieden:
'De weg des HEEREN is niet recht':
– hoort nu, o huis Israëls, is Mijn weg niet recht?
Zijn niet uwe wegen onrecht?
- 26 Als de rechtvaardige zich afkeert van zijne gerechtigheid
en onrecht doet,
en daarin sterft:
hij zal in zijn onrecht,
dat hij gedaan heeft, sterven.
- 27 Maar als de goddelooze zich bekeert van zijne goddeloosheid,
die hij gedaan heeft,
en doet recht en gerechtigheid:
die zal zijne ziel in het leven behouden;
- 28 dewijl hij toeziet
en zich bekeert van alle zijne overtredingen,
die hij gedaan heeft,
hij zal gewisselijk leven,
hij zal niet sterven.
- 29 Evenwel zegt het huis Israëls:
'De weg des HEEREN is niet recht;
– zouden Mijne wegen, o huis Israëls, niet recht zijn?
Zijn niet uwe wegen onrecht?'
- 30 Daarom zal Ik u richten, o huis Israëls,
een ieder naar zijne wegen,"
spreekt de Heere HEERE:
"keert weder
en bekeert u van alle uwe overtredingen,
zoo zal de ongerechtigheid u niet tot eenen aanstoot worden.
- 31 Werpt van u weg alle uwe overtredingen,
waardoor gij overtreden hebt,
en maakt u een nieuw hart
en eenen nieuwen geest;
want waarom zoudt gij sterven,
o huis Israëls?
- 32 Want Ik heb geen lust aan den dood des stervenden,"

spreekt de Heere HEERE:
"daarom bekeert u en leeft."

19

Het beeld van een leeuwin en een verdroogden wijnstok:

- 1 "Voorts, hef gij eene weeklage op over de vorsten Israëls
- 2 en zeg:
'Wat was uwe moeder?
eene leeuwin onder de leeuwen nederliggende;
zij bracht hare welpen op in het midden der jonge leeuwen.
- 3 Zij voedde nu een van hare welpen op;
het werd een jonge leeuw,
die leerde roof te rooven,
hij at menschen op.
- 4 Dit hoorden de volkeren van hem;
hij werd gegrepen in hunne groeven;
en zij brachten hem met haken naar Egypteland.
- 5 Zij nu ziende,
dat zij in hope was geweest,
doch hare verwachting verloren was,
zoo nam zij een *ander* van hare welpen,
hetwelk zij *tot* eenen jongen leeuw stelde.
- 6 Deze wandelde steeds onder de leeuwen,
werd een jonge leeuw,
en leerde roof te rooven;
hij at menschen op;
- 7 hij bekende hunne weduwen,
en hij verwoestte hunne steden,
zoodat het land en zijne volheid ontzet werd van de stem zijns brullens.
- 8 Toen begaven zich de volkeren tegen hem rondom uit de landschappen,
en zij spreidden hun net over hem uit,
in hunne groeve werd hij gegrepen,
- 9 en zij stelden hem in gesloten bewaring met haken,
opdat zij hem brachten tot den koning van Babel;
zij brachten hem in vestingen,
opdat zijne stem niet meer gehoord wierd op de bergen Israëls.
- 10 Uwe moeder was als een wijnstok in uwe stilheid,
geplant bij wateren,
hij was vruchtbaar
en vol ranken vanwege vele wateren;
- 11 en hij had sterke roeden tot schepters der heerschers,
en de stam van elke *roede* werd hoog tusschen de dichte takken;
en hij werd gezien door zijne hoogte,
met de menigte zijner takken.
- 12 Maar hij werd door grimmigheid uitgerukt
en ter aarde geworpen,
en de oostenwind heeft zijne vrucht verdroogd,
zijne sterke roeden zijn afgebroken
en zijn verdroogd,
het vuur heeft ze verteerd,
- 13 en nu is hij geplant in eene woestijn,
in een dor en dorstig land.
- 14 Daarbij is een vuur uitgegaan uit eene roede zijner ranken,
dat zijne vrucht verteerd heeft,
zoodat aan hem geene sterke roede is *tot* een schepter om te heerschen.
Dit is eene weeklage
en is tot eene weeklage geworden."

20

Israëls ongehoorzaamheid door de geschiedenis aangetoond. Oordeel en herstel:

- 1 En het geschiedde in het zevende jaar,
in de vijfde maand,
op den tienden dier maand,
dat er mannen uit de oudsten Israëls kwamen
om den HEERE te vragen;
en zij zaten neder voor zijn aangezicht.
- 2 Toen geschiede des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
- 3 "Menschenkind,
spreek tot de oudsten Israëls,
en zeg tot hen:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Komt gij om Mij te vragen?
Zoo waarachtig als Ik leve,
zoo Ik van u gevraagd worde,"
spreekt de Heere HEERE.'
- 4 Zoudt gij hun recht geven, o menschenkind?
Maak hun de gruwelen hunner vaders bekend,
en zeg tot hen:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Ten dage als Ik Israëel verkoos,
zoo hief Ik Mijne hand op tot het zaad van het huis Jakobs,
en maakte Mijzelven hun in Egypteland bekend,
zeggende:
'Ik ben de HEERE uw God.'
- 6 Te dien dage hief Ik Mijne hand tot hen op,
dat Ik hen uit Egypteland uitvoeren zoude,
in een land,
dat Ik voor hen uitgespeurd had,
vloeiende van melk en honig,
hetwelk het sieraad is van alle landen;
- 7 en Ik zeide tot hen:
'Een ieder werpe de verfoeiselen zijner oogen weg,
en verontreinigt ulieden niet met de drekgoden van Egypte:
Ik de HEERE, ben uw God.'
- 8 Maar zij waren wederspanning tegen Mij
en wilden naar Mij niet hooren:
niemand wierp de verfoeiselen zijner oogen weg,
noch verliet de drekgoden van Egypte;
daarom zeide Ik,
dat Ik Mijne grimmigheid over hen uitgieten zoude,
om Mijnen toorn tegen hen te volbrengen in het midden van Egypteland.
- 9 Doch Ik deed het om Mijns Naams wil,
opdat hij niet ontheiligd werd voor de oogen der heidenen,
in welker midden zij waren,
aan welke Ik Mij voor derzelver oogen bekend gemaakt heb,
om hen uit Egypteland uit te voeren.
- 10 En Ik voerde hen uit Egypteland
en bracht hen in de woestijn.
- 11 Daar gaf Ik hun Mijne inzettingen,
en maakte hun Mijne rechten bekend,
dewelke zoo een mensch ze doet,
zal hij door dezelve leven.
- 12 Daartoe ook gaf Ik hun Mijne sabbatten,

- om een teeken te zijn tusschen Mij en tusschen hen,
opdat zij zouden weten,
dat Ik de HEERE ben, Die hen heilige.
- 13 Maar het huis Israëls werd wederspannig tegen Mij in de woestijn;
zij wandelden in Mijne inzettingen niet,
en verwierpen Mijne rechten,
dewelke, zoo een mensch ze doet,
zal hij door dezelve leven;
en zij ontheiligden Mijne sabbatten zeer,
dat Ik zeide Mijne grimmigheid te zullen uitgieten over hen in de woestijn,
om hen te verdoen.
- 14 Maar Ik deed het om Mijns Naams wil,
opdat Die niet ontheiligd werd voor de oogen van die heidenen,
voor welker oogen Ik hen uitvoerde.
- 15 Evenwel hief Ik ook Mijne hand op tot hen in de woestijn,
dat Ik hen niet zoude brengen in het land, dat Ik *hun* gegeven had,
vloeiende van melk en honig,
hetwelk het sieraad is van alle landen:
- 16 daarom dat zij Mijne rechten verwierpen
en in Mijne inzettingen niet wandelden,
en Mijne sabbatten ontheiligden;
want hun hart wandelde hunne drekgoden na.
- 17 Doch Mijn oog verschoonde hen,
dat Ik hen niet verdief,
en geen voleinding met hen maakte in de woestijn;
- 18 maar Ik zeide tot hunne kinderen in de woestijn:
'Wandelt niet in de inzettingen uwer vaderen,
en onderhoudt hunne rechten niet,
en verontreinigt u niet met hunne drekgoden.
- 19 Ik ben de HEERE uw God,
wandelt in Mijne inzettingen,
en onderhoudt Mijne rechten,
en doet dezelve;
- 20 en heiligt Mijne sabbatten,
en zij zullen tot een teeken zijn tusschen Mij en tusschen ulieden,
opdat gij weet,
dat Ik de HEERE uw God ben.'
- 21 Maar die kinderen waren *óók* wederspannig tegen Mij,
zij wandelden niet in Mijne inzettingen,
en Mijne rechten namen zij niet waar om die te doen,
dewelke zoo een mensch ze doet,
zal hij door dezelve leven;
zij ontheiligden Mijne sabbatten,
dat Ik zeide Mijne grimmigheid te zullen uitgieten over hen,
volbrengende Mijnen toorn tegen hen in de woestijn.
- 22 Doch Ik keerde Mijne hand af,
en deed het om Mijns Naams wil,
opdat hij voor de oogen der heidenen niet zoude ontheiligd worden,
voor welker oogen Ik hen uitgevoerd had.
- 23 Ik hief ook Mijne hand tot hen op in de woestijn,
dat Ik hen verspreiden zoude onder de heidenen
en hen verstrooien in de landen;
- 24 omdat zij Mijne rechten niet gedaan hadden,
maar Mijne inzettingen verworpen
en Mijne sabbatten ontheiligd hadden,
en hunne oogen achter de drekgoden hunner vaderen waren.
- 25 Daarom gaf Ik hun ook inzettingen, die niet goed waren,
en rechten, waarbij zij niet leven zouden,

26 en Ik verontreinigde hen in hunne giften,
omdat zij *door het vuur* deden doorgaan al dat de baarmoeder opent;
opdat Ik hen verwoesten zoude,
ten einde dat zij zouden weten,
dat Ik de HEERE ben.

27 Daarom, menschenkind,
spreek tot het huis Israëls
en zeg tot hen:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Hiermede nog hebben Mij uwe vaders gesmaad,
dat zij door overtreding tegen Mij overtreden hebben;

28 als Ik hen in het land gebracht had,
over hetwelk Ik Mijne hand opgeheven had om het hun te geven,
zoo zagen zij naar allen hoogen heuvel
en alle dicht geboomte,
en offerden dáár hunne offeren,
en gaven dáár hunne tergende offeranden,
en dáár zetten zij hunnen liefelijken reuk,
en dáár offerden zij hunne drankofferen.

29 En Ik zeide tot hen:
'Wat is die hoogte, waarheen gij gaat?'
Nochtans is de naam daarvan genoemd Hoogte, tot op dezen dag toe."

30 Daarom zeg tot het huis Israëls:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Zijt gij verontreinigt geworden in den weg uwer vaders,
en hoereert gij achter hunne verfoeiselen?

31 Ja, met het offeren uwer gaven,
met uwe kinderen door het vuur te doen doorgaan,
zijt gij verontreinigt aan alle uwe dreggoden tot op dezen dag toe:
en zoude Ik van u gevraagd worden, o huis Israëls?
Zoo waarachtig als Ik leve,"
spreekt de Heere HEERE,
"zoo Ik van u gevraagd worde!

32 Daarom, wat in uwen geest opgeklommen is,
zal geenszins geschieden,
dat gij zegt:
'Wij zullen als de heidenen en als de geslachten der landen zijn,
dienende hout en steen.'

33 *Zoo waarachtig als Ik leef,*"
spreekt de Heere HEERE,
"zoo Ik niet met eene sterke hand
en uitgestrekte arm
en met eene uitgegoten grimmigheid over u zal regeeren!

34 Want Ik zal u uit de volkeren voeren
en u vergaderen uit de landen,
waarin gij verstrooid zijt door eene sterke hand
en door eene uitgestrekte arm,
en door eene uitgegoten grimmigheid.

35 Daartoe zal ik u brengen in de woestijn der volkeren,
en Ik zal met u aldaar richten,
aangezicht aan aangezicht;

36 gelijk als Ik gericht heb met uwe vaders in de woestijn van Egypteland,
alzóó zal Ik met u richten,"
spreekt de Heere HEERE;

37 "en Ik zal ulieden onder de roede doen doorgaan,
en Ik zal u brengen onder den band des verbonds.

38 Daartoe zal Ik die wederspannig zij
en die tegen Mij overtreden uit ulieden uitzuiveren,

- Ik zal hen uit het land hunner vreemdelingschappen uitvoeren,
en zij zullen in het landschap Israëls niet *wederkomen*,
en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben.
- 39 En gijlieden, o huis Israëls,"
alzóó zegt de Heere HEERE:
"Gaat heen,
dient een ieder zijne drekgoden,
ook hierna,
dewijl gijlieden naar Mij niet hoort;
doch ontheiligt niet meer Mijnen heiligen Naam
met uwe giften
en met uwe drekgoden.
- 40 Want op Mijnen heiligen berg,
op den hoogen berg Israëls,"
spreekt de Heere HEERE,
"dáár zal Mij het gansche huis Israëls in het land dienen, zij allen;
dáár zal Ik welgevallen aan hen nemen,
en dáár zal Ik uwe hefofferen eischen
en de eerstelingen uwer heffingen
met alle uwe geheiligde dingen:
- 41 Ik zal een welgevallen aan ulieden nemen om den liefelijken reuk,
wanneer Ik u van de volkeren uitvoeren
en u vergaderen zal uit de landen,
in dewelke gij zult verstrooid zijn,
en Ik zal in U geheiligd worden voor de oogen der heidenen;
- 42 en gij zult weten,
dat Ik de HEERE ben,
als Ik u in het landschap Israëls gebracht zal hebben,
in het land,
waarover Ik Mijne hand opgeheven heb
om het uwen vaderen te geven.
- 43 Daar zult gij dan gedenken aan uwe wegen
en aan alle uwe handelingen,
waarmede gij u verontreinigd hebt,
en gij zult van uzelve eene walging hebben over alle uwe boosheden,
die gij gedaan hebt.
- 44 Zoo zult gij weten,
dat Ik de HEERE ben,
als Ik met U gedaan zal hebben om Mijns Naams wil,
niet naar uwe booze wegen,
noch naar uwe verdorven handelingen,
o huis Israëls,"
spreekt de Heere HEERE."
- 45 Voorts geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
- 46 "Menschenkind,
zet uw aangezicht naar den weg van het Zuiden,
en drup *uwe reden* tegen het Zuiden,
en profeteer tegen het woud van het veld *in het* Zuiden,
- 47 en zeg tot het zuiderwoud:
'Hoor des HEEREN Woord;
"alzóó zegt de Heere HEERE:
'Zie,
Ik zal een vuur in u aansteken,
hetwelk in u allen groenen boom
en allen dorren boom verteren zal:
de vlammeende vlam zal niet uitgebluscht worden,
maar daardoor zullen verbrand worden alle aangezichten

48 van het Zuiden tot het Noorden toe,
en alle vleesch zal zien,
dat Ik, de HEERE, dat aangestoken heb,
het zal niet uitgebluscht worden."""
49 En ik zeide:
"Ach Heere HEERE,
zij zeggen van mij:
'Is hij niet een verdichter van gelijkenissen?'"

21

Het oordeel over Israël en Ammon:

1 En des HEEREN Woord geschiedde tot mij,
zeggende:
2 "Menschenkind,
zet uw aangezicht tegen Jeruzalem,
en drup *uwe reden* tegen de heiligdommen
en profeteer tegen het land van Israël,
3 en zeg tot het land van Israël:
'Alzóó zegt de HEERE:
"Zie,
Ik *wil* aan u,
en Ik zal Mijn zwaard uit zijne scheede trekken,
en Ik zal van u uitroeien den rechtvaardige en den goddelooze;
4 omdat Ik *dan* van u uitroeien zal den rechtvaardige en den goddelooze,
daarom zal Mijn zwaard uit zijne scheede uitgaan tegen alle vleesch,
van het Zuiden *tot* het Noorden;
5 en alle vleesch zal weten,
dat Ik, de HEERE, Mijn zwaard uit zijne scheede getrokken heb:
het zal niet meer wederkeeren."'
6 Maar gij, menschenkind, zucht;
zucht voor hunne oogen met verbreking der lendenen en met bitterheid.
7 En het zal geschieden,
als zij tot u zeggen zullen:
'Waarom zucht gij?'
dat gij zeggen zult:
"'Om het gerucht, want het komt;
en alle hart zal versmelten,
en alle handen zullen verslappen,
en alle geest zal inkrimpen,
en alle knieën *als* water heenvlieten;
zie,
het komt
en het zal geschieden,"
spreekt de Heere HEERE."
8 Wederom geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
9 "Menschenkind,
profeteer
en zeg:
'Alzóó zegt de HEERE:
"Zeg:
'Het zwaard, het zwaard is gescherpt,
en ook geveegd;
10 het is gescherpt, opdat het eene slachting slachte,
het is geveegd, opdat hij eenen glinster hebbe:
of wij *dan* zullen vroolijk zijn?
het is de roede Mijns zoons,

- die alle hout versmaadt.
- 11 En hij heeft hetzelve te vegen gegeven,
opdat men het met de hand handelen zoude;
het zwaard is gescherpt en het is geveegd,
om het in de hand des doodslagers te geven.
- 12 Schreeuw en huil, o menschenkind,
want het zal zijn tegen Mijn volk,
het zal zijn tegen alle de vorsten Israëls:
verschrikkingen zullen vanwege het zwaard bij Mijn volk zijn:
daarom klop op de heup.
- 13 Als er beproeving was,
wat was het toen?
Zou er dan ook geen versmadende roede zijn?"
spreekt de Heere HEERE.'
- 14 "Daarom, gij menschenkind, profeteer,
en sla hand tegen hand;
want het zwaard zal verdubbeld worden ten derden male,
het is het zwaard dergenen, die verslagen zullen worden;
het is het zwaard der grooten, die verslagen zullen worden,
dat tot hen in de binnenste kameren indringen zal.
- 15 Ik heb de punt des zwaards gezet tegen alle hunne poorten,
opdat het hart versmelte
en de aanstooten vermenigvuldigen;
ach, het is toegemaakt, opdat het glinstere,
het is ingewonden, om te slachten.
- 16 Houd u bijéén, *o zwaard*,
keer u rechtsom,
schik u,
keer u linksom,
waarhenen uw aangezicht gesteld is.
- 17 En Ik zelf zal ook Mijne hand tegen Mijne hand slaan,
en Mijne grimmigheid doen rusten;
Ik, de HEERE, heb het gesproken.""
- 18 Wederom geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
- 19 "Gij nu, menschenkind,
stel u twee wegen voor,
waardoor het zwaard des konings van Babel kome:
uit één land zullen zij beide voortkomen;
en kies eene zijde,
kies ze aan het hoofd van den weg der stad.
- 20 Gij zult eenen weg voorstellen,
waardoor het zwaard inkomen zal tegen Rabba der kinderen Ammons
of tegen Juda,
tot de vaste *stad* Jeruzalem.
- 21 Want de koning van Babel zal aan de wegscheiding staan,
aan het hoofd van de twee wegen,
om waarzegging te gebruiken;
hij zal zijne pijlen slijpen,
hij zal de terafim vragen,
hij zal de lever bezien.
- 22 De waarzegging zal aan zijne rechterhand zijn op Jeruzalem,
om de hoofdlieden te stellen,
om den mond te openen in het doodslaan,
om de stem op te heffen met gejuich,
om stormrammen te stellen tegen de poorten,
om sterkten op te werpen,
om bolwerken te bouwen.

- 23 Dit zal hun in hunne oogen als een ijdel waarzeggen zijn,
omdat zij met eeden beëdigd zijn onder hen;
 maar hij zal de ongerechtigheid gedenken,
 opdat zij gegrepen worden.
- 24 Daarom zegt de Heere HEERE alzóó:
 'Omdat gijlieden uwe ongerechtigheid doet gedenken,
     doordien uwe overtredingen ontdekt worden,
     zoodat uwe zonden gezien worden in alle uwe handelingen;
 omdat uwer gedacht wordt,
 zult gij met de hand gegrepen worden.'
- 25 En gij, onheilig, goddeloos vorst Israëls,
 wiens dag komen zal ten tijde der uiterste ongerechtigheid,
- 26 alzóó zegt de Heere HEERE:
 'Doe dien hoed weg
 en hef die kroon af;
 deze zal dezelfde niet wezen;
 Ik zal verhoogen dien, die nederig is,
 en vernederen dien, die hoog is.
- 27 Ik zal die *kroon* omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd stellen;
 ja, zij zal niet zijn,
 totdat hij kome,
 die *daartoe* recht heeft
 en *wien* Ik dat geven zal.'
- 28 En gij, menschenkind, profeteer,
 en zeg:
 'Alzóó zegt de Heere HEERE van de kinderen Ammons,
 en van hunne smading;
 zoo zeg:
 "Het zwaard, het zwaard is uitgetrokken,
 het is ter slachting geveegd
     om te verdoen,
     om te glinsteren;
- 29 terwijl zij u ijdelheid zien,
 terwijl zij u leugen voorzeggen,
 om u op de halzen te stellen dergenen,
 die van de goddeloozen verslagen zijn,
 welker dag gekomen was ten tijde der uiterste ongerechtigheid.
- 30 Keer *uw zwaard* weder in zijne scheede.
 In de plaats waar gij geschapen zijt,
 in het land uwer woningen zal Ik u richten,
- 31 en Ik zal over u Mijne gramschap uitgieten,
 Ik zal tegen u door het vuur Mijner verbolgenheid blazen,
 en Ik zal u overgeven in de hand van brandende menschen,
 smeders des verderfs;
- 32 het vuur zult gij tot spijs zijn,
 uw bloed zal zijn in het midden des lands:
 uwer zal niet gedacht worden,
 want Ik, de HEERE heb het gesproken.'''

22

De zonden van Jeruzalem:

- 1 Voorts geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
 zeggende:
- 2 "Gij nu menschenkind,
 zoudt gij der bloedstad recht geven?
 Zoudt gij haar recht geven?"

3 Ja, maak haar bekend alle hare gruwelen,
en zeg:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"O stad, die in haar midden bloed vergiet,
opdat haar tijd kome,
en drekgoden tegen zichzelf maakt om zich te verontreinigen,
4 door uw bloed, dat gij vergoten hebt,
zijt gij schuldig geworden,
en met uwe drekgoden, die gij gemaakt hebt,
hebt gij u verontreinigd,
en hebt uwe dagen doen naderen,
en zijt tot uwe jaren gekomen;
daarom heb Ik u den heidenen overgegeven *tot* eenen smaad,
en allen landen *tot* eenen spot;
5 die nabij en verre van u zijn, zullen u bespotten,
gij onreine van naam en vol van onrust.
6 Zie,
de vorsten Israëls zijn in u geweest,
een ieder naar zijne kracht,
om bloed te vergieten.
7 Vader en moeder hebben zij in u licht geacht,
met den vreemdeling hebben zij in het midden van u door verdrukking gehandeld,
zij hebben in u den wees en de weduwe verdrukt.
8 Mijne heilige dingen hebt gij veracht,
en Mijne sabbatten hebt gij ontheiligd.
9 Achterklappers zijn in u geweest om bloed te vergieten,
en in u hebben zij op de bergen gegeten,
zij hebben schandelijkheid in het midden van u gedaan.
10 Men heeft de schaamte des vaders in u ontdekt,
die onrein was door afzondering, hebben zij in u verkracht;
11 daartoe heeft de één gruwel gedaan met zijns naasten huisvrouw,
en een ander heeft zijns zoons vrouw met schandelijkheid verontreinigd;
nog een ander heeft in u zijne zuster, zijns vaders dochter, verkracht.
12 Zij hebben geschenken in u genomen om bloed te vergieten;
woeker en overwinst hebt gij genomen,
en gij hebt gierigheid gepleegd aan uwen naaste door verdrukking;
maar gij hebt Mij vergeten,"
spreekt de Heere HEERE.
13 "Zie dan,
Ik heb Mijne hand geslagen om uwe gierigheid, die gij bedreven hebt,
en om uw bloed, die in het midden van u geweest zijn.
14 Zal uw hart bestaan;
zullen uwe handen sterk zijn,
in de dagen, als Ik met u handelen zal?
Ik de HEERE heb het gesproken,
en zal het doen;
15 en Ik zal u verstrooien onder de heidenen
en u verspreiden in de landen,
en uwe onreinheid uit u verteren:
16 zoo zult gij in u ontheiligd zijn voor de oogen der heidenen,
en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben.""
17 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende:
18 "Menschenkind,
die van het huis Israëls zijn Mij tot schuim geworden,
zij zijn allen koper of tin of ijzer of lood in het midden des ovens,
zilverschuim zijn zij geworden.
19 Daarom alzóó zegt de Heere HEERE:

'Omdat gijlieden allen tot schuim geworden zijt,
 daarom zie,
 Ik zal u in het midden van Jeruzalem vergaderen;
 20 *gelijk* zilver of koper of ijzer of lood of tin in het midden eens ovens vergaderd wordt,
 om het vuur daarover op te blazen,
 opdat men het smelte,
 alzóó zal Ik ulieden vergaderen in Mijnen toorn,
 en in Mijne grimmigheid daar laten en smelten;
 21 ja, Ik zal u bijéénbrengen,
 en zal op u blazen in het vuur Mijner verbolgenheid,
 dat gij in het midden van haar zult gesmolten worden;
 22 *gelijk* het zilver in het midden des ovens gesmolten wordt,
 alzóó zult gijlieden in het midden van haar gesmolten worden,
 en gij zult weten,
 dat Ik de HEERE Mijne grimmigheid over u uitgegoten heb."
 23 Voorts geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
 zeggende:
 24 "Menschenkind,
 zeg tot haar:
 'Gij zijt een land, dat niet gereinigd is,
dat zijnen plasregen niet *heeft gehad* ten dage der gramschap.
 25 De verbintenis harer profeten is in het midden van haar als een brullende leeuw,
 die eenen roof rooft;
 zij eten de zielen op,
 den schat en het kostelijke nemen zij weg,
 hare weduwen vermenigvuldigen zij in het midden van haar.
 26 Hare priesters doen Mijne wet geweld aan,
 en zij ontheiligen Mijne heilige dingen:
 tusschen het heilige en het onheilige maken zij geen onderscheid,
 en *het verschil* tusschen het onreine en het reine geven zij niet te kennen;
 daartoe verbergen zij hunne oogen van Mijne sabbatten,
 ja, Ik word in het midden van hen ontheiligd.
 27 Hare vorsten zijn in het midden van haar als wolven,
 die eenen roof rooven,
 om bloed te vergieten
en om zielen te verderven,
 opdat zij gierigheid zouden plegen.
 28 Hare profeten nu pleisteren hen met looze kalk,
 ziende ijdelheid
 en hun leugen voorzeggende,
 zeggende:
 "Alzóó zegt de Heere HEERE" – en de HEERE heeft niet gesproken.
 29 Het volk des lands pleegt enkel verdrukking
 en bedrijft enkel rooverij;
 ook onderdrukken zij den ellendige en nooddriftige,
 en den vreemdeling verdrukken zij zonder recht.
 30 Ik zocht nu eenen man uit hen,
 die den muur mocht toemuren,
 en voor Mijn aangezicht in de bres staan voor het land,
 opdat Ik het niet mocht verderven;
 maar Ik vond niemand.
 31 Daarom heb Ik Mijne gramschap over hen uitgegoten,
 door het vuur Mijner verbolgenheid heb Ik hen verteerd;
 hunnen weg heb Ik op hun hoofd gegeven,'
 spreekt de Heere HEERE."

23

Israëls en Juda's ontrouw:

- 1 Voorts geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
- 2 "Menschenkind,
daar waren twee vrouwen,
dochteren van ééne moeder.
- 3 Deze hoereerden in Egypte;
in hare jeugd hoereerden zij;
daar werden hare borsten gedrukt,
en daar werden de tepels haars maagdoms betast.
- 4 Hare namen nu waren Ohola de grootste,
en Oholiba hare zuster;
en zij werden mijne en baarden zonen en dochteren;
dit waren hare namen:
Samarië is Ohola,
en Jeruzalem Oholiba.
- 5 Ohola nu hoereerde, zijnde onder Mij:
en zij werd verliefd op hare boeleerders,
op de Assyriërs,
die nabij waren,
- 6 bekleed met hemelsblauw,
vorsten en overheden,
altemaal gewenschte jongelingen,
ruiters, rijdende op paarden.
- 7 Alzoo bedreef zij hare hoerereien met dezelve,
die allen de keur der kinderen Assurs waren;
en met allen, op dewelke zij verliefd was,
met alle derzelve dreggoden verontreinigde zij zich.
- 8 Zij verliet ook niet hare hoerereien, *gebracht* uit Egypte;
want zij hadden bij haar in hare jeugd gelegen,
en zij hadden de tepelen haars maagdoms betast,
en zij hadden hunne hoerereien over haar uitgestort.
- 9 Daarom gaf Ik haar in de hand harer boeleerders over,
in de hand der kinderen Assurs,
op dewelke zij verliefd was.
- 10 Deze ontdekten hare schaamte;
hare zonen en hare dochters namen zij weg,
maar haar doodden zij met het zwaard;
en zij kreeg eenen naam onder de vrouwen,
nadat men gericht over haar geoeffend had.
- 11 Als hare zuster Oholiba *dit* zag,
zoo verdierf zij hare min nog meer dan die;
en hare hoerereien meer dan de hoerereien van hare zuster;
- 12 zij werd verliefd op de kinderen Assurs,
de vorsten en overheden, die nabij waren,
bekleed met volkomen sieraad,
ruiters, rijdende op paarden,
altemaal gewenschte jongelingen.
- 13 Toen zag Ik,
dat zij verontreinigd was;
zij hadden beiden éénerlei weg.
- 14 Ja, zij deed tot hare hoerereien nog meer toe;
want toen zij geschilderde mannen aan den wand zag,
de beelden der Chaldeën,
geschilderd met menie,
gegord met een gordel aan hunne lendenen,
- 15

- hebbende overvloedig geverfde *hoeden* op hunne hoofden,
die allen in het aanzien hoofdlieden waren,
naar de gelijkenis der kinderen Babels,
van Chaldéa, het land hunner geboorte:
- 16 zoo werd zij op dezelve verliefd met het opzien harer oogen,
en zij zond boden tot hen naar Chaldéa.
- 17 De kinderen van Babel nu kwamen tot haar in tot het leger der minne,
en verontreinigden haar met hunne hoererij,
ook verontreinigde zij zich met hen;
daarna werd hare ziel van hen afgetrokken.
- 18 Alzoo ontdekte zij hare hoererijen
en ontdekte hare schaamte;
toen werd Mijne ziel van haar afgetrokken,
gelijk als Mijne ziel was afgetrokken van hare zuster.
- 19 Doch zij vermenigvuldigde hare hoererijen,
gedenkende aan de dagen harer jeugd,
als zij gehooreerd had in het land van Egypte;
- 20 en zij werd verliefd meer dan derzelve bijwijven,
welker vleesch is *als* het vleesch der ezels,
en welker vloed is *als* de vloed der paarden.
- 21 Alzoo hebt gij weder opgehaald de schandelijke daad uwer jeugd,
als die van Egypte uwe tepelen betastten vanwege de borsten uwer jeugd.
- 22 Daarom, o Oholiba, alzóó zegt de Heere HEERE:
"Zie, Ik zal uwe boelearers, van dewelke uwe ziel is afgetrokken,
tegen u verwekken,
en Ik zal hen van rondom tegen u aanbrengen:
- 23 de kinderen van Babel en alle Chaldeën,
Pekod en Soa en Koa,
en alle kinderen van Assur, met hen;
gewenschte jongelingen,
die allen vorsten en overheden zijn,
hoofdlieden en vermaarde *lieden*,
die allen te paard rijden.
- 24 Die zullen tegen u komen *met* karren, wagens en wielen,
en met eene vergadering van volkeren,
rondassen en schilden en helmen,
zij zullen zich rondom tegen u zetten,
en Ik zal voor hun aangezicht het gericht stellen,
en zij zullen u richten naar hunne rechten;
- 25 en Ik zal Mijnen ijver tegen u zetten,
dat zij in grimmigheid met u zullen handelen;
zij zullen uwen neus en uwe ooren afnemen,
en het laatste van u zal door het zwaard vallen;
zij zullen uwe zonen en uwe dochteren wegnemen,
en het laatste van u zal door het vuur verteerd worden;
- 26 zij zullen u ook uwe kleederen uittrekken
en uw sieraadtuig wegnemen.
- 27 Zoo zal Ik uwe schandelijkheid van u doen ophouden,
mitsgaders uwe hoererij, *gebracht* uit Egypteland;
en gij zult uwe oogen naar hen niet opheffen
en aan Egypte niet meer gedenken."
- 28 Want alzóó zegt de Heere HEERE:
"Zie,
Ik zal u overgeven in de hand dergenen, die gij haat,
in de hand dergenen, van dewelke uwe ziel is afgetrokken.
- 29 Die zullen met u handelen uit haat,
en al uwen arbeid wegnemen,
en u naakt en bloot laten,

dat uwe hoerenschaamte ontdekt worde,
mitsgaders uwe schandelijkheid en uwe hoererijen.

30 Deze dingen zal men u doen,
dewijl gij de heidenen nagehoereerd hebt,
en omdat gij u met hunne drekgoden verontreinigd hebt:

31 in den weg uwer zuster hebt gij gewandeld,
daarom zal Ik haren beker in uwe hand geven."

32 Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Gij zult den beker uwer zuster drinken, die diep en wijd is:
gij zult tot belaching en spot worden;
de beker houdt veel in.

33 Van dronkenschap en jammer zult gij vol worden;
de beker van uwe zuster Samarië is een beker der verwoesting en der eenzaamheid:

34 gij zult hem drinken en uitzuigen,
en zijne scherven zult gij brijzelen
en uwe borsten zult gij afrukken;
want Ik heb het gesproken,"
spreekt de Heere HEERE.

35 Daarom, alzóó zegt de Heere HEERE:
"Omdat gij Mij vergeten
en Mij achter uwen rug geworpen hebt,
zoo draag gij ook uwe schandelijkheid en uwe hoererijen."

36 En de HEERE zeide tot mij:
"Menschenkind,
zoudt gij Ohola en Oholiba recht geven?
Ja, vertoon haar hare gruwelen.

37 Want zij hebben overspel gedaan,
en daar is bloed in hare handen;
en zij hebben met hare drekgoden overspel gedaan,
daartoe hebben zij ook hare kinderen, die zij Mij gebaard hadden,
voor hen *door het vuur* laten doorgaan tot spijs.

38 Nog hebben zij Mij dit gedaan:
zij hebben Mijn heiligdom te dien dage verontreinigd,
en Mijne sabbatten ontheiligd.

39 Want als zij hunne kinderen voor hunne drekgoden geslacht hadden,
zoo kwamen zij op denzelfden dag in Mijn heiligdom,
om dat te ontheiligen;
en zie,
alzóó hebben zij gedaan in het midden van Mijn huis.

40 Dit is er ook,
dat zij gezonden hebben tot mannen,
die van verre zouden komen;
tot dewelke als een bode gezonden was,
zie,
zoo kwamen zij,
voor dewelke gij u wiescht,
uwe oogen blanketten
en u met sieraad versierdet;

41 en gij zat op een heerlijk bed,
voor hetwelk eene tafel toegericht was,
en op hetwelk gij Mijn reukwerk en Mijne olie gezet hadt.

42 Als nu het geruisch der menigte daarop stil was,
zoo *zonden zij* tot mannen uit de menigte der menschen,
en daar werden wijnzuipers aangebracht uit de woestijn;
die deden armringen aan hare handen
en eene sierlijke kroon op hare hoofden.

43 Toen zeide Ik van deze, die *van* overspel verouderd was:
'Nu zullen zij hoereeren de hoererijen dezer *hoer*, en die *óók*.'

44 En men ging tot haar in,
 gelijk men ingaat tot eene vrouw, die eene hoer is,
 alzóó gingen zij in tot Ohola en tot Oholiba, die schandelijke vrouwen.

45 Rechtvaardige mannen dan,
 die zullen ze richten
naar het recht der overspeelsters
 en *naar* het recht der bloedvergietsters;
 want zij zijn overspeelsters,
 en bloed is in hare handen."

46 Want alzóó zegt de Heere HEERE:
 "Ik zal eene vergadering tegen haar doen opkomen,
 en zal ze ter beroering en ten roof overgeven;

47 en de vergadering zal ze met steenen steenigen,
 en ze met hunne zwaarden nederhouwen;
 hare zonen en hare dochteren zullen zij dooden,
 en hare huizen met vuur verbranden.

48 Alzoo zal ik de schandelijkheid uit het land doen ophouden,
 opdat alle vrouwen onderwezen worden,
 dat zij naar uwe schandelijkheid niet doen.

49 Alzoo zullen zij uwe schandelijkheid op u leggen,
 en gij zult de zonden uwer drekgoden dragen;
 en gijlieden zult weten,
 dat Ik de Heere HEERE ben."

24

Jeruzalems verwoesting voorgesteld door een kokenden pot en den dood van Ezechiëls vrouw:

1 Wijders geschiedde des HEEREN Woord tot mij in het negende jaar,
 in de tiende maand,
 op den tienden der maand,
 zeggende:

2 "Menschenkind,
 schrijf u den naam van den dag op,
 even van dezen zelfden dag:
 de koning van Babel legt zich voor Jeruzalem even op dezen zelfden dag.

3 En gebruik eene gelijkenis tot dat wederspanning huis,
 en zeg tot hen:
 'Alzóó zegt de Heere HEERE:
 "Zet eenen pot toe,
 zet *hem* toe,
 en giet ook water daarin.

4 Doe zijne stukken te zamen daarin,
 alle goede stukken,
 de dij en de schouder;
 vul *hem* met de keur der beenderen.

5 Neem de keur van de kudde
 en stook ook eenen brandstapel van de beenderen daaronder,
 doe hem wèl opzieden:
 ook zullen zijne beenderen daarin gekookt worden.""

6 Daarom alzóó zegt de Heere HEERE:
 "Wee der bloedstad,
 den pot, welks schuim in hem is,
 en van welken zijn schuim niet is uitgegaan!
 Trek stuk bij stuk daaruit,
 laat het lot over hem niet vallen.

7 Want haar bloed is in het midden van haar,
 op eene gladde steenrots heeft zij dat gelegd;
 zij heeft het op de aarde niet uitgestort,

- om hetzelve met stof te bedekken.
- 8 Opdat Ik de grimmigheid doe opgaan om wraak te oefenen,
heb Ik *ook* haar bloed op eene gladde steenrots gelegd,
opdat het niet bedekt worde."
- 9 Daarom alzóó zegt de Heere HEERE:
"Wee der bloedstad;
Ik zal ook den brandstapel groot maken.
- 10 Draag veel hout toe,
steek het vuur aan,
verteer het vleesch,
en kruid *het* met specerijen
en laat de beenderen verbranden.
- 11 Stel hem daarna ledig op zijne kolen,
opdat hij heet worde,
en zijn roest verbrande,
en zijne onreinheid in het midden van hem versmelte,
zijn schuim verteerd worde.
- 12 *Met* ijdelheden heeft zij *Mij* moede gemaakt:
toch is haar overvloedig schuim van haar niet uitgegaan;
haar schuim *moet* in het vuur.
- 13 In uwe onreinheid is schandelijkheid;
omdat Ik u gereinigd heb
en gij niet gereinigd zijt,
zoo zult gij van uwe onreinheid niet meer gereinigd worden,
totdat Ik *Mijne* grimmigheid op u zal hebben doen rusten.
- 14 Ik, de HEERE heb het gesproken,
het zal komen,
en Ik zal het doen;
Ik zal er niet van wijken
en Ik zal niet verschoonen
noch berouw hebben;
naar uwe wegen en naar uwe handelingen zullen zij u richten,"
spreekt de Heere HEERE.
- 15 Wijders geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
- 16 "Menschenkind,
zie,
Ik zal den lust uwer oogten van u wegnemen door eene plaag;
nochtans zult gij niet rouwklagen noch weenen,
en uwe tranen zullen niet voortkomen.
- 17 Houd stil van kermen,
gij zult geen doodenrouw maken;
bind uwen hoed op u,
en doe uwe schoenen aan uwe voeten;
en de bovenste lip zult gij niet bewinden,
en zult der lieden brood niet eten."
- 18 Dit sprak Ik tot het volk in den morgenstond,
en mijne huisvrouw stierf in den avond;
en Ik deed in den morgenstond gelijk als mij geboden was;
- 19 en het volk zeide tot mij:
"Zult gij ons niet te kennen geven wat deze dingen beduiden,
dat gij *aldus* doet?"
- 20 En ik zeide tot hen:
"Het Woord des HEEREN is tot mij geschied,
zeggende:
- 21 "Zeg tot het huis Israëls:
"Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Zie, Ik zal *Mijn* heiligdom ontheiligen,

- de heerlijkheid uwer sterkte,
de begeerte uwer oogen
en de verschooning uwer ziel,
en uwe zonen en uwe dochteren, die gij verlaten hebt,
zullen door het zwaard vallen.
- 22 Dan zult gijlieden doen gelijk als ik gedaan heb:
de bovenste lip zult gij niet bewinden,
en der lieden brood zult gij niet eten.
- 23 En uwe hoeden zullen op uwe hoofden zijn,
en uwe schoenen aan uwe voeten:
gij zult niet rouwklagen noch weenen,
maar gij zult in uwe ongerechtigheden versmachten,
en een iegelijk tegen zijnen broeder zuchten.
- 24 Alzoo zal ulieden Ezechiël tot een wonderteeken zijn;
naar alles, dat hij gedaan heeft, zult gij doen;
als dit komt,
dan zult gij weten,
dat Ik de Heere HEERE ben.""
- 25 En gij, menschenkind,
zal het niet zijn ten dage als Ik van hen zal wegnemen hunne sterkte,
de vreugde huns sieraads,
den lust hunner oogen
en het verlangen hunner zielen,
hunne zonen en hunne dochteren:
- 26 dat te dien dage een ontkomene tot u zal komen,
om *uwe* ooren *dat* te doen hooren?
- 27 Tenzelfden dage zal uw mond bij dien, die ontkomen is, opgedaan worden,
en gij zult spreken
en niet meer stom zijn;
alzoo zult gij hun tot een wonderteeken zijn,
en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben."

25

Profetie tegen de Ammonieten:

- 1 En des HEEREN Woord geschiedde tot mij,
zeggende:
- 2 Menschenkind,
zet uw aangezicht tegen de kinderen Ammons
en profeteer tegen hen;
- 3 en zeg tot de kinderen Ammons:
"Hoort des Heeren HEEREN Woord:
'alzóó zegt de Heere HEERE:
"Omdat gij gezegd hebt: 'Ha!'
over Mijn heiligdom, als het ontheilgd werd,
en over het land Israëls, als het verwoest werd,
en over het huis van Juda, als zij in de gevangenis gingen:
- 4 daarom zie,
Ik zal u aan die van het Oosten overgeven tot eene bezitting,
dat zij hunne burchten in u zetten
en hunne woningen in u stellen;
die zullen uwe vruchten eten
en die zullen uwe melk drinken.
- 5 En Ik zal Rabba tot eenen kameelenstal maken,
en de kinderen Ammons tot eene schaapskooi;
en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben."
- 6 Want alzóó zegt de Heere HEERE:
"Omdat gij met de hand geklapt

en met den voet gestampt hebt,
en van harte verblijd zijt geweest in al uwe plundering over het land Israëls:
7 daarom zie,
Ik zal Mijne hand tegen u uitstrekken,
en u den heidenen ten buit geven,
en zal u uit de volkeren uitroeien
en u uit de landen verdoen;
Ik zal u verdelgen,
en gij zult weten,
dat Ik de HEERE ben. ""

Profetie tegen de Moabieten:

8 Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Omdat Moab en Seir zeggen:
'Zie,
het huis Juda is gelijk alle de heidenen':
9 daarom zie,
Ik zal de zijde Moabs openen van de steden af,
van zijne steden, *die* van zijne grenzen af zijn,
het sieraad des lands, Beth-Jesimoth, Baäl-Meon,
en tot Kirjathaim toe,
10 voor die van het Oosten,
met *het land* der kinderen Ammons,
hetwelk Ik ter bezitting zal overgeven;
opdat der kinderen Ammons onder de heidenen niet *meer* gedacht worde.
11 Ik zal ook in Moab gericht en oefenen,
en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben."

Profetie tegen de Edomieten:

12 Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Omdat Edom met enkel wraakgierigheid gehandeld heeft tegen het huis van Juda,
en zij zich zeer schuldig gemaakt hebben,
dat zij zich aan hen gewroken hebben:"
13 daarom alzóó zegt de Heere HEERE:
Ik zal ook Mijne hand uitstrekken tegen Edom,
en Ik zal mensch en beest uit haar uitroeien,
en zal haar *tot* eene woestheid stellen,
van Teman af,
en zij zullen *tot* Dedan *toe* door het zwaard vallen;
14 en Ik zal Mijne wrake doen aan Edom door de hand Mijns volks Israëls,
en zij zullen tegen Edom naar Mijnen toorn en naar Mijne grimmigheid handelen:
alzoó zullen zij Mijne wrake gewaar worden,"
spreekt de Heere HEERE.

Profetie tegen de Filistijnen:

15 Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Omdat de Filistijnen door wraak gehandeld hebben,
en van harte wraak geoefend hebben door plundering,
om te vernielen *door* eene eeuwige vijandschap,"
16 daarom alzóó zegt de Heere HEERE:
"Zie, Ik strek Mijne hand uit tegen de Filistijnen,
en zal de Kerethieten uitroeien
en het overblijfsel van de zeehaven verdoen;
17 en Ik zal groote wrake met grimmige straffen onder hen doen,
en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben,
als Ik Mijne wrake aan hen gedaan zal hebben."

26

Profetie tegen Tyrus:

- 1 En het gebeurde in het elfde jaar,
op den eersten dag der maand,
dat des HEEREN Woord tot mij geschiedde,
zeggende:
- 2 "Menschenkind,
daarom dat Tyrus van Jeruzalem gezegd heeft:
'Ha! zij is verbroken,
de poort der volkeren, zij is tot mij omgewend;
ik zal vervuld worden, zij is verwoest!':
daarom alzóó zegt de Heere HEERE:
- 3 "Zie,
Ik *wil* aan u, o Tyrus,
en Ik zal vele heidenen tegen u doen opkomen,
alsof Ik de zee met hare golven deed opkomen.
- 4 Die zullen de muren van Tyrus verderven
en hare torens afbreken;
ja, Ik zal haar stof van haar wegvagen,
en zal ze tot eene gladde steenrots maken.
- 5 Zij zal in het midden der zee zijn *tot* uitspreiding van netten;
want Ik heb het gesproken,"
spreekt de Heere HEERE;
"en zij zal den heidenen ten roof worden.
- 6 En hare dochteren, die in het veld zijn, zullen met het zwaard gedood worden;
en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben."
- 7 Want alzóó zegt de Heere HEERE:
"Zie,
Ik zal Nebukadrezar, den koning van Babel, den koning der koningen,
van het Noorden tegen Tyrus brengen
met paarden
en met wagenen
en met ruiteren
en *krijgs*vergaderingen
en veel volk.
- 8 Hij zal uwe dochteren op het veld met het zwaard dooden,
en hij zal sterkten tegen u maken,
en een wal tegen u opwerpen,
en rondassen tegen u opheffen;
- 9 en hij zal muurbrekers tegen uwe muren stellen,
en uwe torens met zijne zwaarden afbreken.
- 10 Vanwege de menigte zijner paarden zal u derzelver stof bedekken;
uwe muren zullen beven vanwege het gedruisch der ruiteren en wielen en wagenen,
als hij door uwe poorten zal intrekken gelijk *door* de ingangen eener doorgebroken stad.
- 11 Hij zal met de hoeven zijner paarden alle uwe straten vertreden,
uw volk zal hij met het zwaard dooden,
en elk eene van de kolommen uwer sterkte zal ter aarde nederstorten;
- 12 en zij zullen uw vermogen rooven
en uwe koopmanswaren plunderen
en uwe muren afbreken
en uwe kostelijke huizen omwerpen,
en uwe steenen en uw hout en uw stof zullen zij in het midden der wateren werpen.
- 13 Zoo zal Ik het gedreun uwer liederen doen ophouden,
en het geklank uwer harpen zal niet meer gehoord worden.
- 14 Ja, Ik zal u maken tot eene gladde steenrots;
gij zult zijn *tot* uitspreiding der netten,
gij zult niet meer gebouwd worden;

- want Ik de HEERE heb het gesproken,"
spreekt de Heere HEERE.
- 15 Alzóó zegt de Heere HEERE tot Tyrus:
"Zullen niet de eilanden van het geluid uws vals beven,
als de doodelijk verwonde zal kermen,
wanneer men in het midden van u schrikkelijk zal moorden?
- 16 En alle vorsten der zee zullen afdalen van hunne tronen,
en hunne mantels van zich doen,
en hunne gestikte kleederen uittrekken;
met sidderingen zullen zij bekleed worden,
op de aarde zullen zij nederzitten,
en te elken oogenblik sidderen
en over u ontzet zijn;
- 17 en zij zullen een klaaglied over u opheffen,
en tot u zeggen:
'Hoe zijt gij uit de zeeën vergaan,
gij welbewoonde,
gij beroemde stad,
die sterk geweest is ter zee,
zij en hare inwoners;
die hunnen schrik gaven aan allen, die in haar woonden.'
- 18 Nu zullen de eilanden sidderen ten dage uws vals;
ja, de eilanden, die in de zee zijn, zullen beroerd worden vanwege uwen uitgang."
- 19 Want alzóó zegt de Heere HEERE:
"Als Ik u zal stellen *tot* eene verwoeste stad,
gelijk de steden, die niet bewoond worden,
als Ik eenen afgrond over u zal doen opkomen,
en de groote wateren u zullen overdekken:
20 dan zal Ik u doen nederdalen met degenen,
die in den kuil nederdalen tot het oude volk,
en zal u doen nederliggen in de onderste plaatsen der aarde,
in de woeste plaatsen, *die* van ouds geweest zijn,
met degenen, die in den kuil nederdalen,
opdat gij niet bewoond wordt;
en Ik zal het sieraad herstellen in het land der levenden.
- 21 *Maar* u zal Ik tot eenen grooten schrik stellen,
en gij zult er niet *meer* zijn;
als gij gezocht wordt,
zoo zult gij niet meer gevonden worden in eeuwigheid,"
spreekt de Heere HEERE.

27

Klaaglied over Tyrus:

- 1 Wijders geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
- 2 "Gij dan, menschenkind,
hef een klaaglied op over Tyrus:
3 en zeg tot Tyrus,
die daar woont aan de ingangen der zee,
handelende met de volken in vele eilanden:
'Zóó zegt de Heere HEERE:
'O Tyrus,
gij zegt:
'Ik ben volmaakt in schoonheid.'
4 Uwe landpalen zijn in het hart der zeeën,
uwe bouwers hebben uwe schoonheid volkomen gemaakt;
5 zij hebben alle uwe scheepsboorden *uit* denneboomen van Senir gebouwd,

zij hebben cederen van den Libanon gehaald om masten voor u te maken;
6 zij hebben uwe riemen *uit* eiken van Basan gemaakt,
uwe roeibanken hebben zij gemaakt *van* welbetreden elpenbeen uit de eilanden der Kittieten:
7 fijn linnen met stiksel uit Egypte was uw uitbreidseel,
dat het u tot een zeil ware;
hemelsblauw en purper uit de eilanden van Elisa was uw bedeksel.
8 De inwoners van Sidon en Arvad waren uwe roeiers;
uwe wijzen, o Tyrus, *die* in u waren, die waren uwe schippers;
9 de oudsten van Gebal en hare wijzen waren in u,
verbeterende uwe breuken;
alle schepen der zee en hunne zeelieden waren in u,
om onderlingen handel met u te drijven;
10 Perzen en Lydiërs en Puteërs waren in uw heir,
uwe krijgslieden;
schild en helm hingen zij in u op,
die maakten uw sieraad;
11 de kinderen van Arvad en uw heir waren rondom uwe muren,
en de Gammadieten waren op uwe torens;
hunne schilden hingen zij rondom aan uwe muren,
die maakten uwe schoonheid volkomen.
12 Tarsis dreef koophandel met u vanwege de veelheid van allerlei goed;
met zilver, ijzer, tin en lood handelden zij *op* uwe markten.
13 Javan, Tubal en Mesech,
die waren uwe kooplieden,
met menschenzielen en koperen vaten dreven zij onderlingen handel met u.
14 Uit het huis van Togarma leverden zij
paarden
en ruiteren
en muilezels *op* uwe markten.
15 De kinderen van Dedan waren uwe kooplieden,
vele eilanden waren de koophandel uwer hand;
hoornen van elpenbeen en ebbenhout gaven zij u weder *tot* eene vereering.
16 Syrië dreef koophandel met u vanwege de veelheid uwer werken;
met smaragden,
purper
en gestikt werk
en zijde
en ramoth
en kadmok handelden zij *op* uwe markten.
17 Juda en het land Israëls, die waren uwe kooplieden;
met tarwe van Minnith,
en pannag,
en honig,
en olie
en balsem dreven zij onderlingen handel met u.
18 Damascus dreef koophandel met u om de veelheid uwer werken,
vanwege de veelheid van allerlei goed,
met wijn van Helbon
en witte wol.
19 Ook leverden Dan en Javan de omreizende, *op* uwe markten;
glad ijzer,
kassia
en kalmus was in uwen onderlingen koophandel.
20 Dedan handelde met u met kostelijke kleeden voor wagens.
21 Arabië en alle vorsten van Kedar,
die waren de kooplieden uwer hand;
met lammeren
en rammen

en bokken,
 daarmee handelden zij met u.
 22 De kooplieden van Scheba en Raëma waren uwe kooplieden;
 met alle hoofdspecerij
 en met alle kostelijk gesteente
 en goud handelden zij *op* uwe markten.
 23 Haran en Kanné en Eden,
 de kooplieden van Scheba, Assur *en* Kilmad, handelden met u;
 24 die waren uwe kooplieden met volkomen sieradiën,
 met pakken van hemelsblauw en gestikt werk,
 en met schatkisten van schoone kleederen,
 gebonden met koorden
 en in cederhout gepakt onder uwe koopmanschap.
 25 De schepen van Tarsis zongen van u,
vanwege den onderlingen koophandel, met u;
 en gij waart vervuld
 en zeer verheerlijkt in het hart der zeeën.
 26 Die u roeien, hebben u in groote wateren gevoerd:
 de oostenwind heeft u verbroken in het hart der zeeën;
 27 uw goed en uwe marktwaren,
 uw onderlinge koophandel,
 uwe zeelieden en uwe schippers,
 die uwe breuken verbeteren
 en die onderlingen handel met u drijven,
 en alle uwe krijgslieden, die in u zijn,
 zelfs met uwe gansche gemeente, die in het midden van u is,
 zullen vallen in het hart der zeeën ten dage uws vals.
 28 Van het geluid des geschreeuws uwer schippers zullen de voorsteden beven;
 29 en allen die den riem hanteeren, zeelieden,
en alle schippers van de zee,
 zullen uit hunne schepen nederklimmen,
 op het land zullen zij blijven staan:
 30 en zij zullen hunne stem over u laten hooren
 en bitterlijk schreeuwen,
 en zij zullen stof op hunne hoofden werpen,
 zij zullen zich wentelen in de asch;
 31 en zij zullen zich over u gansch kaal maken
 en zakken aangorden,
 en zullen over u weenen met bitterheid der ziele
en bittere rouwklage;
 32 en zij zullen in hun gekerm een klaaglied over u opheffen
 en over u weeklagen, *zeggende*:
 'Wie is geweest als Tyrus,
 als de uitgeroeide in het midden der zee?'
 33 Als uwe marktwaren uit de zeeën voortkwamen,
 hebt gij vele volken verzadigd,
 met de veelheid uwer goederen
 en uwen onderlingen koophandel hebt gij de koningen der aarde rijk gemaakt.'
 34 Ten tijde dat gij uit de zeeën verbroken zijt in de diepten der wateren,
 zijn uw onderlinge koophandel en uw gansche gemeente in het midden van u gevallen.
 35 Alle inwoners der eilanden zijn over u ontzet,
 en hunnen koningen staan de haren te berge,
 zij zijn verbaasd van aangezicht.
 36 De handelaars onder de volken fluiten u aan;
 gij zijt een groote schrik geworden,
 en zult er niet *meer* zijn tot in eeuwigheid.'""

28

Profetie tegen den koning van Tyrus:

- 1 Voorts geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende:
- 2 "Menschenkind,
zeg tot den vorst van Tyrus:
'Zóó zegt de Heere HEERE:
"Omdat uw hart zich verheft
en zegt:
'Ik ben God,
Ik zit in Gods stoel in het hart der zeeën';
– terwijl gij een mensch en geen God zijt,
stelt gij nochtans uw hart als Gods hart.
- 3 Zie,
gij zijt wijzer dan Daniël,
zij hebben niets, dat toegesloten is, voor u verborgen;
- 4 door uwe wijsheid en door uw verstand hebt gij vermogen voor u verkregen,
ja, hebt gij goud en zilver verworven in uwe schatten;
- 5 door de grootheid uwer wijsheid in uwen koophandel hebt gij uw vermogen vermeerderd,
en uw hart verheft zich vanwege uw vermogen."
- 6 Daarom zegt de Heere HEERE alzóó:
"Omdat gij uw hart gesteld hebt als Gods hart,
daarom zie,
Ik zal vreemden over u brengen,
de geweldigste der heidenen;
die zullen hunne zwaarden uittrekken over de schoonheid uwer wijsheid,
en zullen uwen glans ontheiligen:
- 8 ter groeve zullen zij u doen nederdalen,
en gij zult sterven den dood eens verslagenen in het hart der zeeën.
- 9 Zult gij *dan* wellicht voor het aangezicht uws doodslagers zeggen:
'Ik ben God,'
daar gij een mensch zijt en geen God,
in de hand desgenen, die u verslaat?
- 10 Gij zult den dood der onbesnedenen sterven door de hand der vreemden:
want Ik heb het gesproken,"
spreekt de Heere HEERE."
- 11 Wijders geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
- 12 "Menschenkind,
hef een klaaglied op over den koning van Tyrus,
en zeg tot hem:
'Zóó zegt de Heere HEERE:
"Gij verzegelaar der som,
vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid,
- 13 gij waart in Eden, Gods hof;
alle kostelijk gesteente was uw deksel,
sardissteenen,
topazen en diamanten,
turkooizen,
sardonyxsteenen, en jaspissteenen,
saffieren,
robijnen en smaragden en goud;
het werk uwer trommelen en uwer pijpen was bij u;
ten dage als gij geschapen werdt, waren zij bereid.
- 14 Gij waart een gezalfde, overdekkende cherub,
en Ik had u *alzo*o gezet;
gij waart op Gods heiligen berg,

- gij wandeldet in het midden der vurige steenen;
 15 gij waart volkomen in uwe wegen
 van den dag af dat gij geschapen zijt:
 totdat er ongerechtigheid in u gevonden is.
 16 Door de veelheid uws koophandels hebben zij het midden van u met geweld vervuld,
 en gij hebt gezondigd;
 daarom zal Ik u ontheiligen van Gods berg,
 en zal u, gij overdekkende cherub,
 verdoen uit het midden der vurige steenen.
 17 Uw hart verheft zich over uwe schoonheid,
 gij hebt uwe wijsheid bedorven vanwege uwen glans;
 Ik heb u op de aarde henengeworpen.
 Ik heb u voor het aangezicht der koningen gesteld om op u te zien.
 18 Vanwege de veelheid uwer ongerechtigheden,
 door het onrecht uws koophandels, hebt gij uwe heiligdommen ontheilid;
 daarom heb Ik een vuur uit het midden van u doen voortkomen,
 dat u heeft verteerd,
 en Ik heb u gemaakt tot asch op de aarde voor de oogen aller dergenen, die u zien.
 19 Allen, die u kennen onder de volken, zijn over u ontzet,
 gij zijt een groote schrik geworden,
 en zult er niet *meer* zijn tot in eeuwigheid."''

Profetie tegen Sidon:

- 20 Wijders geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
 zeggende:
 21 "Menschenkind,
 zet uw aangezicht tegen Sidon
 en profeteer tegen haar,
 22 en zeg:
 "Zóó zegt de Heere HEERE:
 "Zie,
 Ik *wil* aan u, o Sidon,
 en zal in het midden van u verheerlijkt worden;
 en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben,
 als Ik gericht in haar zal hebben geoeffend
 en in haar geheilid zal zijn.
 23 Want Ik zal de pestilentie in haar zenden,
 en bloed in hare straten,
 en de verslagenen zullen vallen in het midden van haar,
 door het zwaard,
dat tegen haar zal zijn van rondom;
 en zij zullen weten,
 dat Ik de HEERE ben.
 24 En het huis Israëls zal geen smartende doorn
 noch weedoende distel meer hebben van allen,
 die rondom hen zijn,
 die hen berooven:
 en zij zullen weten,
 dat Ik de Heere HEERE ben."''

Belofte van Israëls herstel:

- 25 Alzóó zegt de Heere HEERE:
 "Als Ik het huis Israëls zal vergaderd hebben uit de volken onder dewelke zij verstrooid zijn,
 en Ik onder hen voor de oogen der heidenen zal geheilid zijn,
 dan zullen zij in hun land wonen,
 dat Ik aan Mijnen knecht, aan Jakob, gegeven heb;
 26 en zij zullen daarin zéker wonen
 en huizen bouwen

en wijngaarden planten,
ja,
zij zullen zéker wonen,
als Ik gericht zal hebben geoeffend tegen allen,
die hen beroofd hebben,
van degenen, die rondom hen zijn;
en zij zullen weten,
dat Ik de HEERE hun God ben."

29

Profetie tegen Egypte:

- 1 In het tiende jaar, in de tiende *maand*, op den twaalfden der maand geschiedde des HEEREN Woord tot mij, zeggende:
- 2 "Menschenkind, zet uw aangezicht tegen Farao, den koning van Egypte, en profeteer tegen hem en tegen het gansche Egypte;
- 3 spreek en zeg:
'Zóó zegt de Heere HEERE:
"Zie,
Ik *wil* aan u, o Farao, koning van Egypte, dien grooten zeedraak, die in het midden zijner rivieren ligt, die daar zegt:
'Mijne rivier is mijn en ik heb *die* voor mij gemaakt';
- 4 maar Ik zal haken in uwe kaken doen, en de visschen uwer rivieren aan uwe schubben doen kleven, en Ik zal u uit het midden uwer rivieren optrekken, en alle de visch uwer rivieren zullen aan uwe schubben kleven;
- 5 en Ik zal u verlaten in de woestijn, u en alle de visch uwer rivieren; op het open veld zult gij vallen, gij zult niet verzameld noch vergaderd worden; aan het gedierte der aarde en aan het gevogelte des hemels heb Ik u tot spijs gegeven.
- 6 En alle de inwoners van Egypte zullen weten, dat Ik de HEERE ben, omdat zij het huis Israëls een rietstaf geweest zijn:
- 7 als zij u bij uwe hand grepen, zoo werd gij gebroken en spleet hun alle zijden; en als zij op u leunden, zoo werdt gij verbroken en liet alle lendenen op zichzelf staan."
- 8 Daarom zóó zegt de Heere HEERE:
"Zie,
Ik zal het zwaard over u brengen en Ik zal uit u mensch en beest uitroeien;
- 9 en Egypteland zal worden tot eene wildernis en woestheid, en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben; omdat hij zegt:
'De rivier is mijn, en ik heb *die* gemaakt.'
- 10 Daarom zie,
Ik *wil* aan u en aan uwe rivier,

- en Ik zal Egypteland stellen tot woeste, wilde eenzaamheden
van den toren van Syëne af
tot aan de landpale van Moorenland.
- 11 Geen menschenvoet zal door hetzelfde doorgaan,
en geen beestenvoet zal door hetzelfde doorgaan,
en het zal veertig jaar onbewoond zijn;
- 12 want Ik zal Egypteland stellen *tot* eene verwoesting in het midden der verwoeste landen,
en zijne steden zullen eene woestheid zijn in het midden der verwoeste steden,
veertig jaar;
en Ik zal de Egyptenaars verstrooien onder de heidenen
en zal hen verspreiden in de landen."
- 13 Maar zóó zegt de Heere HEERE:
"Ten einde van veertig jaar zal Ik de Egyptenaars vergaderen uit de volken
waarhenen zij verstrooid zijn geworden,
- 14 en Ik zal de gevangenis der Egyptenaren wenden,
en hen wederbrengen in het land Pathros,
in het land huns koophandels,
en aldaar zullen zij een nederig koninkrijk zijn;
- 15 en het zal nederiger zijn dan de *andere* koninkrijken,
en zich niet meer verheffen boven de heidenen;
want Ik zal ze verminderen,
dat zij niet zullen heerschen over de heidenen;
- 16 en het zal het huis Israëls niet meer zijn tot een vertrouwen,
dat der ongerechtigheid doet gedenken,
wanneer zij naar henlieden omzien;
maar zij zullen weten,
dat Ik de Heere HEERE ben."""
- 17 Voorts gebeurde het in het zeven- en twintigste jaar,
in de eerste *maand*,
op den eersten der maand,
dat het Woord des HEEREN tot mij geschiedde,
zeggende:
- 18 "Menschenkind,
Nebukadrezar, de koning van Babel,
heeft zijn heir eenen grooten dienst doen dienen tegen Tyrus:
alle hoofden zijn kaal geworden
en alle zijden zijn uitgeplukt,
en noch hij,
noch zijn heir heeft loon gehad vanwege Tyrus voor den dienst,
dien hij tegen haar gediend heeft."
- 19 Daarom zóó zegt de Heere HEERE:
"Zie,
Ik zal Nebukadrezar, den koning van Babel,
Egypteland geven;
en hij zal deszelfs menigte wegvoeren
en deszelfs buit buitmaken
en deszelfs roof rooven,
en het zal het loon zijn voor zijn heir:
- 20 *tot* zijn arbeidsloon,
omdat hij tegen haar gediend heeft,
hebt Ik hem Egypteland gegeven,
omdat zij voor Mij gearbeid hebben,"
spreekt de Heere HEERE.
- 21 "Te dien dage zal Ik den hoorn van het huis Israëls doen uitspruiten,
en u opening des monds geven in het midden van hen;
en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben."""

30

Vernieuwde profetie tegen Egypte:

- 1 Wijders geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
- 2 "Menschenkind,
profeteer,
en zeg:
Zóó zegt de Heere HEERE:
"Huilt:
Ach, die dag!
3 Want de dag is nabij,
ja, de dag des HEEREN is nabij,
een wolkige dag,
het zal der heidenen tijd zijn,
4 en het zwaard zal komen in Egypte,
en daar zal groote smart zijn in Moorenland,
als de verslagenen zullen vallen in Egypte;
want zij zullen hare menigte wegnemen,
en hare fundamenten zullen verbroken worden:
5 Moorenland,
en Put,
en Lud,
en al de gemengde hoop,
en Kub,
en de kinderen van het land des verbonds zullen met hem vallen door het zwaard."
6 Zóó zegt de HEERE:
"Ja, zij zullen vallen,
die Egypte ondersteunen,
en de hoovaardij harer sterkte zal nederdalen:
van den toren van Syëne af zullen zij daarin door het zwaard vallen,"
spreekt de Heere HEERE;
7 "en zij zullen verwoest worden in het midden der verwoeste landen,
en hare steden zullen zijn in het midden der verwoeste steden;
8 en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben,
als Ik een vuur in Egypte zal hebben gelegd,
en alle hare helpers zullen verbroken worden.
9 Te dien dage zullen er boven van voor Mijn aangezicht in schepen uitvaren
om het zorgeloze Moorenland te verschrikken,
als in den dag van Egypte;
want zie,
het komt aan."
10 Zóó zegt de Heere HEERE:
"Ja, Ik zal de menigte van Egypte doen ophouden
door de hand Nebukadrezars des konings van Babel;
11 hij, en zijn volk met hem, de geweldigste der heidenen,
zullen aangevoerd worden om het land te verderven,
en zij zullen hunne zwaarden tegen Egypte uittrekken
en het land met verslagenen vervullen;
12 en Ik zal de rivieren *tot* droogte maken,
en het land verkoopen in de hand der boozen,
en Ik zal het land met zijne volheid verwoesten door de hand der vreemden:
Ik, de HEERE, heb het gesproken."
13 Zóó zegt de Heere HEERE:
"Ik zal ook de drekgoden verdoen
en de nietige afgoden doen verdwijnen uit Nof;
en er zal geen vorst meer zijn uit Egypteland,
en Ik zal eene vreeze in Egypteland stellen.

- 14 En Ik zal Pathros verwoesten,
en een vuur leggen in Zoan,
en Ik zal gericht en oefenen in No.
- 15 En Ik zal Mijne grimmigheid uitgieten over Sin,
de sterkte van Egypte;
en Ik zal de menigte van No uitroeien.
- 16 En Ik zal een vuur in Egypte leggen;
Sin zal zeer groote pijn hebben,
en No zal gespleten worden,
en Nof zal dagelijks zeer bang zijn.
- 17 De jongelingen van Aven en Pibéséth zullen door het zwaard vallen,
en de *dochteren* zullen gaan in de gevangenis.
- 18 En te Tachpanhes zal de dag verduisterd worden,
als Ik het juk van Egypte aldaar zal verbreken,
en de hoovaardij harer sterkte in haar zal ophouden;
haar zal eene wolk bedekken,
en hare dochters zullen gaan in de gevangenis.
- 19 Alzoo zal Ik gericht en oefenen in Egypte,
en zij zullen weten,
dat Ik de HEERE ben. ""
- 20 Ook gebeurde het in het elfde jaar in de eerste *maand*,
op den zevenden der maand,
dat het Woord des HEEREN tot mij geschiedde,
zeggende:
- 21 "Menschenkind,
Ik heb den arm van Farao, den koning van Egypte, verbroken,
en zie,
hij zal niet verbonden worden met pleisters op te leggen,
met eenen windeldoek aan te doen om dien te verbinden,
om dien te sterken,
dat hij het zwaard houde."
- 22 Daarom zegt de Heere HEERE alzóó:
"Zie,
Ik *wil* aan Farao, den koning van Egypte,
en zal zijn arm verbreken,
beide den sterke en den verbrokene,
en Ik zal het zwaard uit zijne hand doen vallen;
- 23 en Ik zal de Egyptenaars verstrooien onder de heidenen
en zal ze verspreiden in de landen.
- 24 En Ik zal de armen des konings van Babel sterken,
en Mijn zwaard in zijne hand geven;
maar Farao's armen zal Ik verbreken,
dat hij voor zijn aangezicht zal kermen gelijk een doodelijk verwonde kermt.
- 25 Ja, ik zal de armen des konings van Babel sterken,
maar Farao's armen zullen daarhenen vallen;
en zij zullen weten,
dat Ik de HEERE ben,
als Ik Mijn zwaard in de hand des konings van Babel zal hebben gegeven,
en hij hetzelve over Egypteland zal hebben uitgestrekt.
- 26 En Ik zal de Egyptenaars verstrooien onder de heidenen
en zal ze verspreiden in de landen:
alzóó zullen zij weten,
dat Ik de HEERE ben."

31

Egypte en Assyrië ondergaan hetzelfde lot:

- 1 Het gebeurde ook in het elfde jaar,
in de derde *maand*,
dat des HEEREN Woord tot mij geschiedde,
zeggende:
- 2 "Menschenkind,
zeg tot Farao, den koning van Egypte,
en tot zijne menigte:
'Wien zijt gij gelijk in uwe grootheid?
- 3 Zie,
Assur was een ceder op den Libanon,
schoon van takken,
schaduwachtig van loof
en hoog van stam;
en zijn top was tusschen dichte takken.
- 4 De wateren maakten hem groot,
de afgrond maakte hem hoog;
die ging met zijne stroomen rondom zijne planting,
en zond zijne waterleidingen uit tot alle boomen des velds.
- 5 Daarom werd zijn stam hooger dan alle boomen des velds,
en zijne takjes werden menigvuldig
en zijne scheuten lang vanwege de groote wateren,
als hij uitschoot.
- 6 Alle vogelen des hemels nestelden op zijne takjes,
en alle dieren des velds teelden onder zijne scheuten;
en alle groote volken zaten onder zijne schaduw.
- 7 Alzoo was hij schoon in zijne grootheid
en in de lengte zijner takken,
omdat zijn wortel aan groote wateren was.
- 8 De cederen in Gods hof verduisterden hem niet,
de denneboomen waren aan zijne takken niet gelijk,
en de kastanjeboomen waren niet gelijk zijne scheuten:
geen boom in Gods hof was hem gelijk in zijne schoonheid;
- 9 Ik had hem *zóó* schoon gemaakt door de veelheid zijner takken,
dat alle boomen van Eden, die in Gods hof waren, hem benijdden.'
- 10 Daarom *zóó* zegt de Heere HEERE:
'Omdat gij u verheven hebt over *uwen* stam,
ja, hij stak zijn top op boven het midden der dichte takken,
en zijn hart verhief zich over zijne hoogte:
- 11 daarom gaf Ik hem in de hand van den machtigste der heidenen,
dat die hem rechtschapen zoude behandelen;
Ik dreef hem uit om zijne goddeloosheid.
- 12 En vreemden, de geweldigste der heidenen,
roeiden hem uit
en verlieten hem;
zijne takken vielen op de bergen,
en in alle valleien,
en zijne scheuten werden verbroken bij alle stroomen des lands;
en alle volken der aarde gingen weg uit zijne schaduw
en verlieten hem,
- 13 alle vogelen des hemels woonden op zijn omgevallen stam,
en alle dieren des velds waren op zijne scheuten:
- 14 opdat zich geene waterrijke boomen verheffen over hunnen stam,
en hunnen top niet opsteken boven het midden der dichte takken,
en geene *boomen*, die water drinken,
op zichzelf staan vanwege hunne hoogte;

- want zij zijn allen overgegeven ter dood tot het onderste der aarde,
in het midden der menschenkinderen,
tot degenen, die in den kuil nederdalen.'
- 15 Zóó zegt de Heere HEERE:
'Ten dage als hij ter helle nederdaalde,
maakte Ik een treuren,
Ik bedekte om zijnentwil den afgrond,
en weerde de stroomen van dien,
en de groote wateren werden geschud;
en Ik maakte den Libanon om zijnentwil zwart,
en al het geboomte des velds was om zijnentwil omwonden.
- 16 Van het geluid zijns vals deed Ik de heidenen beven,
als Ik hem ter helle deed nederdalen met degenen,
die in den kuil nederdalen;
en alle boomen van Eden,
de keur en het beste van Libanon,
alle *boomen*, die water drinken,
troostten zich in het onderste der aarde;
- 17 deze daalden ook met hem neder ter helle,
tot de verslagenen door het zwaard,
en die zijn arm geweest waren,
die onder zijne schaduw in het midden der heidenen gezeten hadden.
- 18 Wien zijt gij alzoó gelijk in heerlijkheid en grootheid,
onder de boomen van Eden?
Ja, gij zult nedergevoerd worden met de boomen van Eden,
tot het onderste der aarde:
in het midden der onbesnedenen zult gij liggen,
met de verslagenen door het zwaard.
Dat is Farao en zijne gansche menigte,'
spreekt de Heere HEERE."

32

Klaaglied over den koning van Egypte:

- 1 Het gebeurde ook in het twaalfde jaar,
in de twaalfde maand,
op den eersten der maand,
dat het Woord des HEEREN tot mij geschiedde,
zeggende:
- 2 "Menschenkind,
hef een klaaglied aan over Farao,
den koning van Egypte,
en zeg tot hem:
'Gij waart eenen jongen leeuw onder de heidenen gelijk,
en gij waart als een zeedraak in de zeeën,
en braakt voort in uwe rivieren,
en beroerdet het water met uwe voeten
en vermodderdet hunne rivieren.'
- 3 Alzóó zegt de Heere HEERE:
'Ik zal daarom mijn net over u uitspreiden
door eene vergadering van vele volken;
die zullen u optrekken in Mijn garen.
- 4 Dan zal Ik u laten op het land,
Ik zal u henenwerpen op het open veld,
en Ik zal al het gevogelte des hemels op u doen wonen,
en het gedierte der gansche aarde van u verzadigen;
- 5 en Ik zal uw vleesch henen geven op de bergen,
en de dalen met uwe hoogheid vervullen;

6 en Ik zal het land, waarin gij zwemt,
van uw bloed drenken tot aan de bergen,
en de stroomen zullen van u vervuld worden.

7 En als Ik u zal uitblusschen,
zal Ik den hemel bedekken
en zijne sterren zwart maken,
Ik zal de zon met wolken bedekken,
en de maan zal haar licht niet laten lichten:

8 alle lichtende lichten aan den hemel,
die zal Ik om uwentwil zwart maken,
en Ik zal eene duisternis over uw land maken,'
spreekt de Heere HEERE.

9 'Daartoe zal Ik het hart van vele volken bekommerd maken,
als Ik uwe verbreking onder de heidenen zal brengen in de landen,
die gij niet gekend hebt;

10 en Ik zal maken,
dat zich vele volken over u ontzetten,
en hunne koningen zullen de haren over u te berge staan,
als Ik Mijn zwaard zal zwaaien voor hunne aangezichten;
en zij zullen elk oogenblik sidderen,
een ieder voor zijne ziel,
ten dage uws vals.'

11 Want zóó zegt de Heere HEERE:
'Het zwaard des konings van Babel zal over u komen.

12 Ik zal uwe menigte vellen door de zwaarden der helden,
die al te zamen de geweldigste der heidenen zijn;
die zullen de hoovaardij van Egypte verstoren,
en hare gansche menigte zal verdelgd worden.

13 En Ik zal alle hare beesten verdoen van bij de groote wateren,
en geen menschenvoet zal ze meer beroeren
en geene beestenklauwen zullen ze beroeren.

14 Dan zal Ik hunne wateren doen zinken,
en Ik zal hunne rivieren doen gaan als olie,'
spreekt de Heere HEERE:

15 'als Ik Egypteland zal hebben gesteld *tot* eene verwoesting,
en het land van zijne volheid zal woest zijn geworden,
als Ik geslagen zal hebben allen, die daarin wonen:
alzo zullen zij weten, dat Ik de HEERE ben.'

16 Dat is het klaaglied,
en dat zullen zij klagelijk zingen,
de dochteren der heidenen zullen het klagelijk zingen,
zij zullen het klagelijk zingen over Egypte
en over hare gansche menigte,
spreekt de Heere HEERE."

17 Voorts gebeurde het in het twaalfde jaar,
op den vijftienden der maand,
dat het Woord des HEEREN tot mij geschiedde,
zeggende:

18 "Menschenkind,
weeklaag over de menigte van Egypte,
en doe ze nederdalen
(haar en de dochteren der prachtige heidenen)
in de onderste plaatsen der aarde,
bij degenen, die in den kuil zijn nedergedaald.

19 'Boven wien zijt gij liefelijk?
Daal neder
en leg u bij de onbesnedenen.

- 20 In het midden der verslagenen van het zwaard zullen zij vallen;
zij is aan het zwaard overgegeven;
trekt ze henen met al hare menigte.
- 21 De machtigste der helden zullen hem met zijne helpers toespreken uit het midden der hel;
zij zijn nedergedaald,
de onbesnedenen liggen er verslagen van het zwaard.
- 22 Dáár is Assur met zijnen ganschen hoop,
zijne graven zijn rondom hem;
zij zijn allen verslagen,
gevallen door het zwaard;
- 23 welks graven gesteld zijn in de zijden des kuils,
en zijn hoop is rondom zijn graf;
zij zijn allen verslagen,
gevallen door het zwaard,
die eenen schrik gaven in het land der levenden.
- 24 Dáár is Elam met zijne gansche menigte rondom zijn graf;
zij zijn allen verslagen,
de gevallenen door het zwaard,
die onbesneden zijn nedergedaald tot de onderste plaatsen der aarde,
die hunnen schrik hadden gegeven in het land der levenden:
nu dragen zij hunne schande met degenen, die in den kuil zijn nedergedaald.
- 25 In het midden der verslagenen hebben zij hem eene legerstede gesteld
onder zijne gansche menigte,
rondom hem zijn zijne graven;
zij zijn allen onbesneden,
verslagenen van het zwaard,
omdat een schrik van hen gegeven is in het land der levenden:
nu dragen zij hunne schande met degenen,
die in den kuil zijn nedergedaald;
hij is gelegd in het midden der verslagenen.
- 26 Dáár is Mesech *en* Tubal,
met zijne gansche menigte;
rondom hem zijn zijne graven;
zij zijn allen onbesneden,
verslagenen van het zwaard,
omdat zij hunnen schrik gegeven hebben in het land der levenden.
- 27 Maar zij liggen niet met de helden,
die onder de onbesnedenen gevallen zijn,
die ter helle zijn nedergedaald met hunne krijgswapenen,
en welker zwaarden men gelegd heeft onder hunne hoofden:
welker ongerechtigheid nochtans op hunne beenderen is,
omdat der helden schrik in het land der levenden geweest is.
- 28 Gij zult ook verbroken worden in het midden der onbesnedenen,
en zult liggen met de verslagenen van het zwaard.
- 29 Dáár is Edom,
zijne koningen en alle zijne vorsten,
die met hunne macht gelegd zijn bij de verslagenen van het zwaard,
deze liggen met de onbesnedenen
en met degenen, die in den kuil zijn nedergedaald.
- 30 Dáár zijn de geweldigen van het Noorden,
zij allen,
en alle Sidoniërs,
die met de verslagenen zijn nedergedaald,
beschaamd zijnde vanwege hunnen schrik,

die uit hunne macht *voortkwam*,
en zij liggen onbesneden bij de verslagenen van het zwaard,
en dragen hunne schande met degenen,
die in den kuil zijn nedergedaald.

- 31 Farao zal hen zien,
en zich troosten over zijne gansche menigte,
de verslagenen van het zwaard,
Farao en zijn gansche heir,'
spreekt de Heere HEERE.
- 32 'Want Ik heb óók Mijnen schrik gegeven in het land der levenden;
dies zal hij gelegd worden in het midden der onbesnedenen,
bij de verslagenen van het zwaard,
Farao en zijn gansche menigte,'
spreekt de Heere HEERE."

33

De plicht van den getrouwen wachter:

- 1 En des HEEREN Woord geschiedde tot mij,
zeggende:
- 2 "Menschenkind,
spreek tot de kinderen uws volks
en zeg tot hen:
'Wanneer Ik het zwaard over eenig land breng,
en het volk des lands eenen man uit hunne einden nemen
en dien voor zich tot een wachter stellen;
3 en hij het zwaard ziet komen over het land,
en blaast met de bazuin
en waarschuwt het volk;
4 en een, die het geluid der bazuin hoort,
wel hoort,
maar zich niet laat waarschuwen,
en het zwaard komt
en neemt hem weg,
diens bloed is op zijn hoofd;
5 hij hoorde het geluid der bazuin,
maar liet zich niet waarschuwen,
zijn bloed is op hem;
maar hij, die zich laat waarschuwen, behoudt zijne ziel.
6 Wanneer daarentegen de wachter het zwaard ziet komen
en blaast niet met de bazuin,
zoodat het volk niet is gewaarschuwd,
en het zwaard komt
en neemt eene ziel uit hen weg,
– die is *wel* in zijne ongerechtigheid weggenomen,
maar zijn bloed zal Ik van de hand des wachters eischen.'
- 7 Gij nu, o menschenkind,
Ik heb u tot eenen wachter gesteld over het huis Israëls,
zoo zult gij het woord uit Mijnen mond hooren
en hen van mijnentwege waarschuwen.
- 8 Als Ik tot den goddelooze zeg:
'O goddelooze,
gij zult den dood sterven!'
en gij spreekt niet om den goddelooze van zijnen weg af te manen,
– die goddelooze zal in zijne ongerechtigheid sterven,
maar zijn bloed zal Ik van uwe hand eischen.
- 9 Maar als gij den goddelooze van zijnen weg afmaant,
dat hij zich van dien bekeere,

- en hij zich van zijnen weg niet bekeert:
zoo zal hij in zijne ongerechtigheid sterven,
maar gij hebt uwe ziel bevrijd.
- 10 Daarom, gij menschenkind,
zeg tot het huis Israëls:
'Gijlieden spreekt aldus,
zeggende:
"Dewijl onze overtredingen en onze zonden op ons zijn,
en wij in dezelve versmachten;
hoe zouden wij dan leven?"'
- 11 Zeg tot hen:
'Zoo waarachtig als Ik leve,'
spreekt de Heere HEERE,
'zoo Ik lust heb in den dood der goddeloozen!
Maar dáárin heb Ik lust,
dat de goddelooze zich bekeere van zijnen weg
en leve.
Bekeert u,
bekeert u van uwe booze wegen,
want waarom zoudt gij sterven,
o huis Israëls?'
- 12 Gij dan, o menschenkind,
zeg tot de kinderen uws volks:
'De gerechtigheid des rechtvaardigen zal hem niet redden ten dage zijner overtreding,
en aangaande de goddeloosheid des goddeloozen,
hij zal om dezelve niet vallen ten dage als hij zich van zijne goddeloosheid bekeert,
en de rechtvaardige zal niet kunnen leven door deze *zijne gerechtigheid* ten dage als hij zondigt.
- 13 Als Ik tot den rechtvaardige zeg,
dat hij zekerlijk leven zal,
en hij op zijne gerechtigheid vertrouwt en onrecht doet,
zoo zal aan alle zijne gerechtigheden niet gedacht worden,
maar in zijn onrecht, dat hij doet, daarin zal hij sterven.
- 14 Als Ik ook tot den goddelooze zeg:
"Gij zult den dood sterven",
en hij zich van zijne zonden bekeert
en recht en gerechtigheid doet;
- 15 geeft de goddelooze het pand weder,
betaalt hij het geroofde,
wandelt hij in de inzettingen des levens,
zoodat hij geen onrecht doet,
– hij zal zekerlijk leven,
hij zal niet sterven;
- 16 alle zijne zonden,
die hij gezondigd heeft,
zullen hem niet toegerekend worden,
hij heeft recht en gerechtigheid gedaan,
hij zal zekerlijk leven.
- 17 Toch zeggen de kinderen Israëls uws volks:
"De weg des HEEREN is niet recht",
– terwijl hun eigen weg niet recht is.
- 18 Als de rechtvaardige zich afkeert van zijne gerechtigheid
en onrecht doet,
zoo zal hij daarin sterven:
- 19 en als de goddelooze zich bekeert van zijne goddeloosheid
en doet recht en gerechtigheid,
zoo zal hij daarin leven:
- 20 toch zegt gij:
"De weg des HEEREN is niet recht!"

Ik zal ulieden richten een ieder naar zijn wegen, o huis Israëls."

De tijding van Jeruzalems verwoesting:

- 21 En het geschiedde in het twaalfde jaar onzer gevankelijke wegvoering,
in de tiende *maand*,
op den vijfdien der maand,
dat er een tot mij kwam,
die van Jeruzalem ontkomen was,
zeggende:
"De stad is geslagen."
- 22 Nu was de hand des HEEREN op mij geweest des avonds,
eer die ontkomene kwam,
en had mijnen mond opengedaan,
totdat hij des morgens tot mij kwam.
Alzoo werd mijn mond opengedaan
en ik was niet meer stom.
- 23 Toen geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
- 24 "Menschenkind,
de inwoners van die woeste plaatsen in het land Israëls spreken,
zeggende:
'Abraham was een éénig *man*, en bezat het land erfelijk;
maar onzer zijn velen:
het land is ons gegeven tot eene erfelijke bezitting.'
- 25 Daarom zeg tot hen:
'Zóó zegt de Heere HEERE:
"Gij eet *vleesch* met het bloed,
en heft uwe oogen op tot uwe drekgoden,
en vergiet bloed:
en zoudt gij het land erfelijk bezitten?
- 26 Gij staat op ulieder zwaard,
gij doet gruwel
en verontreinigt een ieder de huisvrouw zijns naasten:
en zoudt gij het land erfelijk bezitten?'"
- 27 Alzóó zult gij tot hen zeggen:
'De Heere HEERE zegt alzóó:
"Zoo *waarachtig als* Ik leve,
indien niet, die in die woeste plaatsen zijn, door het zwaard zullen vallen,
en zoo Ik *niet* dien, die in het open veld is, het wild gedierte overgeve,
dat het hem verslinde,
en die in de vestingen en in de spelonken zijn door de pestilentie zullen sterven!
- 28 Want Ik zal het land *tot* eene verwoesting en eenen schrik stellen,
en de hoovaardij zijner sterkte zal ophouden,
en de bergen Israëls zullen woest zijn,
dat er niemand overgaat:
- 29 dan zullen zij weten, dat Ik de HEERE ben,
als Ik het land *tot* eene verwoesting en eenen schrik zal gesteld hebben,
om alle hunne gruwelen, die zij gedaan hebben.
- 30 En gij, o menschenkind,
de kinderen uws volks, die spreken steeds van u bij de wanden en in de deuren der huizen,
en de één spreekt met den ander, een iegelijk met zijnen broeder,
zeggende:
'Komt toch
en hoort wat het Woord zij,
dat van den HEERE voortkomt';
- 31 en zij komen tot u
gelijk het volk pleegt te komen,
en zitten voor uw aangezicht *als* Mijn volk,

- en hooren uwe woorden,
maar zij doen ze niet;
want zij maken liefkoozingen met hunnen mond,
maar hun hart wandelt hunne gierigheid na.
- 32 En zie,
gij zijt hun als een lied der minne,
als een die schoon van stem is,
of die wèl speelt;
daarom hooren zij uwe woorden,
maar doen ze niet.
- 33 Maar als dat komt,
(zie,
het zal komen),
dan zullen zij weten,
dat er een Profeet in 't midden van hen geweest is."

34

Profetie tegen de ontrouwe herders:

- 1 En des HEEREN Woord geschiedde tot mij,
zeggende:
- 2 "Menschenkind, profeteer tegen de herders Israëls,
profeteer
en zeg tot hen, tot de herders:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Wee den herderen Israëls,
die zichzelf weiden!
Zullen niet de herders de schapen weiden?"
- 3 Gij eet het vette
en bekleedt u met de wol,
gij slacht het gemeste,
maar de schapen weidt gij niet;
- 4 de zwakken sterkt gij niet,
en het kranke heelt gij niet,
en het gebrokene verbindt gij niet,
en het weggedrevene brengt gij niet weder,
en het verlorene zoekt gij niet;
maar gij heerscht over hen met strengheid en met hardheid.
- 5 Alzoo zijn zij verstrooid,
omdat er geen herder is;
en zij zijn al het wild gedierte des velds tot spijs geworden,
dewijl zij verstrooid waren.
- 6 Mijne schapen dolen op alle bergen en op allen hoogen heuvel,
ja, Mijne schapen zijn verstrooid op den ganschen aardbodem,
en daar is niemand, die er naar vraagt
en niemand, die ze zoekt."
- 7 Daarom gij herders, hoort des HEEREN Woord:
- 8 "*Zoo waarachtig als* Ik leve,"
spreekt de Heere HEERE,
"zoo *Ik* niet!
Omdat Mijne schapen geworden zijn tot eenen roof,
en Mijne schapen al het wild gedierte des velds tot spijs geworden zijn,
omdat er geen herder is
en Mijne herders naar Mijne schapen niet vragen,
en de herders weiden zichzelf,
maar Mijne schapen niet weiden:
daarom gij herders, hoort des HEEREN Woord."
- 9 Alzóó zegt de Heere HEERE:
- 10

- "Zie,
Ik *wil* aan de herders,
en zal Mijne schapen van hunne hand eischen,
en zal ze van het weiden der schapen doen ophouden,
zoodat de herders zichzelf niet meer zullen weiden;
en Ik zal Mijne schapen uit hunnen mond rukken,
zoodat zij hun niet *meer* tot spijszullen zijn."
- 11 Want zóó zegt de Heere HEERE:
"Zie,
Ik, ja Ik zal naar Mijne schapen vragen
en zal ze opzoeken;
- 12 gelijk een herder zijne kudde opzoekt,
ten dage als hij in het midden zijner verspreide schapen is,
alzóó zal Ik Mijne schapen opzoeken,
en Ik zal ze redden uit alle de plaatsen,
waarhenen zij verstrooid zijn
ten dage der wolke en der donkerheid;
- 13 en Ik zal ze uitvoeren van de volken
en zal ze vergaderen uit de landen,
en brengen ze in hun land,
en Ik zal ze weiden op de bergen Israëls,
bij de stroomen en in alle bewoonbare plaatsen des lands;
- 14 op eene goede weide zal Ik ze weiden,
en op de hooge bergen Israëls zal hunne kooi zijn;
aldaar zullen zij nederliggen in eene goede kooi,
en zullen weiden in eene vette weide,
op de bergen Israëls.
- 15 Ik zal Mijne schapen weiden,
en Ik zal ze legeren,"
spreekt de Heere HEERE;
- 16 "het verlorene zal Ik zoeken,
en het weggedrevene zal Ik wederbrengen,
en het gebrokene zal Ik verbinden,
en het kranke zal Ik sterken;
maar het vette en het sterke zal Ik verdelgen,
Ik zal ze weiden met oordeel.
- 17 Want gij, o Mijne schapen,
de Heere HEERE zegt alzóó:
"Zie,
Ik zal richten tusschen klein vee en klein vee,
tusschen de rammen en de bokken.
- 18 Is het u te weinig,
dat gij de goede weide afweidt,
zult gij nog het overige uwer weiden met uwe voeten vertreden?
En zult gij de bezonken wateren drinken,
en de overgelatene met uwe voeten vermodderen?
- 19 Mijne schapen dan,
zullen zij afweiden wat met uwe voeten vertreden is,
en drinken wat met uwe voeten vermodderd is?"

Belofte van den eenigen Herder:

- 20 Daarom zegt de Heere HEERE alzóó tot hen:
"Zie,
Ik, ja Ik zal richten tusschen het vette klein vee
en tusschen het magere klein vee.
- 21 Omdat gij alle de zwakken met de zijde en met den schouder verdringt,
en met uwe hoornen stoot,
totdat gij dezelve naar buiten toe verstrooid hebt,

- 22 daarom zal Ik Mijne schapen verlossen,
dat zij niet meer tot eenen roof zullen zijn;
en Ik zal richten tusschen klein vee en klein vee.
- 23 En Ik zal eenen éénigen Herder over hen verwekken,
en hij zal ze weiden,
namelijk Mijn knecht David;
die zal ze weiden
en die zal hun tot eenen herder zijn;
- 24 en Ik, de HEERE zal hun tot eenen God zijn,
en Mijn knecht David zal Vorst zijn in het midden van hen:
Ik de HEERE heb het gesproken.
- 25 En Ik zal een verbond des vredes met hen maken,
en zal het boos gedierte uit het land doen ophouden;
en zij zullen zéker wonen in de woestijn
en slapen in de wouden.
- 26 Want Ik zal dezelve,
en de plaatsen rondom Mijnen heuvel,
stellen *tot* een zegen;
en Ik zal den plasregen doen nederdalen in zijnen tijd,
plasregens van zegen zullen er zijn.
- 27 En het geboomte des velds zal zijne vrucht geven,
en het land zal zijne inkomst geven,
en zij zullen zéker zijn in hun land,
en zullen weten,
dat Ik de HEERE ben,
als Ik de disselboomen huns juks zal hebben verbroken,
en hen gerukt uit de hand dergenen,
die zich van hen deden dienen.
- 28 En zij zullen den heidenen niet meer ten roof zijn,
en het wild gedierte der aarde zal ze niet *meer* verslinden;
maar zij zullen zéker wonen,
en daar zal niemand zijn,
die ze verschrikt.
- 29 En Ik zal hun eene plant van naam verwekken;
en zij zullen niet meer weggeraapt worden door honger in het land,
en den smaad der heidenen niet meer dragen;
- 30 maar zij zullen weten,
dat Ik, de HEERE hun God, met hen ben,
en dat zij Mijn volk zijn,
het huis Israëls,"
spreekt de Heere HEERE.
- 31 "Gij nu, o mijne schapen, schapen Mijner weide,
gij zijt menschen, *maar* Ik ben uw God,"
spreekt de Heere HEERE."

35

Profetie tegen Edom:

- 1 Wijders geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
- 2 "Menschenkind,
zet uw aangezicht tegen het gebergte Seir
en profeteer tegen hetzelve,
- 3 en zeg tot hetzelve:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Zie,
Ik *wil* aan u, o gebergte Seir,
en Ik zal Mijne hand tegen u uitstrekken

- en zal u stellen *tot* eene verwoesting en eenen schrik;
4 Ik zal uwe steden stellen *tot* eenzaamheid,
en gij zult eene verwoesting worden,
en zult weten,
dat Ik de HEERE ben.
- 5 Omdat gij eene eeuwige vijandschap hebt,
en hebt de kinderen Israëls doen wegvloeien door het geweld des zwaards,
ten tijde huns verderfs,
ten tijde der uiterste ongerechtigheid,
6 daarom, *zoo waarachtig als* Ik leef,"
spreekt de Heere HEERE,
"Ik zal u voorzeker ten bloede bereiden
en het bloed zal u vervolgen;
alzoó gij het bloed niet hebt gehaat,
zal u het bloed ook vervolgen.
- 7 En Ik zal het gebergte van Seïr tot de uiterste verwoesting stellen,
en Ik zal uit hetzelfde uitroeien
dien, die er doorgaat
en dien, die wederkeert;
- 8 en Ik zal zijne bergen met zijne verslagenen vullen;
uwe heuvelen en uwe dalen en alle uwe stroomen,
in dezelve zullen de verslagenen van het zwaard liggen;
9 *tot* eeuwige verwoestingen zal Ik u stellen,
en uwe steden zullen niet bewoond worden:
alzoó zult gij weten,
dat Ik de HEERE ben.
- 10 Omdat gij zegt:
'Die twee volken en die twee landen zullen mij geworden,
en wij zullen ze erfelijk bezitten, ofschoon de HEERE daar ware':
11 daarom, *zoo waarachtig als* Ik leef,"
spreekt de Heere HEERE,
"Ik zal ook handelen naar uwen toorn
en naar uwe nijdigheid,
die gij uit uwen haat tegen hen hebt te werk gesteld;
en Ik zal bij hen bekend worden,
wanneer Ik u zal gericht hebben.
- 12 En gij zult weten,
dat Ik, de HEERE, alle uwe lasteringen gehoord heb,
die gij tegen de bergen Israëls gesproken hebt,
zeggende:
'Zij zijn verwoest,
zij zijn ons ter spijs gegeven.'
- 13 Alzoó hebt gij u met uwen mond tegen Mij groot gemaakt
en uwe woorden tegen Mij vermenigvuldigd:
Ik heb het gehoord."
- 14 Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Gelijk het gansche land verblijd is,
alzoó zal Ik u de verwoesting aandoen.
- 15 Gelijk gij u verblijd hebt over de erfenis des huizes Israëls,
omdat zij verwoest is,
alzóó zal Ik aan u doen:
het gebergte Seïr en gansch Edom zal geheel eene verwoesting worden,
en zij zullen weten,
dat Ik de HEERE ben.""

36

Israëls verlossing:

- 1 En gij, menschenkind, profeteer tot de bergen Israëls
en zeg:
"Gij bergen Israëls,
hoort des HEEREN Woord;
- 2 alzóó zegt de Heere HEERE:
'Omdat de vijand van u zegt:
"Ha! zelfs de eeuwige hoogten zijn ons ten erve geworden""':
daarom profeteer en zeg:
- 3 "Zóó zegt de Heere HEERE:
'Daarom, omdat men u van rondom verwoest
en opgeslokt heeft,
opdat gij voor het overblijfsel der heidenen ten erve zoudt zijn,
en gij gebracht zijt op de klapachtige lip
en *in* opspraak des volks":
daarom gij bergen Israëls,
hoort het Woord des Heeren HEEREN:
"zóó zegt de Heere HEERE tot de bergen en tot de heuvelen,
tot de stroomen en tot de dalen,
tot de verwoeste eenzame plaatsen
en tot de verlaten steden,
die tot eenen roof en tot eenen spot geworden zijn
voor het overblijfsel der heidenen,
die rondom zijn":
- 5 daarom zóó zegt de Heere HEERE:
"Zoo ik niet in het vuur Mijns ijvers gesproken heb
tegen het overblijfsel der heidenen
en tegen het gansche Edom,
die Mijn land zichzelf ten erve gegeven hebben,
met blijdschap des ganschen harten,
met begeerige plundering,
opdat de landerijen daarvan ten roof zouden zijn!"
- 6 Daarom profeteer van het land Israëls,
en zeg tot de bergen en tot de heuvelen,
tot de stroomen en tot de dalen:
"Zóó zegt de Heere HEERE:
'Zie, ik heb in Mijnen ijver
en in Mijne grimmigheid gesproken,
omdat gij den smaad der heidenen gedragen hebt":
daarom zóó zegt de Heere HEERE:
- 7 "Ik heb Mijne hand opgeheven:
zoo niet de heidenen die rondom u zijn,
zelve hunne schande zullen dragen!
- 8 Maar gij, o bergen Israëls,
gij zult weder *uwe* takken geven
en uwe vrucht voor Mijn volk Israël dragen,
want zij zullen weldra komen.
- 9 Want zie, Ik ben bij u
en Ik zal u aanzien,
en gij zult gebouwd en bezaaid worden;
- 10 en Ik zal menschen op u vermenigvuldigen,
het gansche huis Israëls,
ja, dat geheel;
en de steden zullen bewoond
en de eenzame plaatsen bebouwd worden.
- 11 Ja, ik zal menschen en beesten op u vermenigvuldigen,

- en zij zullen vermenigvuldigd worden
en vruchtbaar zijn;
en Ik zal u doen bewonen als in uwe vorige tijden,
ja, Ik zal het beter maken dan in uw begin,
en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben.
- 12 En Ik zal menschen op u doen wandelen,
namelijk Mijn volk Israël;
die zullen u erfelijk bezitten,
en gij zult hun ter erfenis zijn,
en gij zult ze voortaan niet meer berooven."
- 13 Zóó zegt de Heere HEERE:
"Omdat zij tot u zeggen:
'Gij zijt *een land*, dat menschen opeet',
en 'gij zijt *een land*, dat uwe volken berooft':
- 14 daarom zult gij niet meer menschen opeten,
en uwe volken niet meer doen struikelen,"
spreekt de Heere HEERE;
- 15 "en Ik zal maken,
dat men den schimp der heidenen niet meer over u hoore,
en gij zult den smaad der natiën niet meer dragen,
en gij zult uwe volken niet meer doen struikelen,"
spreekt de Heere HEERE.
- 16 Wijders geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
- 17 "Menschenkind,
het huis Israëls,
als zij in hun land woonden,
toen verontreinigden zij hetzelve
met hunnen weg
en met hunne handelingen,
hun weg was voor Mijn aangezicht als de onreinheid eener afgezonderde *vrouw*.
- 18 Daarom goot Ik Mijne grimmigheid over hen uit,
om des bloeds wil,
dat zij in het land vergoten hadden,
en om hunne drekgoden,
waarmede zij dat verontreinigd hadden;
- 19 en Ik verstrooide hen onder de heidenen
en zij werden verspreid in de landen:
Ik oordeelde hen naar hunnen weg
en naar hunne handelingen.
- 20 Als zij nu tot de heidenen kwamen,
waarhenen zij getrokken waren,
ontheiligden zij Mijnen heiligen Naam,
omdat men van hen zeide:
'Deze zijn het volk des HEEREN
en zijn uit Zijn land uitgegaan.'
- 21 Maar Ik verschoonde *hen* om Mijnen heiligen Naam,
dien het huis Israëls ontheiligde onder de heidenen,
waarheen zij gekomen waren.
- 22 Daarom zeg tot het huis Israëls:
'Zóó zegt de Heere HEERE:
"Ik doe het niet om uwentwil, gij huis Israëls,
maar om Mijnen heiligen Naam,
Dien gijlieden ontheiligd hebt onder de heidenen,
waarheen gij gekomen zijt.
- 23 Want Ik zal Mijnen grooten Naam heiligen,
die onder de heidenen ontheiligd is
dien gij in het midden van hen ontheiligd hebt;

- en de heidenen zullen weten,
dat Ik de HEERE ben,"
spreekt de Heere HEERE,
"als Ik aan u voor hunne oogen zal geheiligd zijn.
- 24 Want Ik zal u uit de heidenen halen
en zal u uit alle de landen vergaderen,
en Ik zal u in uw land brengen.
- 25 Dan zal Ik rein water op u sprengen
en gij zult rein worden,
van alle uwe onreinheden
en van alle uwe drekgoden zal Ik u reinigen.
- 26 En Ik zal u een nieuw hart geven,
en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u;
en Ik zal het steenen hart uit uw vleesch wegnemen,
en zal u een vleeschen hart geven.
- 27 En Ik zal Mijnen Geest geven in het binnenste van u,
en Ik zal maken,
dat gij in Mijne inzettingen zult wandelen
en Mijne rechten zult bewaren en doen.
- 28 En gij zult wonen in het land,
dat Ik uwen vaders gegeven heb,
en gij zult Mij tot een volk zijn
en Ik zal u tot eenen God zijn.
- 29 En Ik zal u verlossen van alle uwe onreinheden;
en Ik zal roepen tot het koren
en zal dat vermenigvuldigen,
en Ik zal geenen honger op u leggen;
- 30 en Ik zal de vrucht van het geboomte
en de opbrengst des velds vermenigvuldigen,
opdat gij de smaadheid des hongers niet meer ontvangt onder de heidenen.
- 31 Dan zult gij gedenken
aan uwe booze wegen
en uwe handelingen, die niet goed waren,
en gij zult eene walging van uzelf hebben
over uwe ongerechtigheden
en over uwe gruwelen.
- 32 Ik doe het niet om uwentwil,"
spreekt de Heere HEERE,
"het zij u bekend.
Schaamt u
en wordt schaamrood van uwe wegen, gij huis Israëls."
- 33 Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Ten dage als Ik u reinigen zal van alle uwe ongerechtigheden:
dan zal Ik de steden doen bewonen
en de eenzame plaatsen zullen bebouwd worden;
- 34 en het verwoeste land zal bebouwd worden,
in plaats dat het eene verwoesting was voor de oogen van een ieder,
die er doorging;
- 35 en zij zullen zeggen:
'Dit land, dat verwoest was,
is geworden als een hof van Eden,
en de eenzame en de verwoeste en verstoorde steden zijn vast *en* bewoond.'
- 36 Dan zullen de heidenen,
die in de plaatsen rondom u zullen overgelaten zijn, weten,
dat Ik, de HEERE, de verstoorte plaatsen bebouw *en* het verwoeste beplant;
Ik de HEERE heb het gesproken
en zal het doen."
- 37 Alzóó zegt de Heere HEERE:

"Daarenboven zal Ik hierom van het huis Israëls verzocht worden,
dat Ik het hun doe:

38 Ik zal hen vermenigvuldigen van menschen als schapen;
gelijk de geheiligde schapen,
gelijk de schapen van Jeruzalem op hunne gezette hoogtijden,
alzóó zullen de eenzame steden vol zijn van menschenkudden,
en zij zullen weten,
dat Ik de HEERE ben. ""

37

Visioen van het veld vol beenderen:

1 De hand des HEEREN was op mij,
en de HEERE voerde mij uit in den Geest,
en zette mij neder in het midden eener vallei:
deze nu was vol beenderen;
2 en Hij deed mij bij dezelve voorbijgaan geheel rondom,
en zie,
daar waren er zeer vele op den grond der vallei,
en zie,
zij waren zeer dor.
3 En Hij zeide tot mij:
"Menschenkind, zullen deze beenderen levend worden?"
En ik zeide:
"Heere, HEERE, Gij weet *het*."
4 Toen zeide Hij tot mij:
"Profeteer over deze beenderen
en zeg tot dezelve:
'Gij dorre beenderen,
hoort des HEEREN Woord;
5 alzóó zegt de Heere HEERE tot deze beenderen:
"Zie,
Ik zal den geest in u brengen,
en gij zult levend worden;
6 en Ik zal zenuwen op u leggen,
en vleesch op u doen opkomen,
en eene huid over u trekken,
en den geest in u geven,
en gij zult levend worden;
en gij zult weten,
dat Ik de HEERE ben. ""

7 Toen profeteerde ik gelijk mij bevolen was,
en daar werd een geluid,
als Ik profeteerde,
en zie,
eene beroering;
en de beenderen naderden,
elk been tot zijn been,
8 en ik zag,
en zie,
daar werden zenuwen op dezelve,
en daar kwam vleesch op,
en Hij trok eene huid boven over dezelve,
maar daar was geen geest in hen.
9 En Hij zeide tot mij:
"Profeteer tot den geest,
profeteer, menschenkind,
en zeg tot den Geest:

- 'Zóó zegt de Heere HEERE:
"Gij Geest,
kom áán van de vier winden
en blaas in deze gedooden,
opdat zij levend worden.'""
- 10 En ik profeteerde gelijk als Hij mij bevolen had.
Toen kwam de geest in hen,
en zij werden levend
en stonden op hunne voeten,
een gansch zeer groot heir.
- 11 Toen zeide Hij tot mij:
"Menschenkind,
deze beenderen, die zijn het gansche huis Israëls;
zie,
zij zeggen:
'Onze beenderen zijn verdord
en onze verwachting is verloren,
wij zijn afgesneden.'
- 12 Daarom profeteer
en zeg tot hen:
'Zóó zegt de Heere HEERE:
"Zie,
Ik zal uwe graven openen
en zal ulieden uit uwe graven doen opkomen, o Mijn volk,
en Ik zal u brengen in het land Israëls;
- 13 en gij zult weten,
dat Ik de HEERE ben,
als Ik uwe graven zal hebben geopend
en als Ik u uit uwe graven zal hebben doen opkomen, o Mijn volk;
- 14 en Ik zal Mijnen Geest in u geven
en gij zult leven,
en Ik zal u in uw land zetten;
en gij zult weten,
dat Ik de HEERE *dit* gesproken en gedaan heb,"
spreekt de HEERE.'"
- 15 Wijders geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
- 16 "Gij nu menschenkind,
neem u een hout
en schrijf daarop:
'Voor Juda,
en voor de kinderen Israëls,
zijne metgezellen';
en neem een ander hout
en schrijf daarop:
'Voor Jozef,
het hout van Efraïm,
en van het gansche huis Israëls,
zijne metgezellen.'
- 17 Doe gij ze dan naderen het één tot het ander,
tot een éénig hout;
en zij zullen tot één worden in uwe hand.
- 18 En wanneer de kinderen uws volks tot u zullen spreken,
zeggende:
'Zult gij ons niet te kennen geven wat u deze dingen zijn?'
- 19 zoo spreek tot hen:
'Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Zie,

- Ik zal het hout van Jozef, dat in Efraïms hand geweest is,
en van de stammen Israëls, zijne metgezellen,
nemen
en Ik zal dezelve met hem voegen tot het hout van Juda,
en zal ze maken tot een éénig hout,
en zij zullen één worden in Mijne hand."
- 20 De houten nu, op dewelke gij zult geschreven hebben,
zullen in uwe hand zijn voor hunlieder oog.
- 21 Spreek dan tot hen:
"Zóó zegt de Heere HEERE:
"Zie,
Ik zal de kinderen Israëls halen uit het midden der heidenen,
waarheen zij getrokken zijn,
en zal hen vergaderen van rondom,
en brengen hen in hun land;
- 22 en Ik zal hen maken tot een éénig volk in het land op de bergen Israëls,
en zij zullen allen te zamen eenen éénigen Koning tot Koning hebben,
en zij zullen niet meer tot twee volken zijn,
noch voortaan meer in twee koninkrijken verdeeld zijn;
- 23 en zij zullen zich niet meer verontreinigen
met hunne drekgoden
en met hunne verfoeiselen
en met alle hunne overtredingen,
en Ik zal hen verlossen uit alle hunne woonplaatsen in welke zij gezondigd hebben,
en zal hen reinigen;
zoo zullen zij Mij tot een volk zijn
en Ik zal hun tot eenen God zijn.
- 24 En Mijn knecht David zal koning over hen zijn,
en zij zullen allen te zamen éénen Herder hebben;
en zij zullen in Mijne rechten wandelen,
en Mijne inzettingen bewaren
en die doen.
- 25 En zij zullen wonen in het land, dat Ik Mijnen knecht Jakob gegeven heb,
waarin uwe vaders gewoond hebben,
ja, daarin zullen zij wonen,
zij
en hunne kinderen
en hunne kinds kinderen tot in eeuwigheid,
en Mijn knecht David zal hunlieder Vorst zijn tot in eeuwigheid.
- 26 En Ik zal een verbond des vredes met hen maken,
het zal een eeuwig verbond met hen zijn,
en Ik zal hen inzetten
en zal hen vermenigvuldigen,
en Ik zal Mijn heiligdom in het midden van hen zetten tot in eeuwigheid;
- 27 en Mijn tabernakel zal bij hen zijn,
en Ik zal hun tot eenen God zijn
en zij zullen Mij tot een volk zijn:
- 28 en de heidenen zullen weten,
dat Ik de HEERE ben, Die Israël heilige,
als Mijn heiligdom in het midden van hen zal zijn tot in eeuwigheid.

38

Profetie tegen Gog:

- 1 Wijders geschiedde des HEEREN Woord tot mij,
zeggende:
- 2 "Menschenkind,
zet uw aangezicht tegen Gog,

het land van Magog,
 den hoofdvorst van Mesech en Tubal,
 en profeteer tegen hem,
 3 en zeg:
 'Zóó zegt de Heere HEERE:
 "Zie, Ik *wil* aan u, o Gog,
 4 gij hoofdvorst van Mesech en Tubal;
 en Ik zal u omwenden,
 en haken in uwe kaken leggen,
 en Ik zal u uitvoeren,
 mitsgaders uw gansche heir,
 paarden en ruiteren,
 die altemaal volkomen wèl gekleed zijn,
 eene groote menigte *met* rondas en schild,
 die altemaal zwaarden hanteeren;
 5 Perzen, Mooren en Puteërs met hen,
 die altemaal schild en helm *voeren*,
 6 Gomer en alle zijne benden,
 het huis van Togarma *aan* de zijden van het Noorden,
 en alle zijne benden;
 vele volken met u.
 7 Wees bereid
 en maak u gereed,
 gij
 en uwe gansche vergadering,
 die tot u vergaderd zijn
 en wees gij hun tot eene wacht.
 8 Na vele dagen zult gij bezocht worden,
 in het laatste der jaren zult gij komen in het land,
 dat wedergebracht is van het zwaard,
 dat vergaderd is uit vele volken,
 op de bergen Israëls,
 die steeds tot verwoesting geweest zijn:
 als dat *land* uit de volken zal uitgevoerd zijn,
 en zij altemaal zéker zullen wonen,
 9 dan zult gij optrekken,
 gij zult aankomen als eene onstuimige verwoesting,
 gij zult zijn als eene wolk om het land te bedekken,
 gij en alle uwe benden,
 en vele volken met u."
 10 Alzóó zegt de Heere HEERE:
 "Te dien dage zal het ook geschieden,
 dat er raadslagen in uw hart zullen opkomen,
 en gij zult eene kwade gedachte denken,
 11 en zult zeggen:
 'Ik zal optrekken naar *dat* dorpland,
 ik zal komen tot degenen, die in ruste zijn,
 die zeker wonen,
 die altemaal wonen zonder muur,
 en geen en grendel noch deuren hebben';
 12 om buit te buiten
 en om roof te rooven,
 om uwe hand te wenden
 tegen de woeste plaatsen, die *nu* bewoond zijn,
 en tegen een volk, dat uit de heidenen verzameld is,
 dat vee en have verkregen heeft,
 wonende in het midden des lands.
 13 Scheba en Dedan en de kooplieden van Tarsis,

- en alle hare jonge leeuwen zullen tot u zeggen:
'Komt gij om buit te buiten';
hebt gij uwe vergadering vergaderd om roof te rooven,
om zilver en goud weg te voeren,
om vee en have weg te nemen,
om een grooten buit te buiten?'"
- 14 Daarom profeteer, o menschenkind,
en zeg tot Gog:
'Zóó zegt de Heere HEERE:
"Zult gij het te dien dage,
als Mijn volk Israël zéker woont,
niet gewaar worden?
- 15 Gij zult dan komen uit uwe plaats,
uit de zijden van het Noorden,
gij en vele volken met u,
die altemaal op paarden zullen rijden,
eene groote vergadering
en een machtig heir;
- 16 en gij zult optrekken tegen Mijn volk Israël als eene wolk,
om het land te bedekken;
in het laatste der dagen zal het geschieden,
dan zal Ik u aanvoeren tegen Mijn land,
opdat de heidenen Mij kennen,
als Ik aan u, o Gog,
voor hunne oogen zal geheiligd worden."
- 17 Zóó zegt de Heere HEERE:
"Zijt gij die, *van* welken Ik in vroeger dagen gesproken heb,
door den dienst van Mijne knechten de profeten Israëls,
die in die dagen geprofeteerd hebben,
jaren *lang*,
dat Ik u tegen hen zoude aanvoeren?
- 18 Maar het zal geschieden te dien dage,
ten dage als Gog tegen het land Israëls zal aankomen,"
spreekt de Heere HEERE,
"dat Mijne grimmigheid in Mijnen neus zal opkomen.
- 19 Want Ik heb gesproken in Mijnen ijver,
in het vuur Mijner verbolgenheid:
'Zoo er niet te dien dage een groot beven zal zijn in het land Israëls,
zoodat voor Mijn aangezicht beven zullen de visschen der zee,
en het gevogelte des hemels,
en het gedierte des velds,
en al het kruipend gedierte, dat op het aardrijk kruipt,
en alle menschen, die op den aardbodem zijn;
en de bergen zullen nedergeworpen worden,
en de steile plaatsen zullen nedervallen,
en alle muren zullen ter aarde nedervallen;
- 21 want Ik zal het zwaard over hem roepen op alle Mijne bergen,'"
spreekt de Heere HEERE:
"het zwaard van een ieder zal tegen zijnen broeder zijn.
- 22 En Ik zal met hem richten door pestilentie en door bloed,
en Ik zal eenen overstelpenden plasregen en groote hagelstenen,
vuur en zwavel regenen op hem
en op zijne benden
en op de vele volken,
die met hem zullen zijn:
- 23 alzoo zal Ik Mij groot maken en Mij heiligen,
en bekend worden voor de oogen veler heidenen,
en zij zullen weten,

dat Ik de HEERE ben."

39

- 1 Voorts gij menschenkind,
profeteer tegen Gog
en zeg:
'Zóó zegt de Heere HEERE:
"Ik wil aan u, o Gog,
hoofdvorst van Mesech en Tubal;
2 en Ik zal u omwenden,
en eenen zeshaak in u slaan,
en u optrekken uit de zijden van het Noorden,
en Ik zal u brengen op de bergen Israëls.
3 Maar Ik zal uwen boog uit uwen linkerhand slaan,
en Ik zal uwe pijlen uit uwe rechterhand doen vallen.
4 Op de bergen Israëls zult gij vallen,
gij
en alle uwe benden
en de volken, die met u zijn;
Ik heb u den roofvogelen,
het gevogelte van allen vleugel
en het gedierte des velds tot spijs gegeven.
5 Op het open veld zult gij vallen;
want Ik heb het gesproken,"
spreekt de Heere HEERE.
6 "En Ik zal een vuur zenden in Magog
en onder degenen, die in de eilanden zéker wonen,
en zij zullen weten,
dat Ik de HEERE ben.
7 En Ik zal Mijnen heiligen Naam in het midden Mijns volks Israëls bekend maken,
en zal Mijnen heiligen Naam niet meer laten ontheiligen;
en de heidenen zullen weten,
dat Ik de HEERE ben,
de Heilige in Israël.
8 Zie,
het komt
en zal geschieden,"
spreekt de Heere HEERE:
"dit is de dag,
van welken Ik gesproken heb.

Israëls toekomst:

- 9 En de inwoners der steden Israëls zullen uitgaan,
en vuur stoken en branden van de wapenen,
zoo van schilden als rondassen,
van bogen en van pijlen,
zoo van handstokken als van spiesen;
en zij zullen daarvan vuur stoken zeven jaren,
10 zoodat zij geen hout uit het veld zullen dragen
noch uit de wouden houwen,
maar van de wapenen vuur stoken;
en zij zullen berooven degenen, die hen beroofd hadden,
en plunderen die hen geplunderd hadden,"
spreekt de Heere HEERE.
11 "En het zal te dien dage geschieden,
dat Ik Gog aldaar eene grafstede in Israël zal geven,
het dal der doorgangers naar het oosten der zee;

- en dat zal den doorgangers *den neus* stoppen;
en aldaar zullen zij begraven Gog en zijne gansche menigte,
en zullen het noemen:
Het dal van Gogs menigte.
- 12 Het huis Israëls nu zal ze begraven om het land te reinigen,
zeven maanden *lang*;
- 13 ja,
al het volk des lands zal begraven,
en het zal hun tot eenen naam zijn ten dage als Ik zal verheerlijkt zijn,"
spreekt de Heere HEERE.
- 14 "Ook zullen zij mannen afzonderen,
die gestadig door het land doorgaan,
en doodgravers met de doorgangers,
om te begraven degenen, die op den aardbodem zijn overgelaten,
om die te reinigen:
ten einde van zeven maanden zullen zij onderzoek doen,
- 15 en deze doorgangers zullen door het land doorgaan,
en *als iemand* een menschenbeen ziet,
zoo zal hij een merkteeken daarbij oprichten,
totdat de doodgravers hetzelfde zullen hebben begraven in het dal van Gogs menigte.
- 16 Ook zal de naam der stad Hamona zijn.
Alzoo zullen zij het land reinigen."
- 17 Gij dan, menschenkind,
zóó zegt de Heere HEERE:
"Zeg tot het gevogelte van allen vleugel
en tot al het gedierte des velds:
'Vergadert u
en komt aan,
verzamelt u van rondom tot Mijn slachtoffer,
dat Ik voor u geslacht heb,
een groot slachtoffer op de bergen Israëls,
en eet vleesch
en drinkt bloed;
- 18 het vleesch der helden zult gij eten,
en het bloed van de vorsten der aarde drinken,
der rammen,
der lammeren
en bokken *en* varren,
die altemaal gemesten van Basan zijn;
- 19 en gij zult het vette eten tot verzadiging toe,
en bloed drinken tot dronkenschap toe,
van Mijn slachtoffer,
dat Ik voor u geslacht heb;
- 20 en gij zult verzadigd worden aan Mijne tafel van *rijpaarden* en *wagenpaarden*,
van helden en alle krijgslieden,"
spreekt de Heere HEERE.
- 21 "En Ik zal Mijne eere zetten onder de heidenen;
en alle heidenen zullen Mijn oordeel zien,
dat Ik gedaan heb,
en Mijne hand,
die Ik aan hen gelegd heb;
- 22 en die van het huis Israëls zullen weten,
dat Ik de HEERE hunlieder God ben,
van dien dag af en voortaan.
- 23 En de heidenen zullen weten,
dat die van het huis Israëls gevankelijk zijn weggevoerd
om hunne ongerechtigheid,
omdat zij tegen Mij hadden overtreden,

en dat Ik Mijn aangezicht voor hen verborgen heb,
en heb hen overgegeven in de hand hunner wederpartijders,
zoodat zij altemaal door het zwaard gevallen zijn:
24 naar hunne onreinheid
en naar hunne overtredingen heb Ik met hen gehandeld,
en Ik heb Mijn aangezicht voor hen verborgen."
25 Daarom zóó zegt de Heere HEERE:
"Nu zal Ik Jakobs gevangenen wederbrengen,
en zal Mij ontfermen over het gansche huis Israëls,
en Ik zal ijveren over Mijnen heiligen Naam;
26 als zij hunne schande zullen gedragen hebben,
en alle hunne overtreding *met* dewelke zij tegen Mij hebben overtreden,
toen zij in hun land zéker woonden,
en er niemand was,
die hen verschrikte.
27 Als Ik hen zal hebben wedergebracht uit de volken,
en hen vergaderd zal hebben uit de landen hunner vijanden,
en Ik aan hen geheiligd zal zijn voor de oogen van vele heidenen,
26 dan zullen zij weten, dat Ik de HEERE hunlieder God ben,
dewijl Ik hen gevankelijk heb doen wegvoeren onder de heidenen,
maar heb hen *weder* verzameld in hun land,
en heb aldaar niemand van hen meer overgelaten;
29 en Ik zal Mijn aangezicht voor hen niet meer verbergen,
wanneer Ik Mijnen Geest over het huis Israëls zal hebben uitgegoten,"
spreekt de Heere HEERE."

40

Het visioen van den nieuwen tempel:

1 In het vijfentwintste jaar onzer gevankelijke wegvoering,
in het begin des jaars,
op den tienden der maand,
in het veertiende jaar,
nadat de stad geslagen was,
op dienzelfden dag,
was de hand des HEEREN op mij,
en bracht mij derwaarts:
2 in gezichten Gods bracht Hij mij in het land Israëls,
en Hij zette mij op eenen zeer hoogen berg,
en aan denzelven was als een gebouw eener stad tegen het Zuiden.
3 Als Hij mij daarheen gebracht had,
zie,
zoo was er een man,
wiens gedaante was als de gedaante van koper,
en in zijne hand was een linnen snoer en een meetriet;
en hij stond in de poort.
4 En die man sprak tot mij:
"Menschenkind,
zie met uwe oogen
en hoor met uwe ooren,
en zet uw hart op alles wat ik u zal doen zien;
want opdat ik u zoude doen zien,
zijt gij herwaarts gebracht:
verkondigt *daarna* het huis Israëls alles wat gij ziet."
5 En zie,
daar was een muur buiten aan het huis rondom heen,
en in des mans hand was een meetriet van zes ellen,

elke el van eene el en een handbreed,
en hij mat de breedte des gebouws, één riet,
en de hoogte, één riet.

- 6 Toen kwam hij tot de poort,
welke zag den weg naar het Oosten,
en hij ging bij derzelver trappen op,
en mat den dorpel der poort,
één riet de breedte,
en den anderen dorpel,
één riet de breedte;
- 7 en *elk* kamertje,
één riet de lengte
en één riet de breedte;
en tusschen de kamertjes, vijf ellen;
en den dorpel der poort, bij het voorhuis der poort van binnen,
één riet.
- 8 Ook mat hij het voorhuis der poort van binnen,
één riet.
- 9 Toen mat hij het *andere* voorhuis der poort,
acht ellen,
en hare poorten,
twee ellen;
en het voorhuis der poort was van binnen.
- 10 En de kamertjes der poort den weg naar het Oosten toe,
waren drie van deze
en drie van gene zijde,
die drie hadden éénerlei maat;
ook hadden de posten van deze en van gene zijde éénerlei maat.
- 11 Voorts mat hij de wijdte der deur van de poort,
tien ellen,
de lengte der poort,
dertien ellen.
- 12 En daar was eene ruimte vóóraan de kamertjes,
van ééne el *van deze*,
en eene ruimte
van ééne el van gene zijde;
en *elk* kamertje zes ellen van deze
en zes ellen van gene zijde.
- 13 Toen mat hij de poort van het dak van het ééne kamertje af
tot aan het dak van een ander,
de breedte was vijfentwintig ellen,
deur was tegenover deur.
- 14 Ook maakte hij posten van zestig ellen,
namelijk tot den post des voorhofs,
rondom de poort henen;
- 15 en van het voorste deel der poort des ingangs,
tot aan het voorste deel van het voorhuis der binnenpoort,
waren vijftig ellen.
- 16 En daar waren gesloten vensters aan de kamertjes,
en aan hunne posten binnenwaarts in de poort rondom henen;
alzóó ook aan de voorhuizen:
de vensters nu waren rondom heen binnenwaarts,
en aan de posten waren palmboomen.
- 17 Voorts bracht hij mij in het buitenste voorhof,
en zie,
daar waren kamers,

- en een plaveisel,
dat gemaakt was in het voorhof rondom henen:
dertig kamers waren er op het plaveisel.
- 18 Het plaveisel nu was aan de zijde van de poorten,
tegenover de lengte van de poorten;
dit was het benedenste plaveisel.
- 19 En hij mat de breedte,
van het voorste deel der benedenste poort af,
vóóraan het binnenste voorhof,
van buiten,
honderd ellen oostwaarts en noordwaarts.
- 20 De poort nu aangaande,
die den weg naar het Noorden zag,
aan het buitenste voorhof,
hij mat hare lengte en hare breedte;
- 21 en hare kamertjes,
drie van deze
en drie van gene zijde,
en hare posten en hare voorhuizen waren naar de maat der eerste poort;
vijftig ellen hare lengte,
en de breedte van vijfentwintig ellen.
- 22 En hare vensters en hare voorhuizen en hare palmboomen waren naar de maat der poort,
die den weg naar het Oosten zag;
en men ging daarin òp met zeven trappen,
en hare voorhuizen waren vóóraan dezelve.
- 23 De poort nu van het binnenste voorhof was tegenover de poort van het Noorden en van het Oosten,
en hij mat van poort tot poort
honderd ellen.
- 24 Daarna voerde hij mij den weg naar het Zuiden,
en zie,
daar was eene poort den weg naar het Zuiden;
en hij mat hare posten en hare voorhuizen, naar deze maten.
- 25 En hij had vensters ook aan hare voorhuizen,
rondom heen,
gelijk deze vensters;
de lengte was vijftig ellen,
en de breedte vijfentwintig ellen.
- 26 En hare opgangen waren van zeven trappen,
en hare voorhuizen waren vóóraan dezelve;
en zij had palmboomen,
éénen van deze
en éénen van gene zijde,
aan hare posten.
- 27 Ook was er eene poort in het binnenste voorhof,
den weg naar het Zuiden;
en hij mat van poort tot poort,
naar het Zuiden,
honderd ellen.
- 28 Voorts bracht hij mij door de zuiderpoort tot het binnenvoorhof,
en hij mat de zuiderpoort naar deze maten;
- 29 en hare kamertjes
en hare posten
en hare voorhuizen waren naar deze maten;
en zij had vensters,
ook in hare voorhuizen,

- rondom heen:
de lengte was vijftig ellen
en de breedte vijfentwintig ellen.
- 30 En daar waren voorhuizen rondom henen:
de lengte was vijfentwintig ellen
en de breedte vijf ellen.
- 31 En hare voorhuizen waren aan het buitenste voorhof,
ook waren er palmboomen aan hare posten,
en hare opgangen waren van acht trappen.
- 32 Daarna bracht hij mij tot het binnenste voorhof,
oostwaarts,
en hij mat de poort naar deze maten,
- 33 ook hare kamertjes
en hare posten
en hare voorhuizen naar deze maten;
en zij had vensters,
ook aan hare voorhuizen,
rondom henen;
de lengte was vijftig ellen,
en de breedte vijfentwintig ellen.
- 34 En hare voorhuizen waren aan het buitenste voorhof,
ook waren er palmboomen aan hare posten,
van deze en van gene zijde;
en hare opgangen waren van acht trappen.
- 35 Daarna bracht hij mij tot de noorderpoort,
en hij mat naar deze maten
- 36 hare kamertjes,
hare posten
en hare voorhuizen;
ook had zij vensters rondom heen:
de lengte was vijftig ellen,
en de breedte vijfentwintig ellen.
- 37 En hare posten waren aan het buitenste voorhof;
ook waren er palmboomen aan hare posten,
van deze en van gene zijde;
en hare opgangen waren van acht trappen.
- 38 Hare kamers nu en hare deuren waren bij de posten der poorten;
aldaar wiesch men het brandoffer.
- 39 En in het voorhuis der poort waren twee tafels van deze
en twee tafels van gene zijde,
om daarop te slachten het brandoffer
en het zondoffer
en het schuldoffer.
- 40 Ook waren er aan de zijde van buiten des opgangs,
aan de deur der noorderpoort, twee tafels;
en aan de andere zijde,
die aan het voorhuis der poort was, twee tafels:
- 41 vier tafels van deze
en vier tafels van gene zijde,
aan de zijde der poort,
acht tafels waarop men slachtte.
- 42 Maar de vier tafels voor het brandoffer waren van gehouwen steenen,
de lengte ééne el en ééne halve,
en de breedte ééne el en ééne halve,
en de hoogte ééne el;

- op dezelve nu legde men het gereedschap,
waarmede men het brandoffer en slachtoffer slachtte.
- 43 De haardsteen nu waren een handbreed *dik*,
ordelijk geschikt in het huis rondom heen;
en op de tafels was het offervleesch.
- 44 En van buiten de binnenste poort waren de kamers der zangers,
in het binnenste voorhof,
dat aan de zijde van de noorderpoort was;
en het voorste deel derzelve was den weg naar het Zuiden:
ééne was er aan de zijde van de oostpoort,
ziende den weg naar het Noorden.
- 45 En hij sprak tot mij:
"Deze kamer,
welker voorste deel den weg naar het Zuiden is,
is voor de Priesters,
die de wacht des huizes waarnemen;
- 46 maar de kamer,
welker voorste deel den weg naar het Noorden is,
is voor de Priesters,
die de wacht des altaars waarnemen:
dat zijn de kinderen Zadoks,
die uit de kinderen van Levi tot den HEERE naderden om Hem te dienen.
- 47 En hij mat het voorhof:
de lengte honderd ellen
en de breedte honderd ellen,
vierkant;
en het altaar was vóóraan het huis.
- 48 Toen bracht hij mij tot het voorhuis des huizes,
en hij mat *elken* post van het voorhuis,
vijf ellen van deze
en vijf ellen van gene zijde;
en de breedte der poort,
drie ellen van deze
en drie ellen van gene zijde;
- 49 de lengte van het voorhuis twintig ellen,
en de breedte elf ellen;
en het was met trappen,
bij welke men daarin opging;
ook waren er pilaren aan de posten,
één van deze
en één van gene zijde.

41

Beschrijving van het inwendige des tempels:

- 1 Voorts bracht hij mij tot den tempel;
en hij mat de posten,
zes ellen de breedte van deze
en zes ellen de breedte van gene zijde,
de breedte der tent;
- 2 en de breedte der deur, vijf ellen van deze
en vijf ellen van gene zijde;
ook mat hij de lengte daarvan,
veertig ellen,
en de breedte
twintig ellen.
- 3 Daarna ging hij in naar binnen
en mat den post der deur,

- twee ellen,
en de deur
zes ellen,
en de breedte der deur
zeven ellen.
- 4 Ook mat hij de lengte daarvan,
twintig ellen,
en de breedte
twintig ellen,
vóóraan de tempel;
en hij zeide tot mij:
"Dit is de heiligheid der heiligheden."
- 5 En hij mat den wand des huizes,
zes ellen;
en de breedte van *elke* zijkamer,
vier ellen,
van alle zijden rondom het huis.
- 6 De zijkamers nu waren zijkamer boven zijkamer,
drie,
en dat dertig malen;
en zij kwamen, in den wand, die aan het huis was,
tot die zijkamers,
rondom heen,
opdat zij vastgehouden mochten worden;
want zij werden niet vastgehouden in den wand des huizes.
- 7 En het was voor de zijkamers opwaarts naar boven al wijder,
en gaf zich rondom;
want het huis was omsingeld opwaarts naar boven,
rondom het huis heen;
daarom was de breedte des huizes naar boven,
en alzoo ging het onderste op naar het bovenste door het middelste.
- 8 En ik zag de hoogte des huizes rondom heen.
De fundamenten der zijkamers waren van een vol riet,
zes ellen,
de el tot den oksel toe *genomen*.
- 9 De breedte van den wand,
die tot de zijkamers was naar buiten,
was vijf ellen;
en wat ledig gelaten was,
was de plaats der zijkamers,
die aan het huis waren.
- 10 En tusschen de kamers was eene breedte van twintig ellen,
van alle zijden rondom het huis.
- 11 De deuren nu van de zijkamers waren naar het ledig gelatene toe,
de ééne deur den weg naar het Noorden
en de andere deur naar het Zuiden;
en de breedte van de ledig gelatene plaats was vijf ellen rondom henen.
- 12 Voorts *van* het gebouw, dat vóóraan de afgesneden plaats was
in den hoek naar den weg van het Westen,
was de breedte zeventig ellen,
en *van* den wand des gebouws,
was de breedte vijf ellen rondom henen,
en de lengte daarvan negentig ellen.
- 13 Voors mat hij het huis,
de lengte honderd ellen;
ook de afgesneden plaats
en het gebouw,
en de wanden daarvan,

- de lengte honderd ellen.
- 14 En de breedte van het voorste deel des huizes
en der afgesneden plaats tegen het Oosten,
honderd ellen.
- 15 Ook mat hij de lengte des gebouws vóóraan de afgesneden plaats,
dat achter dezelve was,
en derzelve galerijen van deze en van gene zijde,
honderd ellen met den binnensten tempel
en de voorhuizen des voorhofs.
- 16 De dorpels,
en de gesloten vensters,
en de galerijen rondom die drie tegenover den dorpel,
waren beschoten met hout rondom heen,
en *van* de aarde tot aan de vensters;
en de vensters waren bedekt;
- 17 tot hetgeen boven de deur was,
en tot het binnenste en buitenste huis toe,
en aan den ganschen wand rondom heen,
in het binnenste en buitenste,
alles bij maten.
- 18 En het was gemaakt *met* cherubs en palmboomen;
zoodat er een palmboom was tusschen cherub en cherub,
en *elke* cherub had twee aangezichten:
- 19 namelijk een menschen-aanzicht tegen den palmboom van deze,
en eens jongen leeuws aangezicht tegen den palmboom van gene zijde,
gemaakt in het gansche huis rondom heen.
- 20 Van de aarde af tot boven de deur waren de cherubs en de palmboomen gemaakt,
ook *aan* den wand des tempels.
- 21 De posten des tempels waren vierkant;
en aangaande het voorste deel des heiligdoms,
de *eene* gedaante was als de *andere* gedaante.
- 22 De hoogte des houten altaars was drie ellen,
en zijne lengte twee ellen,
en het had zijne hoeken;
en zijne lengte en zijne wanden waren van hout.
En hij sprak tot mij:
"Dit is de tafel,
die voor des HEEREN aangezicht zal zijn."
- 23 De tempel nu en het heiligdom hadden *beide* twee deuren.
- 24 En daar waren twee bladen aan de deuren,
te weten twee bladen,
die men omdraaien konde;
twee aan de *ééne* deur,
en twee bladen aan de andere.
- 25 En aan dezelve,
namelijk aan de deuren des tempels
waren cherubs en palmboomen gemaakt,
gelijk als er aan de wanden gemaakt waren;
en het hout aan het voorste deel van het voorhuis van buiten was dik.
- 26 En *aan* de gesloten vensters waren ook palmboomen van deze
en van gene zijde,
aan de zijden van het voorhuis,
en *aan* de zijkamers van het huis,
en *aan* de dikke planken.

42

Beschrijving der kamers:

- 1 Daarna bracht hij mij uit tot het buitenste voorhof,
den weg naar den weg van het Noorden,
en hij bracht mij tot de kamers,
die tegenover de afgesneden plaats
en die tegenover het gebouw tegen het Noorden waren:
- 2 vóóraan de lengte van de honderd ellen *naar* de deur van het Noorden,
en de breedte was vijftig ellen.
- 3 Tegenover de twintig *ellen*, die het binnenste voorhof had,
en tegenover het plaveisel, dat het buitenste voorhof had,
was galerij tegen galerij,
in drie *rijen*.
- 4 En vóór de kamers was eene wandeling van tien ellen de breedte,
naar binnen toe,
en een weg van eene el;
en de deuren van dezelve waren tegen het Noorden.
- 5 De bovenste kamers nu waren nauwer
(omdat de galerijen hooger waren dan dezelve)
dan de onderste en dan de middelste des gebouws;
- 6 want zij waren wel van drie *rijen*,
maar hadden geene pilaren gelijk de pilaren der voorhoven;
daarom waren zij nauwer dan de onderste en dan de middelste van de aarde af.
- 7 De muur nu, die naar buiten tegenover de kamers was,
den weg naar het buitenste voorhof toe,
vóóraan de kamers,
de lengte van dien was vijftig ellen,
- 8 want de lengte der kamers,
die het buitenste voorhof had,
was vijftig ellen;
en zie,
vooraan den tempel waren honderd ellen.
- 9 Van onder deze kamers nu was de ingang van het Oosten,
als iemand tot dezelve ingaat uit het buitenste voorhof.
- 10 Aan de breedte van des voorhofs muur,
den weg naar het Oosten,
vóóraan de afgesneden plaats
en vóóraan het gebouw,
waren kamers;
- 11 en de weg vóór dezelve heen was als de gedaante der kamers,
die den weg naar het Noorden waren,
naar hare lengte,
alzóó *naar* hare breedte;
en alle hare uitgangen waren ook naar hare wijzen
en naar hare deuren.
- 12 En gelijk de deuren der kamers,
die den weg naar het Zuiden waren,
was er eene deur in het hoofd van den weg,
den weg vóóraan den rechten muur,
den weg naar het Oosten,
als men daar ingaat.
- 13 Toen zeide hij tot mij:
"De kamers van het Noorden *en* de kamers van het Zuiden,
die vóóraan de afgesneden plaats zijn,
dat zijn heilige kamers,
waarin de Priesters,
die tot den HEERE nadere,

- de allerheiligste dingen zullen eten;
aldaar zullen zij de allerheiligste dingen nederleggen,
en het spijsoffer en het zondoffer en het schuldoffer,
want de plaats is heilig.
- 14 Als de Priesters ingegaan zullen zijn,
zoo zullen zij uit het heiligdom niet *weder* uitgaan in het buitenste voorhof,
maar aldaar hunne kleederen nederleggen,
in welke zij gediend hebben,
want die zijn eene heiligheid;
en zij zullen andere kleederen aantrekken,
en naderen tot hetgeen dat voor het volk is.
- 15 Als hij nu de maten van het binnenste huis geëindigd had,
zoo bracht hij mij uit den weg naar de poort,
die den weg naar het Oosten zag,
en hij mat ze rondom heen.
- 16 Hij mat de oostzijde met het meetriet,
vijfhonderd rieten,
met het meetriet, rondom.
- 17 En hij mat de noordzijde,
vijfhonderd rieten,
met het meetriet, rondom.
- 18 De zuidzijde mat hij,
vijfhonderd rieten,
met het meetriet.
- 19 Hij ging òm naar de westzijde
en hij mat vijfhonderd rieten
met het meetriet.
- 20 Hij mat aan de vier zijden;
het had eenen muur rondom henen,
de lengte was vijfhonderd *rieten*,
en de breedte vijfhonderd,
om onderscheid te maken tusschen het heilige en onheilige.

43

De heerlijkheid van den nieuwen tempel:

- 1 Toen leidde hij mij tot de poort,
de poort, die den weg naar het Oosten zag.
- 2 En zie,
de heerlijkheid van den God Israëls kwam van den weg naar het Oosten,
en Zijne stem was als het geruisch van vele wateren,
en de aarde werd verlicht van Zijne heerlijkheid;
- 3 en alzóó was de gedaante van het gezicht, dat ik zag,
gelijk het gezicht, dat ik gezien had,
toen ik kwam om de stad te verderven,
en het waren gezichten als het gezicht,
dat ik gezien had aan de rivier Kebar:
en ik viel op mijn aangezicht.
- 4 En de heerlijkheid des HEEREN kwam in het huis
door den weg der poort, die den weg naar het Oosten zag.
- 5 En de Geest nam mij op
en bracht mij in het binnenste voorhof;
en zie,
de heerlijkheid des HEEREN had het huis vervuld.
- 6 En ik hoorde een,
die met mij sprak uit het huis,
en de man was bij mij staande.
- 7 En Hij zeide tot mij:

- "Menschenkind,
dit is de plaats Mijns troons
en de plaats der zolen Mijner voeten,
alwaar Ik wonen zal in het midden der kinderen Israëls in eeuwigheid;
en die van het huis Israëls zullen Mijnen heiligen Naam niet meer verontreinigen,
zij noch hunne koningen,
met hunne hoererij
en met de doode lichamen hunner koningen,
op hunne hoogten:
8 als zij hunnen dorpel stelden aan Mijnen dorpel
en hunnen post nevens Mijnen post,
dat er *maar* een wand tusschen Mij en tusschen hen was,
en verontreinigden Mijnen heiligen Naam met hunne gruwelen,
die zij deden;
waarom Ik hen verteerd heb in Mijnen toorn.
9 Nu zullen zij hunne hoererij en de doode lichamen hunner koningen verre van Mij wegdoen,
en Ik zal in het midden van hen wonen in eeuwigheid.
10 Gij menschenkind,
wijs het huis Israëls dit huis,
opdat zij schaamrood worden vanwege hunne ongerechtigheden,
en laat hen het bestek afmeten.
11 En indien zij schaamrood worden vanwege alles dat zij gedaan hebben,
zoo maak hun bekend den vorm des huizes en zijne gestaltenis,
en zijne uitgangen en zijne ingangen,
en alle zijne vormen en alle zijne ordinantiën,
ja, alle zijne vormen en alle zijne wetten;
en schrijf het voor hunne oogen,
opdat zij zijnen ganschen vorm
en alle zijne ordinantiën bewaren
en dezelve doen.
12 Dit is de wet des huizes:
op de hoogte des bergs zal zijne gansche grens rondom heen eene heiligheid der heiligheden zijn;
zie,
dit is de wet des huizes.

Het altaar en zijn inwijding:

- 13 En dit zijn de maten des altaars naar zijne ellen,
zijnde de el eene el en een handbreed:
de boezem van eene el,
en eene el de breedte;
en zijn einde aan zijnen rand rondom één span;
en dit is de rug des altaars.
14 Van den boezem nu *op* de aarde
tot aan het onderste afzetsel, twee ellen,
en de breedte één el;
en van het kleinste afzetsel
tot aan het grootste afzetsel,
vier ellen,
en de breedte eene el.
15 En de Harel vier ellen;
en van den Ariël en verder opwaarts,
de vier hoornen.
16 De Ariël nu,
twaalf *ellen* de lengte
met twaalf *ellen* breedte,
vierkant aan zijne vier zijden.
17 En het afzetsel veertien *ellen* de lengte
met veertien *ellen* breedte,

- aan zijne vier zijden;
en de rand rondom hetzelfde,
de helft eener el;
en de boezem daaraan,
eene el rondom;
en zijne trappen ziende naar het Oosten."
- 18 En hij zeide tot mij:
"Menschenkind,
zóó zegt de Heere HEERE:
'Dit zijn de ordinantiën des altaars,
ten dage als men het zal maken,
om brandoffer daarop te offeren
en om bloed daarop te sprengen.
- 19 En gij zult aan de Levietische Priesters,
welke uit het zaad Zadoks zijn,
die tot Mij naderen
(spreekt de Heere HEERE)
om Mij te dienen,
geven een var, een jong rund, ten zondoffer;
- 20 en gij zult van deszelfs bloed nemen,
en doen het aan zijne vier hoornen,
en aan de vier hoeken des afzetsels,
en aan den rand rondom;
alzoó zult gij het ontzondigen
en het verzoenen.
- 21 Daarna zult gij den var des zondoffers nemen,
en hij zal hem verbranden in eene bestelde plaats des huizes
buiten het heiligdom.
- 22 En op den tweeden dag zult gij eenen volkomen geitebok offeren ten zondoffer;
en zij zullen het altaar ontzondigen,
gelijk als zij *dien* ontzondigd hebben met den var.
- 23 Als gij een einde zult gemaakt hebben met het ontzondigen,
dan zult gij eenen var, een volkomen jong rund offeren,
en eenen volkomen ram van de kudde;
- 24 en gij zult ze offeren voor het aangezicht des HEEREN,
en de Priesters zullen zout daarop werpen,
en zullen ze offeren *ten* brandoffer den HEERE.
- 25 Zeven dagen zult gij dagelijks eenen bok des zondoffers bereiden;
ook zullen zij eenen var, een jong rund, en eenen ram van de kudde, *beide* volkomen, bereiden.
- 26 Zeven dagen zullen zij het altaar verzoenen,
en het reinigen,
en zijne handen vullen.
- 27 Als zij nu deze dagen zullen voleindigd hebben,
dan zal het op den achtsten dag en voortaan geschieden,
dat de Priesters uwe brandoffer en uwe dankoffer op het altaar zullen bereiden;
en Ik zal een welgevallen aan ulieden hebben,'
spreekt de Heere HEERE."

44

De priesters van den nieuwen tempel:

- 1 Toen deed hij mij wederkeeren den weg *naar* de poort des buitensten heiligdoms
die naar het Oosten zag;
en die was toegesloten.
- 2 En de HEERE zeide tot mij:
"Deze poort zal toegesloten zijn,
zij zal niet geopend worden
noch iemand door dezelve ingaan,

omdat de HEERE, de God Israëls, door dezelve is ingegaan;
daarom zal zij toegesloten zijn.

3 De Vorst, de Vorst, die zal in dezelve zitten,
om brood te eten voor het aangezicht des HEEREN:
door den weg van het voorhuis der poort zal hij ingaan,
en door den weg van hetzelve zal hij uitgaan."

4 Daarna bracht hij mij den weg der noorderpoort,
vóóraan het huis;
en ik zag,
en zie,
de heerlijkheid des HEEREN had het huis des HEEREN vervuld.
Toen viel ik op mijn aangezicht,
5 en de HEERE zeide tot mij:
"Menschenkind,
zet er uw hart op,
en zie met uwe oogen,
en hoor met uwe ooren alles wat Ik met u spreken zal,
van alle inzettingen des huizes des HEEREN,
en van alle zijne wetten;
en zet uw hart op den ingang des huizes
met alle uitgangen des heiligdoms.

6 En zeg tot die wederspannigen,
tot het huis Israëls:
'Zóó zegt de Heere HEERE:
"Het is te veel voor ulieden vanwege alle uwe gruwelen,
o huis Israëls;
7 dewijl gijlieden vreemden hebt ingebracht,
onbesnedenen van hart en onbesnedenen van vleesch,
om in Mijn heiligdom te zijn,
om dat te ontheiligen,
te weten Mijn huis;
als gij Mijn brood,
het vet en het bloed offerdet,
en zij Mijn verbond verbraken,
nevens alle uwe gruwelen;
8 en gijlieden hebt de wacht van Mijne heilige dingen niet waargenomen,
maar gij hebt uzelf *eenigen* tot wachters Mijner wacht gesteld in Mijn heiligdom."

9 Alzoo zegt de Heere HEERE:
"Geen vreemde, onbesneden van hart en onbesneden van vleesch, zal in Mijn heiligdom ingaan,
van eenigen vreemde, die in het midden der kinderen Israëls is.

10 Maar de Levieten,
die verre van Mij geweken zijn,
als Israëel ging dolen,
die van Mij zijn afgedwaald, hunne drekgoden achterna,
zullen wel hunne ongerechtigheid dragen:
11 nochtans zullen zij in Mijn heiligdom bedienaars zijn *in* de ambten aan de poorten des huizes,
en zij zullen het huis bedienen;
zij zullen het brandoffer en het slachtoffer voor het volk slachten,
en zullen voor hun aangezicht staan om hen te dienen.

12 Omdat zij hen gediend hebben voor het aangezicht hunner drekgoden,
en het huis Israëls tot een aanstoot der ongerechtigheid geweest zijn,
daarom heb Ik Mijne hand tegen hen opgeheven,"
spreekt de Heere HEERE,
"dat zij hunne ongerechtigheid zullen dragen;
13 en zij zullen tot Mij niet naderen om Mij het Priesterambt te bedienen,
en om te naderen tot alle Mijne heilige dingen,
tot de allerheiligste dingen,
maar zullen hunne schande dragen en hunne gruwelen,

- die zij gedaan hebben.
- 14 Daarom zal Ik hen stellen *tot* wachters van de wacht des huizes,
aan al zijnen dienst
en aan alles wat daarin zal gedaan worden.
- 15 Maar de Levietische Priesters,
de kinderen Zadoks,
die de wacht Mijns heiligdoms hebben waargenomen,
als de kinderen Israëls van Mij afdwaalden,
die zullen tot Mij naderen om Mij te dienen,
en zullen voor Mijn aangezicht staan om Mij het vet en het bloed te offeren,"
spreekt de Heere HEERE;
- 16 "die zullen in Mijn heiligdom ingaan,
en die zullen tot Mijne tafel naderen om Mij te dienen,
en zij zullen Mijne wacht waarnemen.
- 17 En het zal geschieden,
als zij tot de poorten des binnensten voorhofs zullen ingaan,
dat zij linnen kleederen zullen aantrekken:
maar wol zal op hen niet komen,
als zij dienen in de poorten des binnensten voorhofs en binnenwaarts.
- 18 Linnen huiven zullen op hun hoofd zijn,
en linnen onderbroeken zullen op hunne lendenen zijn;
zij zullen zich niet gorden in het zweet.
- 19 En als zij uitgaan tot het buitenste voorhof,
namelijk tot het buitenste voorhof tot het volk,
zullen zij hunne kleederen,
in welke zij gediend hebben, uittrekken,
en dezelve nederleggen in de heilige kamers
en zullen andere kleederen aantrekken,
opdat zij het volk niet heiligen met hunne kleederen.
- 20 En zij zullen hun hoofd niet glad afscheren,
ook de lokken niet lang laten wassen:
behoorlijk zullen zij hunne hoofden beschermen.
- 21 Ook zal geen Priester wijn drinken,
als zij in het binnenste voorhof zullen ingaan.
- 22 Ook zullen zij zich geen weduwe of verstootene tot vrouw nemen;
maar jonge dochters van het zaad des huizes Israëls,
of eene weduwe, die eene weduwe zal zijn van eenen Priester, zullen zij nemen.
- 23 En zij zullen Mijn volk *onderscheid* leeren tusschen het heilige en onheilige,
en hun bekend maken *tot onderscheid* tusschen het onreine en reine.
- 24 En over eene twistzaak zullen zij staan om te richten,
naar Mijne rechten zullen zij ze richten;
en zij zullen Mijne wetten en Mijne inzettingen
op alle Mijne gezette hoogtijden houden,
en Mijne sabbatten heiligen.
- 25 Ook zal geen van hen tot eenen dooden mensch ingaan,
dat hij onrein worde,
maar om eenen vader,
of om eene moeder,
of om eenen zoon,
of om eene dochter,
om eenen broeder,
of om eene zuster, die geen mans geweest is,
zullen zij zich mogen verontreinigen.
- 26 En na zijne reiniging zullen zij hem zeven dagen tellen.
- 27 En ten dage als hij in het heilige zal ingaan,
in het binnenste voorhof,
om in het heilige te dienen,
zal hij zijn zondoffer offeren,"

- spreekt de Heere HEERE.
28 "Dit *nu* zal hun tot eene erfenis zijn:
Ik ben hunne erfenis;
daarom zult gij hunlieden geene bezitting geven in Israël.
Ik ben hunne bezitting.
29 Het spijsoffer en het zondoffer en het schuldoffer, die zullen zij eten;
ook zal al het verbannene in Israël het hunne zijn.
30 En de eerstelingen aller eerste vruchten van alles,
en alle hefoffer van alles,
zullen der Priesters zijn;
ook zult gij de eerstelingen van uw deeg den Priester geven,
om den zegen op uw huis te doen rusten.
31 Geen aas,
noch wat verscheurd is van het gevogelte of van het vee,
zullen de Priesters eten.

45

De heilige plaats des lands:

- 1 Als gijlieden nu het land zult doen vallen in erfenis,
zoo zult gij een hefoffer den HEERE offeren,
tot eene heilige plaats, van het land:
de lengte zal zijn de lengte van vijftwintig duizend *meetrieten*,
en de breedte tienduizend;
dat zal in zijne geheele grens rondom heilig zijn.
2 Hiervan zullen tot het heiligdom zijn vijfhonderd met vijfhonderd,
vierkant rondom;
en het zal vijftig ellen hebben *tot* eene buitenruimte rondom.
3 Alzoo zult gij meten van deze maat,
de lengte van vijftwintigduizend,
en de breedte van tienduizend;
en daarin zal het heiligdom zijn *met* het heilige der heiligen.
4 Dat zal eene heilige plaats zijn van het land;
zij zal zijn voor de Priesters,
die het heiligdom bedienen,
die naderen om den HEERE te dienen;
en het zal hun eene plaats zijn tot huizen,
en eene heilige plaats voor het heiligdom.
5 Voorts zullen de Levieten, de dienaars des huizes,
óók de lengte hebben van vijftwintigduizend,
en de breedte van tienduizend,
hunlieden tot eene bezitting; *voor* twintig kamers.
6 En *tot* bezitting van de stad zult gij geven
de breedte van vijfduizend,
en de lengte van vijftwintigduizend,
tegenover het heilig hefoffer;
voor het gansche huis Israëls zal het zijn.
7 De vorst nu zal *zijn deel* hebben van deze
en van gene zijde des heiligen hefoffers
en der bezitting der stad,
vóóraan het heilig hefoffer
en vóóraan de bezitting der stad:
van den westerhoek westwaarts,
en van den oosterhoek oostwaarts;
en de lengte zal zijn tegenover een der delen van de westergrens
tot de oostergrens toe.
8 Dit land aangaande,
het zal hem tot eene bezitting zijn in Israël;

en Mijne vorsten zullen Mijn volk niet meer verdrukken,
maar het huis Israëls het land laten naar hunne stammen."

Voorschriften omtrent de offers:

- 9 Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Het is te veel voor u,
gij vorsten Israëls;
doet geweld en verstoring weg,
en doet recht en gerechtigheid;
neemt uwe uitstootingen op van Mijn volk,"
spreekt de Heere HEERE.
- 10 "Een rechte weegschaal
en een rechte efa
en een rechte bath zult gijlieden hebben;
11 een efa en een bath zullen van éenerlei maat zijn,
dat een bath het tiende deel van een homer houde,
ook een efa het tiende deel van een homer;
de maat daarvan zal zijn naar den homer.
- 12 En de sikkkel zal zijn van twintig gera;
twintig sikkelen,
vijfentwintig sikkelen
en vijftien sikkelen zal ulieden een pond zijn.
- 13 Dit is het hefoffer,
dat gijlieden offeren zult:
het zesde deel eener efa van een homer tarwe;
ook zult gij het zesde deel eener efa geven van een homer gerst.
- 14 Aangaande de inzetting van olie,
van een bath olie,
gij zult offeren het tiende deel van een bath uit een kor,
hetwelk is een homer van tien bath,
want tien bath zijn een homer.
- 15 Voorts één lam uit de kudde van de tweehonderd,
uit het waterrijke land van Israël,
tot spijsoffer
en tot brandoffer
en tot dankofferen,
om verzoening over hen te doen,"
spreekt de Heere HEERE.
- 16 "Al het volk des lands zal in dit hefoffer zijn,
voor den vorst in Israël.
- 17 En het zal den vorst opgelegd zijn *te offeren* de brandofferen
en het spijsoffer
en het dankoffer,
op de feesten
en op de nieuwe maanden
en op de sabbatten,
op alle gezette hoogtijden des huizes Israëls;
hij zal het zondoffer
en het spijsoffer
en het brandoffer
en de drankofferen doen,
om verzoening te doen voor het huis Israëls."
- 18 Alzóó zegt de Heere HEERE:
"In de eerste *maand*
op den eersten der maand zult gij eenen volkomen var,
een jong rund, nemen,
en gij zult het heiligdom ontzondigen.
- 19 En de Priester zal van het bloed des zondoffers nemen,

- en doen het aan de posten des huizes,
en aan de vier hoeken van het afzetsel des altaars,
en aan de posten van de poort des binnensten voorhofs.
- 20 Alzóó zult gij ook doen op den zevenden in die maand,
vanwege den afdwalende en vanwege den slechte;
alzóó zult gijlieden het huis verzoenen.
- 21 In de eerste *maand* op den veertienden dag der maand
zal ulieden het Paschen zijn;
een feest van zeven dagen,
ongezuurde brooden zal men eten.
- 22 En de vorst zal op dien dag voor zichzelf
en voor al het volk des lands bereiden eenen var des zondoffers.
- 23 En de zeven dagen van het feest zal hij een brandoffer den HEERE bereiden,
van zeven varren
en zeven rammen,
die volkomen zijn,
dagelijks,
de zeven dagen *lang*,
en een zondoffer,
van eenen geitebok dagelijks.
- 24 Ook zal hij een spijsoffer bereiden,
een efa tot eenen var
en een efa tot eenen ram,
en een hin olie tot een efa.
- 25 In de zevende *maand* op den vijftienden dag der maand,
zal hij op het feest desgelijks doen,
zeven dagen *lang*;
gelijk het zondoffer,
gelijk het brandoffer,
en gelijk het spijsoffer,
en gelijk de olie."

46

De poort van den vorst. Offervoorschrift:

- 1 Alzóó zegt de Heere HEERE:
"De poort des binnensten voorhofs,
die naar het Oosten ziet,
zal de zes werkdagen gesloten zijn,
maar op den sabbatdag zal zij geopend worden;
ook zal zij geopend worden op den dag van de nieuwe maan.
- 2 En de vorst zal ingaan *door* de weg van het voorhuis dier poort van buiten,
en zal staan aan den post van de poort;
en de Priesters zullen zijn brandoffer en zijne dankofferen bereiden,
en hij zal aanbidden aan den dorpel der poort,
en *daarna* uitgaan;
doch de poort zal niet gesloten worden tot op den avond.
- 3 Ook zal het volk des lands aanbidden *vóór* de deur dier poort,
op de sabbatten en op de nieuwe maanden,
voor het aangezicht des HEEREN.
- 4 Het brandoffer nu,
dat de vorst den HEERE zal offeren,
zal op den sabbatdag zijn zes volkomen lammeren
en een volkomen ram;
- 5 en het spijsoffer,
een efa tot den ram
maar tot de lammeren zal het spijsoffer eene gave zijner hand zijn:
en olie, een hin tot een efa.

- 6 Maar op den dag van de nieuwe maan,
een var,
een jong rund, van de volkomene,
en zes lammeren,
en een ram;
volkomen zullen zij zijn.
- 7 En *tot* spijsoffer zal hij bereiden een efa tot den var
en een efa tot den ram,
maar tot de lammeren zooals zijne hand bekomen zal;
en een hin olie tot een efa.
- 8 En als de vorst ingaat,
zal hij den weg van het voorhuis der poort ingaan,
en door deszelfs weg *weder* uitgaan.
- 9 Maar als het volk des lands voor het aangezicht des HEEREN komt
op de gezette hoogtijden,
wie *door* den weg van de noorderpoort ingaat om te aanbidden,
zal *door* den weg van den zuiderpoort *weder* uitgaan;
en die door den weg van de zuiderpoort ingaat,
zal *door* den weg van de noorderpoort *weder* uitgaan;
hij zal niet wederkeeren *door* den weg der poort,
door welke hij is ingegaan,
maar recht voor zich heen uitgaan.
- 10 De vorst nu zal in het midden van hen ingaan,
als zij ingaan;
en als zij uitgaan,
zullen zij *te zamen* uitgaan.
- 11 Voorts op de feesten en op de gezette hoogtijden zal het spijsoffer zijn
een efa tot eenen var
en een efa tot eenen ram,
maar tot de lammeren eene gave zijner hand;
en olie,
een hin tot een efa.
- 12 En als de vorst een vrijwillig offer zal doen,
een brandoffer of dankofferen *tot* een vrijwillig offer den HEERE,
zoo zal men hem de poort openen,
die naar het Oosten ziet;
en hij zal zijn brandoffer en zijne dankofferen doen,
gelijk als hij zal gedaan hebben op den sabbatdag;
en als hij *weder* uitgaat,
zal men de poort sluiten,
nadat hij uitgegaan zal zijn.
- 13 Wijders zult gij een volkomen jarig lam dagelijks bereiden
ten brandoffer den HEERE:
allen morgen zult gij dat bereiden.
- 14 En gij zult *ten* spijsoffer daarop doen allen morgen
een zesde deel van een efa,
en olie een derde deel van een hin,
om de meelbloem te bedruipen;
tot een spijsoffer den HEERE,
tot eeuwige inzettingen,
geduriglijk.
- 15 Zij zullen dan het lam
en het spijsoffer
en de olie allen morgen bereiden *tot* een gedurig brandoffer."
- 16 Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Wanneer de vorst aan iemand van zijne zonen een geschenk zal geven
van zijne erfenis,
dat zullen zijne zonen hebben,

- het zal hunne bezitting zijn in erfenis.
- 17 Maar wanneer hij van zijne erfenis een geschenk zal geven
aan eenen van zijne knechten,
die zal dat hebben tot het vrijheidsjaar toe,
dan zal het tot den vorst wederkeeren:
het is immers zijne erfenis,
zijne zonen, die zullen het hebben.
- 18 En de vorst zal niets nemen van de erfenis des volks,
om hen van hunne bezitting te berooven;
van zijne bezitting zal hij zijnen zonen erf nalaten,
opdat niet Mijn volk een iegelijk uit zijne erfenis verstrooid worde."
- 19 Daarna bracht hij mij door den ingang,
die aan de zijde der poort was,
tot de heilige kamers,
den Priesters *toebehoorende*,
die naar het Noorden zagen;
en zie,
aldaar was eene plaats aan beide zijden,
naar het Westen.
- 20 En hij zeide tot mij:
"Dit is de plaats,
alwaar de Priesters het schuldoffer en het zondoffer zullen koken,
en waar zij het spijsoffer zullen bakken;
opdat zij het niet uitbrengen in het buitenste voorhof,
om het volk te heiligen."
- 21 Toen bracht hij mij uit in de buitenste voorhof,
en voerde mij òm in de vier hoeken des voorhofs,
en zie,
in elken hoek des voorhofs was een ander voorhofje;
- 22 in de vier hoeken des voorhofs waren voorhofjes met schoorsteen-
en van veertig *ellen* de lengte
en dertig de breedte;
deze vier hoekhofjes hadden éénerlei maat.
- 23 En daar was rondom in dezelve een ringmuur,
rondom deze vier;
en daar waren keukens gemaakt beneden *aan* de ringmuren rondom.
- 24 En hij zeide tot mij:
"Dit zijn de keukens,
alwaar de dienaars des huizes het slachtoffer des volks zullen koken."

47

De stroom uit den tempel:

- 1 Daarna bracht hij mij weder tot de deur des huizes,
en zie,
daar vloten wateren uit,
van onder den dorpel des huizes naar het Oosten,
want het voorste deel des huizes was *in* het Oosten;
en de wateren daalden af van onderen,
uit de rechterzijde des huizes,
van het zuiden des altaars.
- 2 En hij bracht mij uit *door* den weg van de noorderpoort,
en voerde mij òm door den weg van buiten tot de buitenpoort,
langs den weg, die naar het Oosten ziet;
en zie,
de wateren sprongen uit de rechterzijde.
- 3 Als *nu* die man naar het Oosten uitging,
zoo was er een meetsnoer in zijne hand;

- en hij mat duizend ellen,
en deed mij door de wateren doorgaan,
en de wateren raakten tot aan de enkelen.
- 4 Toen mat hij *nog* duizend *ellen*,
en deed mij door de wateren doorgaan,
en de wateren raakten tot aan de knieën;
en hij mat *nog* duizend,
en deed mij doorgaan,
en de wateren raakten tot aan de lendenen.
- 5 Voorts mat hij *nog* duizend,
en het was eene beek,
waar ik niet konde doorgaan;
want de wateren waren hoog,
wateren, waar men door zwemmen moest,
eene beek, waar men niet konde doorgaan.
- 6 En hij zeide tot mij:
"Hebt gij het gezien, menschenkind?"
Toen voerde hij mij
en bracht mij weder tot den oever der beek.
- 7 Als ik wederkeerde,
zie,
zoo was er aan den oever der beek zeer veel geboomte
van deze
en van gene zijde.
- 8 Toen zeide hij tot mij:
"Deze wateren vlieten uit naar het voorste Galiléa,
en dalen af in het vlakke veld;
daarna komen zij in de zee:
in de zee uitgebracht zijnde,
zoo worden de wateren gezond.
- 9 Ja, het zal geschieden,
dat alle levende ziel,
die er wemelt,
overal waarheen eene der twee beken zal komen,
leven zal,
en daar zal zeer veel visch zijn,
omdat deze wateren daarheen zullen gekomen zijn,
en zij zullen gezond worden;
en het zal leven,
alles waarhenen dezen beek zal komen.
- 10 Ook zal het geschieden,
dat er visschers aan dezelve zullen staan
van Engédi af
tot Eneglaim toe;
daar zullen *plaatsen* zijn *tot* uitspreiding der netten;
hun visch zal naar zijnen aard wezen,
als de visch van de groote zee,
zeer menigvuldig.
- 11 Doch hare modderige plaatsen en hare moerassen zullen niet gezond worden,
zij zijn tot zout overgegeven.
- 12 Aan de beek nu, aan haren oever,
zal van deze en van gene zijde opgaan allerlei spijsgeboomte,
welks blad niet zal afvallen,
noch de vrucht daarvan vergaan;
in zijne maanden zal het nieuwe vruchten voortbrengen,
want zijne wateren vlieten uit het heiligdom;
en zijne vrucht zal zijn tot spijs
en zijn blad tot heeling."

De grenzen des lands:

- 13 Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Dit zal de landpale zijn,
naar welke gij het land ten erve zult nemen,
naar de twaalf stammen Israëls:
Jozef *twee* snoeren.
- 14 En gij zult dat erven,
de één zoowel als de ander,
over hetwelk Ik Mijne hand heb opgeheven,
dat Ik het uwen vaders zoude geven,
en dit land zal ulieden in erfenis vallen.
- 15 Dit nu zal de landpale des lands zijn:
aan den noorderhoek,
van de groote zee af,
den weg van Hethlon,
waar men komt te Zedad;
- 16 Hamath, Berotha, Sibraïm,
dat tusschen de landpale van Damascus
en tusschen de landpale van Hamath is;
Hazer-Hattichon,
dat aan de landpale van Haran is.
- 17 Alzoo zal de landpale van de zee af zijn,
Hazar-Enon,
de landpale van Damascus,
en het Noorden noordwaarts,
en de landpale van Hamath;
en *dat* zal de noorderhoek zijn.
- 18 Den oosterhoek nu zult gijlieden meten
van tusschen Hauran,
en van tusschen Damascus,
en van tusschen Gilead,
en van tusschen het land Israëls aan den Jordaan,
van de landpale af tot de Oostzee toe:
en *dat* zal de oosterhoek zijn.
- 19 En den zuiderhoek zuidwaarts
van Tamar af
tot aan het twistwater van Kades,
voorts naar de beek heen,
tot aan de groote zee:
en *dat* zal de zuiderhoek zuidwaarts zijn.
- 20 En den westerhoek,
de groote zee,
van de landpale af,
tot waar men recht tegenover Hamath komt:
dat zal de westerhoek zijn.
- 21 Dit land nu zult gij ulieden uitdelen naar de stammen Israëls.
- 22 Maar het zal geschieden,
dat gij hetzelve zult doen vallen in erfenis voor ulieden
en voor de vreemdelingen,
die in het midden van u verkeerren,
die kinderen in het midden van u zullen gewonnen hebben;
en zij zullen ulieden zijn als een inboorling
onder de kinderen Israëls;
zij zullen met ulieden in erfenis vallen
in het midden der stammen Israëls.
- 23 Ook zal het geschieden,
in den stam, bij welken de vreemdeling verkeert,

aldaar zult gij *hem* zijne erfenis geven,"
spreekt de Heere HEERE.

48

Nieuwe verdeling des lands:

- 1 "Dit nu zijn de namen der stammen.
Van het einde noordwaarts,
aan de zijde van den weg van Hethlon,
waar men komt te Hamath,
Hazar-Enan,
de landpale van Damascus,
noordwaarts aan de zijde van Hamath,
(ook zal hij den ooster- en wester-hoek hebben),
zal Dan één snoer hebben.
- 2 En aan de landpale van Dan,
van den oosterhoek tot den westerhoek toe,
Aser één.
- 3 En aan de landpale van Aser,
van den oosterhoek af tot den westerhoek toe,
Naftali één.
- 4 En aan de landpale van Naftali,
van den oosterhoek tot den westerhoek toe,
Manasse één.
- 5 En aan de landpale van Manasse,
van den oosterhoek tot den westerhoek toe,
Efraïm één.
- 6 En aan de landpale van Efraïm,
van den oosterhoek tot den westerhoek toe,
Ruben één.
- 7 En aan de landpale van Ruben,
van den oosterhoek tot den westerhoek toe,
Juda één.
- 8 Aan de landpale nu van Juda,
van den oosterhoek tot den westerhoek toe,
zal het heoffer zijn,
dat gijlieden zult offeren,
vijfentwintigduizend *meetrieten* in breedte,
en de lengte als van een der *andere* deelen
van den oosterhoek tot den westerhoek toe;
en het heiligdom zal in deszelfs midden zijn.
- 9 Het heoffer,
dat gijlieden den HEERE zult offeren,
zal wezen de lengte van vijfentwintigduizend,
en de breedte van tienduizend;
- 10 en daarin zal het heilig heoffer zijn voor de Priesters,
noordwaarts *de lengte* van vijfentwintig duizend,
en westwaarts de breedte van tienduizend,
en oostwaarts de breedte van tienduizend,
en zuidwaarts de lengte van vijfentwintigduizend;
en het heiligdom des HEEREN zal in deszelfs midden zijn.
- 11 Het zal zijn voor de Priesters,
die geheiligd zijn uit de kinderen Zadoks,
die mijne wacht hebben waargenomen,
die niet gedwaald hebben als de kinderen Israëls dwaalden,
gelijk als de *andere* Levieten gedwaald hebben.
- 12 En het geofferde van het heoffer des lands
zal hunlieden eene heiligheid der heiligheden zijn

- aan de landpale der Levieten.
- 13 Voorts zullen de Levieten tegenover de landpale der Priesters hebben de lengte van vijftigduizend, en de breedte van tienduizend; de gansche lengte zal zijn vijftigduizend, en de breedte tienduizend.
- 14 En zij zullen daarvan niet verkoopen, noch de eerstelingen des lands verwisselen noch overdragen, want het is eene heiligheid den HEERE.
- 15 Maar de vijfduizend, *dat* is hetgeen overgelaten is in de breedte, vóóraan de vijftigduizend, dat zal onheilig zijn, voor de stad tot bewoning en tot voorsteden: en de stad zal in het midden daarvan zijn.
- 16 En dit zullen hare maten zijn: de noorderhoek vierduizend en vijfhonderd *meetrieten*, en de zuiderhoek vierduizend en vijfhonderd, en van den oosterhoek vierduizend en vijfhonderd, en de westerhoek vierduizend en vijfhonderd.
- 17 De voorsteden nu der stad zullen zijn noordwaarts tweehonderd en vijftig, en zuidwaarts tweehonderd en vijftig, en oostwaarts tweehonderd en vijftig, en westwaarts tweehonderd en vijftig.
- 18 En het overgelatene in de lengte, tegenover het heilig hefoffer, zal zijn tienduizend oostwaarts en tienduizend westwaarts, en het zal tegenover het heilig hefoffer zijn, en de inkomst daarvan zal wezen tot onderhoud voor degenen, die de stad dienen.
- 19 En die de stad dienen, zullen haar dienen uit alle stammen Israëls.
- 20 Het gansche hefoffer zal zijn van vijftigduizend *meetrieten* met vijftigduizend: vierkant zult gijlieden het heilig hefoffer offeren, met de bezitting der stad.
- 21 En het overgelatene zal voor den vorst zijn, van deze en van gene zijde des heiligen hefoffers en der bezitting der stad, vóór aan de vijftigduizend *meetrieten* des hefoffers, tot aan de ooster- en wester-landpale, vóór aan de vijftigduizend aan de westerlandpale, tegenover de *andere* deelen, *dat* zal voor den vorst zijn; en het heilig hefoffer en het heiligdom des huizes zal in het midden daarvan zijn.
- 22 Van de bezitting nu der Levieten en van de bezitting der stad af, zijnde in het midden van hetgeen, dat des vorsten zal zijn, *wat* tusschen de landpale van Juda en tusschen de landpale van Benjamin is, zal des vorsten zijn.
- 23 Aangaande voorts het overige der stammen nu: van den oosterhoek tot den westerhoek toe: Benjamin één *snoer*;

- 24 en aan de landpale van Benjamin,
van den oosterhoek tot den westerhoek toe,
Simeon één;
- 25 en aan de landpale van Simeon,
van den oosterhoek tot den westerhoek toe,
Issaschar één;
- 26 en aan de landpale van Issaschar,
van den oosterhoek tot den westerhoek toe,
Zebulon één;
- 27 en aan de landpale van Zebulon,
van den oosterhoek tot den westerhoek toe,
Gad één;
- 28 aan de landpale nu van Gad,
aan den zuiderhoek zuidwaarts,
daar zal de landpale zijn van Tamar af,
naar het twistwater van Kades,
voorts naar de beek heen,
tot aan de groote zee.
- 29 Dit is het land,
dat gijlieden zult doen vallen in erfenis voor de stammen Israëls,
en dit zullen hunne deelen zijn,"
spreekt de Heere HEERE.

De poorten en de naam der stad:

- 30 "Voorts zullen dit de uitgangen der stad zijn:
van den noorderhoek vierduizend en vijfhonderd maten,
- 31 en de poorten der stad zullen zijn naar de namen der stammen Israëls,
drie poorten noordwaarts:
ééne poort van Ruben,
ééne poort van Juda,
ééne poort van Levi.
- 32 En aan den oosterhoek vierduizend en vijfhonderd *maten*,
en drie poorten:
namelijk ééne poort van Jozef,
ééne poort van Benjamin,
ééne poort van Dan.
- 33 De zuiderhoek óók vierduizend en vijfhonderd maten,
en drie poorten:
ééne poort van Simeon,
ééne poort van Issaschar,
ééne poort van Zebulon.
- 34 De westerhoek vierduizend en vijfhonderd,
derzelver poorten drie:
ééne poort van Gad,
ééne poort van Aser,
ééne poort van Naftali.
- 35 Rondom achttienduizend;
en de naam der stad zal van *dien* dag af zijn:
DE HEERE IS ALDAAR."